

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כותרת: יומנים, מחברת #1
יומנים, מחברות, פתקים, התכתבויות, גזרי עיתון, רישומים

מיקום בארכיון

ארגז: 20

תיק: 3

תת תיק: 1

Title: Diaries, Notebook #1

Diaries, notebooks, notes, correspondence, news clips, sketches

Location in Archive

Box: 20

Folder: 3

Sub folder: 1

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
לחומרי המקור צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For original materials please contact us at archive@digitalartlab.org.il

קדושת גלגלה ב' 5, אני ה"מ' השולר עזרתי כי הרצה: פדמ
 קפצתי לפני ה' ונתת לי אתה פנה הפדתי ואז בפי
 גאח "התהדרותי" בראים.

א   א
 x   x

5. מאי 1948.

אתמול להיות דאצרה על המגדל וכשהסתכד לפני המטק על
 כל עמיו, עלו בלי ~~ההורים~~ והנני מאלם על הנה.

הר הירוק
 ארנון אנוני בחרחב הציבורי
 THE ISRAELI CENTER
 EZRA ORION COLLECTION
 PUBLIC ART ARCHIVE

דקרה המזרח החורב היליה, הכוכדים החלו נחלים
 דחלל. רוח קלה מנשבת. לאט וזאת גות מתרוממת
 הפרות ארדון. דאולים מתחיל קרקור התרבות.
 מעל ההרים מציצה כדור השמש וגוהיה דקר
 מתפכים אל הכל. האויר שקול. וכאלו עוד שוה
 דו אפאולית היליה והנה ^{היא} ~~שם~~ גצה. האכרים אתחילים
 לקום, מן הדיר עולה געית הציצים עולה ומתפצת
 דחלרות. העמלים מופיעים, רחדי שרם ^{דריאים} ודצצדים
 דלוחים אם כי מושנים ^{עדין} פונים איש לעצמו והנה
 הולא צב סוסים מן האקה ולילה ירה דהמולה
 אל השדות יום חדש נעור דכפר. השמש

עלה אל לב הקיץ, החם שזר, נמוך הלא. עזר

פרית דריאות וסדלות יצאו למעלה ואזק

בק עולה ^{ואתמר} אל תוק האויר ^{השקוף} וסוד שוקל. קמפחה

הולמת המקדת ומרטשת דרצל מלודן. קאלאים

הואים דני העולם המית נחת לאתר אריותה

דקר טובה. האויר מתמלא צפצוף צפרים, עשלת ירק

עלתה מן השדות ופנתה למסאים. רוח חמימה

דאה, עוזרת עשבות ואלים שלים עוזרים קים

הבהד הקשל מן הפסח ^{אוריאל אוריון} צלצול, והקול הולך

ומשתפק, הולך ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ומהבהד דין הגדלות האסאלות

ונמוך דחלל החם ^{IP THE CENTER FOR DIGITAL ART HISTORY} האכרים עוזבים מלאכתם

ומזררים הדיתה ^{מסר יצירות} אלכל ^{אוריאל אוריון} ולניח. שלים צוואבים

היבים חכרות ואילדות ^{Ezra Orion Collection} וכלם כלם פניהם

לחבר האוכל. צהרים, האויר החם עומד אין

משד רוח, דאויר שורקים ומצמצמים חרקים.

דשבות ^{א-ט} הנחוקים נשאל טרטר טרקטור חורש

והשמש אלהת. דחולות הכפר מתשאלים כלדים

פשוטי לשון, האכרים הולכים לניח, צלצול הפלאון

הצמוס אלירם משנתם וסוד הם יולאים

לשבות. השמש נוטה למערב, שוד קמה רוח מענגת

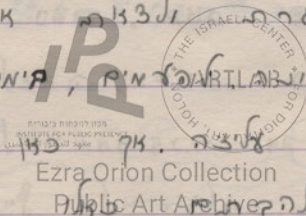
העזרת ואניסה את החם. דחוצות צוותים ילדים
 משחקים, דכל נחת, דכל דרכה. הדברים מלקינים
 דינות ללצים ואוקפים דגנות פרחים רלגנות.
 השמש גולשת לים, השמים מאצ"מים, הים
 מדריק ונוצץ, ודין הגדלות מסתכל הנחל כמו
 כסל. דים אדירים צללי אניות מנוטאות והלילה
 הולך ויורד. בכבוד זה גבול שוקלת השמש
 ונאלצת^{דים} להרים^{דים} ההרים, הרקיע כליון העם והולך
 ומכחילם לפאתי מצד, והקרניים האחרונות מלספות
 את האכרים השמים השדה, מן העמל.
 ערד, דחוצות אדמה - חלד מן הרפתות,
 אשה לם דנה מליים דנחת, פה ושם מנוצצים
 כדר אורות ראשונים והלילה הולך ויורד,
 הולך ולוטל את היקום דצליץ דק ואפוללי.
 לילה, נצמו הקולות, פה ושם עודד אכר, נצם
 הקרקור, נצמה השליה, נצמה הכוכבים מנוצצים
 מתק השמים הבהה, דטקילי השדות עודד
 השומר^{סוסתו} הירח^{שם}, וכבוד כסל הוא ממרא
 אל הרקיע לעשות מסתכל שיר שומרים לתיק
 רה גלגלים קלא יבול, ואור הכסל נח על

הטבות, אל ההרים ומכסל דאורו זאת הכפר
הרושץ דמאי הלילה.

x x x

9 אוגוסט/1948, תמונתו של שמואל

דמיון הקצה דממה מליקה, דומאים יסוד החקרים
ישרתי קיניהם, שחלצת מתגבת אלמ ומקסי נוסל
אל תמונתו... מסרת דל פשוטה, סרט שחור יקודר
ושני נרות נשמה עיטרים זאת תמונתו של שמואל.
ושם דתמונה הוא אוסף דתמונות, וצומח וכאלי צומח
לפרוש את המסרת ולצאת אלינו אל החיים. אך
הוא נשאר דתמונת דמיון, קימות הם, נדמים פגרות
לגנים ואל הדתם עברה. אך כן
אפורים הם ואלה הקצרים
ברגלים אלה, קדממה הצאת וכדממות מתגלגל החלק
צמחות צמחות טולטולת ילדים דהרי יחודה גתם
קרב, נהם דתמותח, האויר נקרב ע"י כדורי
המות וקין הסלעים הצחיתים לחם שמואל, לחם
לד כי נפל מהדובס קדמו צים אפורים
טנטס אל הסלעים הקרחים. שחלצת אל יסוד עוד
אלנו, נצים לבו, מהלום.

3 ספטמבר 1948 פאזשע גאס יאר קריג-ח"ט

ב"מ ש"י באו לברכה ילדים מסניף העדר-העובד בק"ת ת"ס.

הם הקימו את מחנה האקליפטוסים ש.ר. ושל

ה'תש"ח, י"ב, ח' ו' 80 ש"ח מחירי פ.

בשרב היתה להם = מסיקה קמולצון . ואני אמרתי שראונו.ב.

ה'תשנ"ח (1978) חלוצי שדה הסכמתי. אספר אלה על חינו

כ' פשוט היתה די' טה' קצת. אהר' ר'א ז"ה 14/17

נ"ס אלה ע"יך עברת ואל"ך נואה עבדך רחוק'ים עק

אמר ע"י. הם. למתת. אוסף ע"י. אוריו. ד. ע. ה. 4. אחר. הבהרים.

נערכו התרומות (ספורה) במהלך פסחים / אבן הקסילה כבי

[illegible]

120 והחל קח' ק' 725344 Ezra Union Collection 13 א' אהמחמח' (א'א')

1136 (מהר) קאמ' ס"ב ותא הולות' לשקור אהר ואשרים

אם כי המקרה קל מאוד, דכל התחנות על הארץ

(ויצב, קביצה לאמה, קביצה לשחק, בדיקה, בפועל) 3 מח יאצי הראה

אך קיטצות נצטו בק קטציה לשקו מכצור סל נצטו

20:0. תחבולת ב שני $\left(\frac{1}{2} \text{ ציפי, } \frac{1}{2} \text{ חן, } \frac{1}{2} \text{ חן, } \frac{1}{2} \text{ חן, } \frac{1}{2} \text{ חן}\right)$ שח

וְאַחֲרָיו הָיָה הַר שֶׁנֶּאֱמָר הָיָה ה' ה' 6:4.

שיאים שקדוה ה'ש"י ק"ל 1948-9 שיאים שקדוה

ר"ב 60 א' 9 = (1947) 8,9 = 8,9

קפיצה לטדה = 1.20 א' 12.5 (1947) 1.30 = (1949) 1.35 = (1949) 1.39 = (1949) 1.40 = (1949) 1.45

" לרחק = 4.30 א' 4.40 = (1949) 4.55 = (1949) 4.95

זריקת הוקי = 47 א' (1947) X = 52 = 58

קפיצה קמט = 1.95 א' = 2.15

הצ'פת כדור ברזל (27) 10.30 א' X = 4 ק"ג; 8.60 = 8.80 = 9, -

זריקת ציסקוס = 20 א' = 22.50

קפיצה לרחק מהמקום = 2.10 = 2.25 (1949)

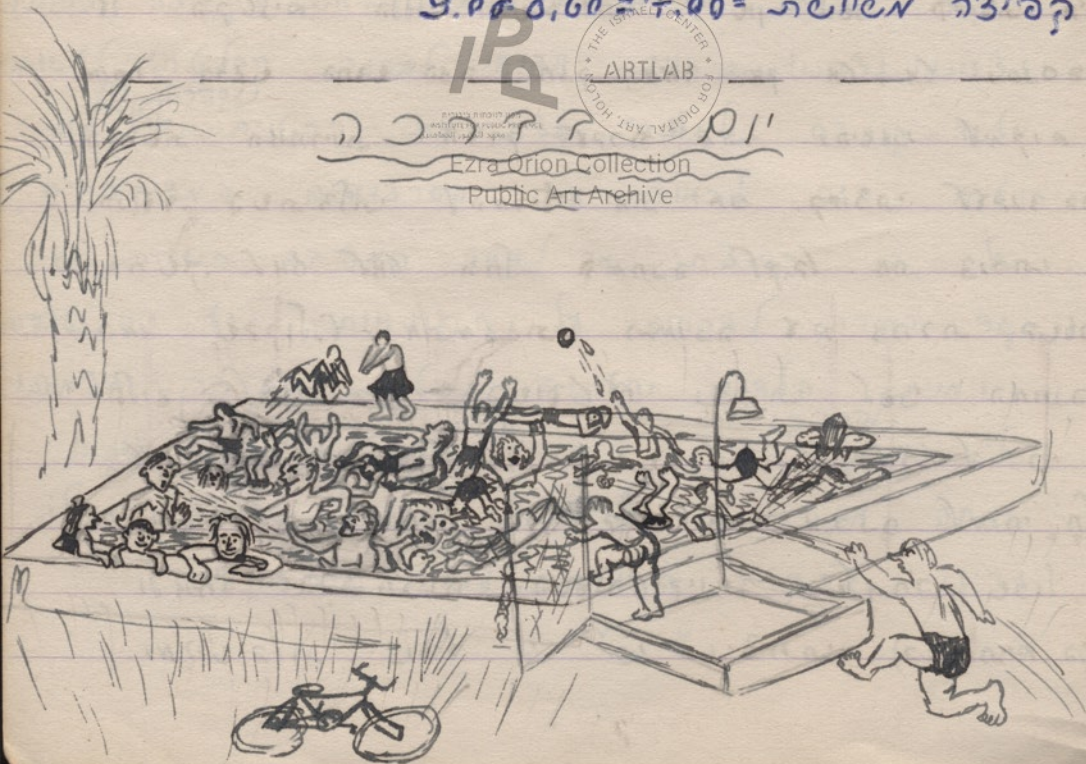
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

קפיצה משולבת = 7.00 = 8.60

יוסף קדוה

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

נשלח ע"י "האגודה הפיננסית".
האגודה הפיננסית החזק מחלף לאפשר הקצת חלק גדולים חזקים,
הוא לא יכנס שנים אחדות.

י. צוילסר - אביצק' (1879 -

הן למעשה יחידות שצדדו לכפר דאקראיע. נחלק
היה ספר ליברלי באוצסה. א. "אמוצניק" - אטלי. מארכביס.
(א) מיסד את "אילו פול" ביום ראשון "סוויאל-דמאקרט".

נאמר ומוצא דלא ידועה 5 שנים. ק"ל 1902
היה מורה. צדדו דע' מורה של אגן לוונדון
א מוכר המטה **המוסדות**

הקונסרבטוריון של המוסדות **המוסדות** דיון א מורה המטה
- המטה הריכוזי של המטה ח"ה (הלא את ")

א' - האגון המאגון של המטה כלפי המורים "א' אגון
שיתבטא ה'קוח דרטי מורה א המטה כלפי -
- המטה של אגן המטה כמעט לסוף את המורים
ממורה המגן המרכזי יצאנו בקרה מורה מורה
למטה "חול המטה" → המטה כלפי - המורה
את אמוצניק שגן. הוא מטה למעשה דם המטה
למטה המטה ה'מטה 1904 - - למטה שגן וכו'

הלחנו עקב מקצם דערק יצאנו את הד"ר, חמשים כשאלת
ערטת לוב את נמנה, ישנו אחרי הארוחה דאסו. אורי
דרי הופ"ל נפסתי כולל דר שולמה דמותי קאמנק.
לברק! מיפה יצאנו באטקוס מסקיד ממנה, דתים-הדים.
השנו אכדיש זכרון- ידקד. אלינו דכדיש הסמאלל נכנסנו
למעין-צדי. נפסנו שם עם טלמית מורה לשעבר פקנו
~~מאנו~~ "מאנו". "הפלאנו" לזכרון. מוסדה זו אינה מצהירה
דיותר ורק כרופי ארנסט ^{אוסט עזרא אורנוס} מוצקים על דתה.
דקרנו דדיה"ס והלכנו ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ידקד. דקרנו קידק וירצנו למחש
-ה"ן. ריח מריש ^{IP} נוצר ^{ARTLAB} שורה דמרהפים אל
הד"ר מאטאה ואפוליה ^{המחש} המרדוה מן
התקרה ^{Ezra Oron Collection} ^{Public Art Archive} ^{מזה לוח} באור משה, יצאנו מהידק
והלכנו לטפיה. דקרנו את טפיה ומרנו למעין שם דפיר אחר
מצאנו "מקצ" דקר ירצנו אכדיש. יצאנו קאמלקי לעהלת
דקרנו שם מקצר צלמנים. למראה הטרידים הללו כואה
אני דצמיוני ^{מזרות}, מילים, מקומות מצפה וחומות נשכחות.
דחלנו דים נפסנו "טמלק" ומרנו דתה. דקיבור היה

אי צ

הכתובים

כונה הייתי כי יסכימו חורי אטיות את שם משפחתינו
 נוסמן לשם עזרי. לפי טעמי שם זה הוא מכונה
 קיומה נשט וחוצה מן מאד השם טענה דמית
 "זוילת" עזרה אילת כמה יפה זה מוצא, קניאין אילת
 הדסה אילת, יאן אילת ועזרה אילת. כמה יפה כמה!
 נאה! דג שנים נמצאים חורי עזרף ועוז לון שינו
 את השם, לאו יפה, עז כמה יפה לוז נוסמן. נוסמן
 שם לון ישראל הוא נוסמן יכול להיות שם לון
 אק אילת או שם עזרף אחר נין 'שכאלי' עולים
 להיות. הייתי שם עזרף עזרף חורי ואחיה
 מסק'מים לכך. עזרף כמה יפה כונה.

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

השיא דקצירה קמט

המטח הלק והלקיה ואני עזרתי ללא הפסקה ובה 1.95 השיא טל
 האצלה לטעמי. כן עזרתי ובה 2.05, 2.10 השיא הלק ואודר
 ובה 2.15 אני נרשט, נוחז דקצירה המטח מאתחל דקצרים
 אט"ם ממבר לרול, מנחית את המטח דקרקז וקופץ. אני מרגיש
 חיק אני אולה מאתל את כל כחי מלא את עיני דחצי קשת
 מלא את המטח אמרתי... ונפלא אל החול דתרוץ ה. כדשתי
 "שיא עזמ חזש".

היום שבת. בדקר אחרי האכל השמנו תכנית שקועה
 טיל על אפנים ליאור ואחרי יוכחים בעקבות וריטורים
 צלילי נסענו. והדבק מאה חתומים" לאמר הדבק כפי
 ואין זה חתומים זק כל ראש המהפכה איזה
 ילדה ו... אם כות. בעקב אמרה זאת משה ארמוק
 אלינו אל הראשונים, ובצדק יוקלות ושנים העצמי ליאור
 כל הילדים עם "היאיורים" שלו להר הכרמל. זק
 אני ופלי נשארו אספסופים אוריון קצת ספורט" המורה
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 חלכה קטאפו ארץ וחבריו - קצתים.

49/II

במא באחרון יתר לבנו דתשים באחרונים
 ו... ויש אך אין מצלי הדין את אלו באמתקות מאחרי העל
 על הנר. למא דמשים האחרונים או לפני זמן ידוע הראשית שפוק
 לדי אמתלים עולים ומצבים ניצני ה... רומטיקה קלצ. אל אמת
 ילדנות נשמה... כשה ל... אהריות דבק מפני שה... רומטיקה
 הכאת עזבה אמונה ^{אל-פי} שמצבה של ילדנות זו כדר
 גלילית סימנים איזה שהם איזה מקטים פבלניים ואש חינוי יוצר
 אדוע קשה לה כל כך (אם ל קצת) להישיר מקט דצ אל עיני
 אפסמים מסתכל אני זה והיא מסתובבת מחלנו נפאטים

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

ומיד היא משפילה את עיניה לא ~~עצ~~ בלבה רגלה (כפי הנראה
 יש בדברים דגו) נק מכיון ששנינו דור קטנים מתחיל הענין
 רק דמדיטים דלד ~~למחשבות~~ או דבנחה לאלה. הנראה נק
 יתפסמו הענינים משפיל. (אמא ובי תמיד מתחת אפר עם
 יפול ליבה יואן בה: אורו, כן-כן, נו-נו מענין אצב) דלילות האחרונים
 היו ל: שיחות מענינות מאד עם כדאלה (נאות היא הילדה
 הנאשנה שרז ל: אותה שיחות בה גלויות כי גם ילדים לא
 בידרת על זאת) לפניה נשכחו כל מעיני לדי והכשנותי
 ולפניה סיפרת את זאת (אחר) לילות אלו ⁴⁹ ^{אוסף עזרא אוריון} ^{אוסף עזרא אוריון}
 שרשות גלו הולכות ארכיון אמנות במרחב הציבורי ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 ל: שיעם בה משפיל ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 אין זוני יוצר מרוב ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 האלו (טנת עוררו עם ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 סוד, לא קל להתקדד ולנה (אולי דאל המכות שמוכתה ז"י הוול)
 ואם אני מרגיש שלא דאל שהיו ספורטאים מליונת
 ודוקדוק סוד, לא! לני דאל בה אלץ שכפי הנראה
 יש כאן רגשות פנימיים שלא דאו מה מראה החיצוני (אכל
 גופן מצידי) כי הנה למא מרוב לני נפעררו רגשות
 גלו אל צורה י: לנה יפה, עפדה לנה יפה, הוהיא
 נעה, נוריה ואל כל הילדות האחרות למא צוקא

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

ואלה דברי הנראה יש כאן דעות פנים מצדי על כל פנים
 (אין אני יוצא חוץ זה מציבה) זקן כלפי חוץ לרוב אין
 אני מחזיק בזה (רק לפעמים) כי הווי הכרחיות
 והסקרנות הלועזית הוא כל כך מפותח ^(יובא) שאם אמר
 לאן אסתר בזה יקראו את זה הלצים כמו שבו
 אלא רק בלעם ~~ושבתי~~ ודקניסיר. ~~אולי~~ זה לא
 כל כך יפגע ב' כמו זה: דעות שהגורל ^{כל} קצפה. ולא כן
 שומר אני את זאת בחודי. ואמר אחרי ששמרת את שיאי
 הקפילה ~~למחר~~ שחמתי כאלו ~~אסתר~~ שזכרנו הוא זכרנו אולי כחתי
 ארכיון אמנות במקום הציבורי
 קדוש זה רציתי באחד ^{המאמר} לטיוט על אפנים השגתי
 לזר זכר אפנים (חולף) ^{אמנות} זקן אך נעלמה הקריה
 ואיננה מחכה אני כבר ^{קל} ^{לזר} ^{זקן} ^{אולי} ^{שזל} יותר מכל
 פלצים במחש, חולף ^{השחין} דכתתנו"פת לרבי
 זבי (מחירה) וזל יכול אני להראותה את קפילות
 ואית כל הלהטטים. רוצה ה"ת' למצוא את 'ומה (טיהיה כמו
 ואם אני כבר זכרנו כמוך ושה"א תמצא את יומי זה וזל
 ואולי נא זכרון את רבי לקחה הסתרים והכנים.
 כאלו קדקד היו הצדדים טיידרתי אל כרמלה ואם כי
 אין אני מצטרף כל ~~אל~~ שיחות הלחש האני שם
 שהתנהו בשדות ששמה שמר מנהג שקצים ישן ^{כ"י} שנה

ישרים. לא זיין אנטער עליהן זאך אסופק אג' זאם היינטי
אזעל לעהן פוקא דאס יארה וואו זאם יאז בנאלי לאס
שהיה לפני זמן מיטל חדרי' וואו שטובתה לעצת, וואס
לעביר אה טאטו, וואושוו בלמי צדרי' ש' יואל, הוא וואו
לוקא השפלות, לבין יואל בלי הוא הפכפך ושעה אחרי
שבאט אלפניו היינטי משה זאת הכל: יואל היה לעבתי,
והלק עם אג' וואו שטות אלמי שלא הוציאת אפי'
כל זמן שהיה אה, והצחק שדנאה לטאט ויצה צדיקה
סה. לא אלעז כזה ^{אוסף עזרא אוריא} לעסר הכל (וואסער
ארכיון אמנות במרחב הצבורי)
אג' על האלמי הנשלות ^{ארכיון אמנות במרחב הצבורי} אל לדי שזאמתי, לי פאלק
זאלי הצדרי' וואו ^{IP} ^{ARTLAB} ^{FOR DIGITAL ART HISTORY} האלות בשטח
לצדק על זא ^{הא שמה} שות חיה פשטית
וקבשעט אש' הצדרי' ^{Ezra Oriah Collection} ^{Public Art Archive} פא היסטריה (על יזי ב' אג' יואל
אלו מכרמל שהיו יותר אסופת וואו אמנות לעבתי
צו לעדני' האלה ואז הרשתי אלפני זצמ כזה
יכול אג' לעדק את אשר זאם לג'. עז זייתו
לילה לא הרשתי את עצמי חפטי ומחשדות אלו
תדעו את ~~השמות~~ קיטין לפני אחר. זאך לאמר ~~השמות~~
שנתעוררתי קאותו בקר שאמר זאת הרשתי זאת
עצמי חפטי וכלא זאן כזה גולה אלו לג'.

יחסי' אקצ'ין ודקרוק דהצמנות אמתח' אמתה קשיחה וצל... יעסבר
הכל ואני חושב שזה יקל עלינו (כי דכל צוית מה שאמרתי
לכראלה היסיר רק ~~הצמנות~~ צוקן אחת והנה נתפלה הזקן והשונה
ק'ומר שאם היא היסיר, וחושב אני שאני הוא זה שצריך לפתוח
דצוהה הסיחה. כי היא יותר די שנית והיא קרור לי שלא תחל
דזה) כי אני בכל צוית אין קלי' הדטחון הא'יתן קציר יחסה
אלי (ולאטל) אילתי עם יורם לפני כשדוים על אפנים ושנותנו נתפלה
על א'ין זה והוא שאל: האם יש לך עם צוהה ה'לזה יחסים
ממשיים?) אחרי שיתר כצאת אסוף עורא אורין
די- ממשיים כמו שהשדתי לו, אצל קאותו האילן נחשפו לפני
דקרים: (דשמות עם כרמלית) דקרי' שביא ימסיה מופנים אילן
(אל יורם) דצולן מכל'ת' ואת יערה פ'ק'ים הספק. (האם
עם מ'ל'ד'ק) והוא אמר ~~אמר~~ Ezra Orion Collection
י'רה גדולה ואסופ' פ'ק'ת ויחסי ~~אמר~~ שום דבר היוצא מזה
ואני לפ' הדעת פניו תכרת' שיחסו מופנה אל... עם כן אל יעלה
ואם זה אחד האורמים שרובה צוני לנצח קרורות יחד עם
זה אין אני יוצא זיק אומר לי צוהה ~~אמר~~ ולכראלה...
היא יוצה על אותו הטיל והאחד הלילות דקשה שאספר
לה. מתחילה קרדה ~~אמר~~ אך היא אמרה שרובה היא לנצח
קרור ואז ספרתי לה צאתי צבשו במערה אני למצור על

אתה אתה לא שכתובת את אלה הדבר השקפה שבו הערכה
 אותה והזמנה לטיוח שם העבודה לא נשכח עדיף לא! אין את
 יכולה ש' לי לעצור כל מיני ענינים של הדת בורה
 של. והשורה כזאת משמעותה לא ולא זה נראה לי
 כדוחה, ^{מאלי} היה הדבר ההפך והיא היתה מבארת
 אותי, כלום ה"ת' עונה לה כק? ואם ה"ת'
 מסדיר דמקרה של ענינים חשובים, מליץ לדחות
 אבל לא כק. כמו כן לא נשכח עדיף העבודה
 שדנה בשאלה ^{אוסף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{יחסי} ^{כמו} ^{כל} ^{הנציים}
 שיש קניינו לא אחז לשני? והיא ^{כפי} ^{אמרה} ^{לי} ^{מה}
 כדמלה אמרה לה? ^{בלי} ^{מלה} ^{לרבה} ^{ה"ת}
^{Ezra Orion Collection} ^{Public Art Archive}
 לומר לה משהו? ^{היא} ^{קדמה} ^{היתה} ^{לרבה}
 להרשיש (שם דבן) הזה העשיה תשובה מצופתה האם
 גאני אם היא היתה שואלת משהו מעין זה
 כלום ה"ת' עונה כק? כולותי לא ואם לא
 הרשישה אז כפי הנראה שחסיני יפסקו. אמנם יהיה
 זה לצד לא צורך ³³ ^{לי} ^{תכן} - מפני שפעם היו כבר פי
 הצדדים אך מה לעשות אני עשיתי, ונהגתי תמיד
 קסדר אף פעם לא סדרתי להכניסה ומה אני

אשר? אין אני יכול להתעסק במן ארוך על זאת נאמר
ואם נראתה הזאת שגורה ולא ידעתי היתה פתוחה לא
אשמתי. יתכן שאם היתה יפה יותר לא הייתי עושה
כעצ זב, יתכן שלא אוכל להוציא מלדי אך
חושש אני לחזיר אל הילדה שפעם אהבתיה
והיא... את הילדה הזאת אהדתי הרבה במן
הרבה מאד ויתכן שאשוד שוד עליה והילדה הזו
שמה **עפרה**, עברה תמיד עם גי' יל' תמיד היתה
לא סתם ילדה והיא לא נאלמה אלא לא ירדה
קפטי אל פה ארכיון אמות במרחב הציבורי
תעלה היא והיא קתורת לדי. **10/7** כנ' כפי
הנראה שיהיה **הילדה** **אניטק מצ'ו** את עפרה
אהדתי: **עפרה** **אניטק מצ'ו** **אניטק מצ'ו** **אניטק מצ'ו**
לקרוא את הדפים הקובצים. מה אומר ומה
צודק אין אני מתפלל על זאת שדני יל' **10/7**
סתם. אין היא ילדה כזאת לידתי טאפסר
הרבה במן להתחיל דיתים זמה. כך את עפרה
אמנות שדני זה הענינים מתחלפים מהר חושש
אני שהדני יתמיד. אהמל בשעה 8⁰⁰ דאנו (שלוש השעות
הטובות) דפי הכולים של זמנו (א' כהנא) ז.א. אני - עפרה,

צ"ל - ונרית, ארז - נצה) למחנה א פניה לק"מ "קואלי" היתה
 אורה נאמה מאז בסוף שילנו על הכרש אין לי שנה
 לתאר את הפריטים אך דיחף היתה נפלא. ^{הניצול} יחד עם
 זה יעל עוז נשארה "משכנא", ~~הנחה~~ הבה אם כי הוא
 הולך וצורך דגש עזר כל יום נעל מצביר ל
 את ה'מים והם "מ' יעל" אז קשה היה ל' לשמ
 זק שכל ילדה מאותו הילדה הנמצאות בחירתה מצדד
 איה ^{ואת} מאותו הקול המביע יהטורב. יעל יעל יעל יעל יעל
 חס יצחקו לכן ^{אשר תורא אוריש} יעל יעל ל' אין הצבר
 נשל וההפך נעל ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} חיש דגלים אלו את
 ההקבל והקבל ^{IP} ^{ARTLAB} ^{FOR DIGITAL ART HOLDING IN THE ISRAELI CENTER}
 צומה. אם ^{עזר אוריין} ^{Ezra Orion Collection} ^{Public Art Archive} ^{מכון לזכויות דיגיטליות} ^{מכון לזכויות דיגיטליות} ^{מכון לזכויות דיגיטליות}
 דגלים שה"ת ^{המחבר המרכזי} ^{המחבר המרכזי} ^{המחבר המרכזי} ^{המחבר המרכזי} ^{המחבר המרכזי}
 הוא "מחנה" ועדשו אל חלע א בית - הקפדה.
 ועז ועז - ואוכח אן אמר לאפיו מנוחה ה"ת
 אלו היו אומרים ל' דשמה שהלדירה: שהיא שונאת
 אות "ח" שה"ת נשמה כי אז אשתחרר לשאר
 ממנה ופי' אך אם אם לא תאמר זאת
 יעשה זאת זאת ^{הבא} ^{כשמשכס} ^{אין} ^{את} ^{המב}
 רואה אן. לכ שה"ת "מאומה ביעל" לא חסדה א

היתה זו. המצפון לחם דרש. המצפון אמר: "למרות שהנך
 "מקור" המשיך רק מתוך הכרה, ידוא צאן ששור מתחמם"
 והכשט טאן: "לא תוכל מתוך הכרה להמשיך דצאת פאל לפי
 הרששתך: אם אין אתה יכול להמשיך דיחסיך עם על הפסק
 סל כל סול אין הצדה נורא כל כך. והמי יאל מסעות
 יאין לבשת אליה, שום זסון לא יקרה אם יצדרא יפסיק
 "לאחור" את יאל שום זסון אפטר לחשוב דאמת. הרי אם
 היתה מדונית היתה תמיד יכולה להתקרב אלי ואם
 לא דשתה משאף שמוסף עזרא אוריון וואם אינה כוזה
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 או שהיא לוד קטנה לא תרדול אחריה (אן
 מתוך שלא תוכל להמשיך אליה (אן מתוך רש
 נל כדור דצמי ש אין דין את מה לרדול שאינה
 יפה וטום דבר מיוחד לא למשק שד כדי כך
 איתך קטל לרדפה שד שתדיל דכדוזה להתחיל
 דיחסים, לא תוכל. והרגש גלית. זה מה שאני
 ציפר. אך דבר זה עם דפרה לא יקרה. אך נגד
 ודלי קצור צמ! אין אני חושד שיאריכו ימים. כי אין הם
 מתאמים אתר לשני כמו בן דסותני שגם נצה וארז לא
 יתמידו עם בן מסיקות דומות. יתכן שפוטט אני יונד
 דאצה מזה הם קשורים אתר לשני יתכן שאני נגדה

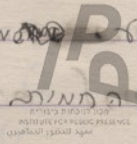

אך מצד כבודי אני על דפי' יומני המצגים רואה
 אני כי רק דא' ענין הילדות כתוב? אמנם עתה
 שחלט? אני חושב על זה יותר מאשר על כל דבר
 אחר אך את המקצת הנותר יש גם כן לקיים
 ודכן: "המקצת הזה יתבטא בפעם שתצור וקרת
 השמית: מהטעם הטובה" שטעמו לפני ימים ספורים
 נא שחברנו ממנו לפני ימים ספורים ודכן:

הטעם

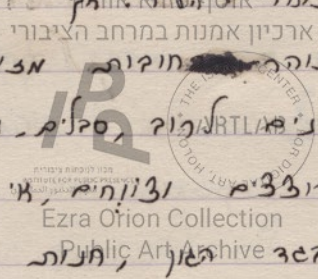
יום א'

היום החמה אדום אדום במחנה ה' י' ערים ומצבים
 אשת הקימה העתה וקצת שטח המצבים הראו
 א' 30 קצוני מנות: א' חלק החצר הזכור.
 התבטאנו בד' קצות Bzra On Collection
 Public Art Archive
 (השיר' לשוני), זאת ה' פ' ס' ודכן את הכוונת של
 8 דם האם כל הכוונת אנו על האוכל תאשים
 תבטא' ימים, והיק כבי' בענין ימים וצ'חות רבות משפחה
 הפלשו לדרכנו על הכד' הלכן והתפתח עדרנו
 את הקצות ופנינו צפונה אל זכו
 ולאחר אלא' אלא' כל שמוא נאמרה לפנינו העיר
 עכו נראת פסודות א' תוק הים ואד' קצת אותנו
 אשה מתחזקים אפח' א' א' הישנה האים הקלים

אלה חיים את חומותיה האדומות חומות המדברות כאלו פרו
 דהם פרץ ושקיהם המדוככים מקצצים ומצדקרים
 מתוך המים התבואים קדורות אפלה ירקרקת ואפלה
 לחומות האלו נבאים כלדור אדנים יקניצות שלקטון
 דערימה אחת ~~למקדש~~ והיקיפון דמשיכה נאיכה הדתים
 המאוננים דגונים דהירים עם כחמ' - חלעותיהם קצלותיהם
 פה ושם מצדקר מפל זק "כפיון" וכיפהו בממוצות קציהו
 וליבו "המנן כפיה דאלאלת וכרסנית מרסקיה ליבו. תכלת
 השמים תכלת הים וזמר אוסף חומות אוסף חומות האולו יבנם
 אל הקדשה פס הבורח חוקות מזהמים וצבים יקד-קד
 של קני יקד. תשרי חמור סקלים אומנים יושדי קרנות סתם
 ולימים "שחורים" מרוב צים וצווחים "א" - שם "א" - פה נראה
 גלוי של הקדמה דכד תפון חרות נקיה ולדולא אשד
 סתם גל תאורים ואמשיק. לאחר כל באת דקרנו את חומותיה
 המעדרות של דג. דלנו לרתחה המוקפת חומה. ~~המחומה~~
 פתח וחומות דבורה ימצקות יקדשים דחומות המקואות
 אשר מהם יזנו הקדשים על האוד ומל שני
 קדשים כאלו דומים שחורים ומאמימים פוערים לעם
 אל מל הים שני תותחים גדולים. גלוי התותחים
 שהדפו אחור את ציאו של נפוליאון וגלו החומות

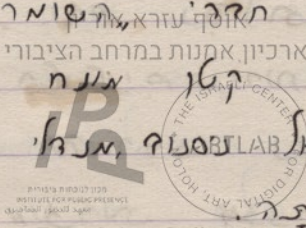
שְׁתַּחֲוֹת חַיִּים חֵלֶם הַתַּעֲבֹר וְהִים לִפְנֵי וְיוֹמָם
 וְלֵילֵי אֲתֵנָּסִים קָלֶמֶת אֵל אֲדִיר הַזֶּקֶן בְּכֹחַ אֱמִים.
 יִצְחָק אֶת זֶכֶר וְהַפְלֵנוּ מִזְרָחָה פֶּלֶם דַּפֵּלם דְּוִדִּים
 אֲנוּ "פֶּלֶח" עֲרִבִי הַמֵּהָלֵק לֹא אֶלֶס אַחֲרֵי שֹׁרְיוֹ הַיָּדִים
 וְהַדִּיר לֹדֶה הֵלֵם דְּשִׁיחֹו הַחֲשׁוֹל. מִשְׁנֵי לִיִּי הַכְדִּים
 מִיְּהוּדִים הַזֶּרֶם אֶת עֲדֻדָּת יוֹמָם הַקֶּסֶר וְהֵנָּה חֲלָפוֹ
 וְאִינִם. גִּהֵנָּה הַזֶּרֶם וְפִאִים בְּדִרִים וְעִתִּיקִים לִיתִים
 אֲפֹרִים יִרְקֶרֶקִים דַּעֲזֵלם הַמִּיחֻד וְהַפְרָא' אֲמִתּוֹק אֲתֵנָּסִים
 הִרִי הַגֵּלֵל אֲכֹלִי הַחֶלֶק הַכְּדִים הַזֶּקֶן וְהַתַּעֲבֹת וְאֲנַחְנוּ
 אַחֲרָיו. הַעֲדֵנוּ אֲמִינוּ אֲלֵינוּ אֲמִיץ דְּהֵאֲלֹרִים כִּי
 לֵא הִיָּה שֶׁם דְּמִדֶּרֶת דִּתִּי מִצִּי יִהְיֶה דִּתִּי
 הַכִּסֵּת שֶׁם דְּמִדֶּרֶת דִּתִּי - הֵלֵל דְּמִקֹּם הַהֲלָקָה וְלֹדֶה
 שׁוֹד דִּלֵּנוּ אֵל הַאֲשֵׁר וְהַפְלֵנוּ לִכְפֹּת שֶׁם בְּדִים
 זֶה אֲנִיךְ צִיָּהִם אֲשֶׁר דִּין נֹפִיָּהִם הַצִּוְאָמִים נִרְאִים
 לְעִתִּיקִים דִּתִּי - עֲלֵמִין דְּמִצְדֻתֵיהֶם הַלִּעֲנֹת וְהַשְׁלָקֹת
 אֵלֶּךְ נִזְכָּר אֲנִי מִשְׁכַּסְנוּ אֵל מִדֶּת דִּתִּי הֵלֵל
 דִּקֶּךְ פֶּתַח נִמְאֵץ, אֲפִתְנוּ אִפֹּה קֶרֶךְ וְלִחָה
 לֵא נִבְאָה דִּדֶּר. אֵךְ מִדֵּל מִדֵּל הַדְּחִינוּ הַדִּנִּים
 דְּקִירוֹת, וְדִקִּירוֹת בִּזְכִּיָּה אֲפִלִּים וְדִכְיֹכִים אֲרִינוֹת
 אֲרִינוֹת הַמֵּתִים, קֹדֶרֶם וְנִשִּׁים הַאֲרִינוֹת פֶּלֶח־חֵלֶם

וירצנו את-ח' צנפנסו אל החצר, לפני 4 שנים כשהי'ת
 דמקים זה היה עוד יותר חסור את ההרשה
 ההיא, את אורת האונות שארעו קחצר הזאת,
 קדתיים האלו שדקרוו זהם. ועם נוכח האר' אר'
 האקן לא עשה על את הרושם הצול ששה
 על אצ. כשהוא עומד דין הארצ'ים^(המכסים) ופוער לעד אל
 השמים ושמי השקיעה מזהירה את אדריו הכדורים
 והדומאים. כמיקה של חורטה זו חבוים קדיות
 ות'ק' השומרים חדר' השומר". קדיות צנעים
 אל אדנים ויאל קאן אענח דיניהן: ישרא' אלעד,
 יחזקאל חקין. יחזקאל חקין, פורטואלי עור'. מזרני
 אכפ'ע. אקנו דפתה.
 חלף - האל

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

יום ד'

השבועי אקיום (בצורת כל הסיוורים) ויצאנו את המעק, פנינו
 דסדיל הדולה אל ההרים, הסתדדנו חשורה צרפית
 והדרך החלה. מתחלה קלכנו בין שדות "ענניות" קיזים
 וכל דני: דדדיר ודנות דדדק(א)הלכנו ודדדד ודדדו
 ודדדד, אול! נאמסה על הכתיחה על הטול! ואם כן
 ארשום רק אל הדדדים היפ'ס שדדדלנו.

הצדד היפה ביותר שראית' דטולנו היה התנוה
 מוסריו ~~שמועס~~ לוקים גדולים (כסמט) ואמ'מ'מ' הוביל
 אותנו אל "התנוה" זהו מפל מ'מ' נהדר
 אל פי שהפסד לא היה זרמי לצ' התנוה
 יורד מידה אז הוק מבית סלעים נהדר
 וזקוקים המים הנפולים מצוקים על הסלעים
 החלקים מפאת ^{הצמח} ~~המים~~ שסיטת'מ'מ' משם יוצא
 הנחל אל הפרוזדור ועלם קמותק. המכתש
 הלז כולו תחד, ועם ^{אין שרא} ~~אין שרא~~ נפילת המים אלז הוא
 רסיסים רסיסים קלסלים, ורות ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 והסלעים חלקים ^{IP} ~~המכתש~~ נופל המפל השועס
 ובזולו צמיות מצרות ^{זמן תוספות ציבוריים} ~~מצרות~~ מראש הסלע
 אל הקלחת העצומה ^{Ezra Orion Collection} ~~המכתש~~ מדוכות דורס
 כיד. נהדר המראה ונפלאה ההרשעה ~~המכתש~~
 וכשדמית' דהוק המכתש הגדול ושון המפל
 הולם האצ' ורסיסים ורות קרירה, סלעים אצרים
 וזרם עצ' והמים אדשים מתחת וקצץ לבן
 מתהלל מתחת למפל המים הנפולים ~~המכתש~~
 מתרחז הלז ואלא וצ' את כל כח השפע
 האציר. איז' יכל לשכוח את הרעשים האלו

ונפתח, מרחב הכתר הכתול, תנופה, תנופה
תנופה...

דשנה מאוחרת דרך שדר ישרה דתפר וקראת
קצרות הספר ההוא מספר ~~על~~ או ביתר ציור מספר
אל דחור אתר הלא לביא שפא דגש. ודספר זה
מקראות כל מיני גזרות. ואחמל כשימנה מקרים
(אגד השם "לביא" מוצא מדור מן דגני) אל אפיו ואלכמה
לא הקחור. הדקרים השפיו אלי קצמה דלורה
לא שרת כלל ~~אוספודא אוריון~~ להשפא אלי.

מדור ומספר ומהלכה זה קצרה ~~לעצמי~~ חוקים
לצמים חוקים קול ~~לפי~~ חוקים
להתנהג ולכת. ~~המספר~~ חוקים אל

אגדה אל דגמי דברי, דברי... זיו מה להסיד
זה דורר לי. ואם כן היה אספר ואקדח
את הקוים הלא. דחוקים הלאי רוצה אני
להיות ילדי: טוד לדי, האון, תדרה, ססורטאי, חרף
לומד טוד. ודכן הזה אכתוד דזה את
גזרת הדקרות והדיני את חייך דפני עצמי
למאותם דשמות כל האפשר.

"לא יהיו אלי שקר ושנאי שארם אל פ'ק ,
 לא תרים יד אל חדרך , דב' אשר תפנה
 השתדל להיות איש , היה חרוץ , אל תטוש
 את שדה הספורט , דמן כל דבר אשר אתה
 עושה והיה ילד כהלכה"

נוסף לזה המלאת שמוקים יכנסו לתקופת ד'יום
 וא'יום ההולדת ה'15 אל' ושם חצר אני
 לעניי הרגילים : הנה ערך ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 תקופת הרכילות תלמידי הספרות הכוננים הותרה עלה
 אהדת עברה שידור דמויות שדה עולה אך עד אל
 16 אין אני חושש אשר אני דמויות אשר אני
 כאלו כי אין הם דממים ורק להראות לה
 שלא נספרו היתסים ואז יהיה עסירה והנה עברה
 והקופה , את האמורים את הקרדת לקצה (אוצ 16
 ים למפ' ושנת האמורים השמינית שמה
 עברה בטה ח' האמורים למדה עסיר
 פכ לאנאלית שמקוה אני לתקן את
 המלונות עשרה הדעה הפונה הסיום .

השנה הציג ח"ו הצגה : חדר אחד בקי מ
שהיה ד"אח"י יסדר אותה והוא ידבר בילדים
המציגים. עד רצוני להיות בן אלה, רוצה אני
לנסות זאת עצמי פלמ חתפקיד. רצוני.
אכן לכשיקרא קפלא השניה אנסה את עצמי
ונראה אם אוכל.

15/11

שם עזר פרק זמן יפול, שנת האמנים תמה.
התנווכות נסבנו (אחרי שנתנו) ההצגה ונשל הסיום.
המחנכים והתכונה הכל הכל עזר ונשתרר
שקט. עזרו ה'א"מ ארלוסון המח' המדולאל"א אסדר
הדוזה (טל) ו'ה'א"מ ארלוסון ארלוסון ארלוסון
הצול. המס הצול. ההתפרדות, האצים נפוצו
ממשק, קא"מ אנחנו לדוזה גם הצולו ויוצאים
לדוזה, וגם הוא שדת הצהרים אולים אנחנו (המפוזרים)
מהשנה הדיתה. היום אנו נוסעים להצגה, תלום אל קיץ
נחה ונראה, וקנתיים... נז, נשארה אותה
ילדות השחרחרת, דעלת הצמית, הכאז-לד"א.
מה אומר ומה אציר אנהי אני אותה וחסל. אולם לדת
דמה לא דשית שום בלד, "חריץ" בלדירים אנחנו...

סליחה - קטנים אנחנו דבין כפי אפתח ולקיים יחסים
 אלויים וחזקים. אך גם זה מספיק אן צורך לפי
 שזה דיותר. אך דרור למדי שהענין נמשך. ורצה היתה
 לפתוח לה פסם אזה.... מכתד, לא מכתד אהדה
 ואן סתם מכתד, דשעה שהיא לא תהיה דדית. כליון
 מוצר דמקרה. ואם משהוא יתסור זאת, "התלוצות" אן
 אקור. פשוט אני יוצל איך לאמר לה משהוא, איך
 למאנז לה איזה שהוא דמז. ^{הנה ערך אחר} ~~משהוא~~
 דחבר, קליה סמך ירד מנאן, יאפלה
 שרה דמשק. ירח נבחר היה ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ~~מסקיל~~ דאורו
 הצק אל הארץ, ^{IR} ~~נשמה~~ ^{THE ISRAELI CENTER FOR DIGITAL ART HOLDINGS} ~~שפחה~~ ^{מבצאת}
 לידי, ירה דידי ואנחנו ^{הולכים} קליה לאור הירח
 האל א יוצאים את ^{Public Art Archive} ~~המשק~~ ^{Ezra Orion Collection} ארמיקים אל השדות
 ושקט מסדי, רוח קליה נפתח דפליצות, הירח
 הקר, הכספי כשאין אצמזם כהדהד מתרפקים
 עליו ~~מחזאים~~ ^{מחזאים} ~~מחזאים~~ ^{מחזאים} ~~מחזאים~~ ^{מחזאים} את פניו
 החורים, וכתל השמים הכהה אשר נצולות צירים
 פצורים עליו כאפקה דקה. והעסדים מסדיק לוחשים
 ואני מהלכים דשקל ופנינו אל הירח, אן ^{מלאה}
 ואנו צומצים המדטים נפגשים, ירה דידי, העסדים

הן אפשר כי אין דרך יקרא

והשלי יחזיק לו דומם,

ולענין יהיו כה טיקות"...

ואולי יתגשש השומע ויתרמשו האלים. והנה הדרך

יקרא" ואנו נפגש צ"ל - פה "ולענין יהיו כה טיקות" וקאותה

השדה נביט שגנו קירח ואולי גם נלחש מה שהוא

אולי נדבר ולינת האלה האלה תלכץ את פניו

אולי - עסרה אני אמכה -

אני מתקן לכותי ^{אוסף שד"א ארזון} הדרך ההוא הנכסף...

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

49/1/11

אכן עזרים הימים ^{במחשבות} שדות מתעזרים בשות. חולפים

דרכים אפלים ודחיקים ^{דרכים} פדאים את ~~השדות~~

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

"הדרגות הנגד". יש גם דהצבה דלקר דדמותי

של "צני" הדחור משהוא משתמץ היה מפיד עלי:

הפשוטות, גלוי האז החזק והרשני גם יחד

החוקיה הפשוטה. בין השאר אחר: "מקוצים הרדלה

לה, גשנו, גשן, דדית הספר. ואחר כך...

התחילה האהדה" אלים אלו ~~מחשבות~~ נאמכו

דפשוטות וגלוי לך כל כך (דלקר על הדמה)

היתה בוחה מ' יוצא אל-אל-כ' שחושב אני שם
 ככה היו נשארם אם דמקדם ואם דמאחר
 ודכאל כל הענין הזה היה קצר, רק כשה
 אחת וקודם הכי את יוצאת מה היה -
 היית את, וסם לכשו את. ואם אלו אכפת
 לך עשי את המאמץ ועני אל
 שאם

(אם אין לך מקום דאום לשאר השמיעה) לצדא.

אוסף עזרא אוביון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

נ'! פחות, ו'תח, דהצמנות קרובה
 אלת'ק אותו
 יעקוב ה"מקמק" מדנין היה אל לראות

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אותה שאלת הקריאה ושהיא לא הרגיש קצרה
 התסמיק? תחזיר? תחזיק? או תשליך? מ' יוצא
 איך תשיך? היא תלך ביכן שהוא, ינתן יס
 וימסור לה את הסתף תלול אותו קיפה
 תסור הצדה ותקרא'הו דחשאי - או שתזכר'הו
 קדוש או שתלפ'נהו דחודה. אני מחזיק
 את שורתה.

כן! יתכן שמכתב זה לאחר תיקונים שנת
קשר בינוי שפול קבלת מחיצות דקדוק אשמת

היום כדור 7 לאוסוס. קדור השדה ימים
ימאלי לי חמש-דשה ~~חמש~~ חמש חצי חמש
וא' אחר מתחלה כה ט'. הנו הולכים ונעים
הנה נסתהיה כה ח'. וכאן אני לריק לחזור
לדאוב 43. אמנם אוסף עמ' אוריון רוצה "לפי חוקים" (כמו
ארכיון אמנות במרחב הציבורי)
שם) אק' יש לעשות שנייה בפרטים יש לדנות
את האופי, להחליט את ההחלטות רעים, לביק
להיות ילד' שר. דקדוק "ההתקדש". דכל מקום
אשר אתה נמצא אק' ולשפול את אשר אתה
דושה. אין אני רוצה לשמוע מפיק קולות וכל
גדול פה למיניהו. אין זה מן המנהגים היפים.
ולק' להפסיק דזה דהדשה אק' להפסיק! אל-
תדבוק בשלוות! אל תזקזק את זמנך דתקרת
קטנים. מלא לך תמיד צסק מדון ולא סתמי!
מלא לך תמיד את החברה הטובה! התרחק תמיד
מחברה "אושחת", דשאת נפש הסתלק ממדברי

הַסִּיּוֹת, מִלֵּב לֵב חֲדָרִים מִתְאַוִּים. לֹא קִטְנִים מִי
וְלֹא גְבוּלִים מִי (כְּמוֹת) וְהוּדָן שְׂמֹסֶר לֵב לִפְדָּה כֹּל
מֵלִים סִסוֹת. אֵם אֵין טִיפּוֹס יָדוֹ מִסּוֹמֶט דִּיבֵּד
דֵּד אֵין לִהְיוֹת מֵמִי דִלִּי רֵעִי. וְכֵסֶט דִּלֵּן
הִסְרִיטִים: אֵין אֹתָהּ הֵיטֵל לִלְבּוֹק סִרֵּט (וְאִפְּלוּ יֵה
הַמְּחֻרָדֵן חִיּוֹתָן דְּאֵמֶלֶד, מֵהֶרֶץ זֶה לְרִיק אֹתָהּ
לִפְסֵל לֵב. לֹא יִתְכַן שֶׁתִּפְדֵּד שֶׁתִּי שִׁינָה
אֵל דְּרִים מִטֵּלִים. אֵין חֻדָּה לִכְתֵּב לִכֵּל
סִרֵּט. וְאֵם קֵשֶׁה מֵהֶרֶץ אֵין תִּכְנוּ דֵּד לִלְבּוֹק
דְּאֵמֶלֶד. כֹּמוֹ כֹּן תִּפְסֵל כִּסְמֵלֵן חֲמִידוֹת
וְתִסְתַּכֵּל דְּרוֹק לִימִן אֹתָהּ מֵהֶשֶׁתִּים: אֵין שֶׁאֲתָה
חֻקֵּי. אֵין שֶׁאֲתָה חֻקֵּי חֻקֵּי לִכְתֵּב מִי
אֵין זֶפֶסֶר לִהְיוֹת מֵהֶרֶץ יֵהִי הֵלָא וְדֵד לִלְבּוֹק
אֵם מִיִּדּוֹת קִרְעֵה הַכּוֹן. וְאֵם קִדְנֵן הִלְחֻדָּה
יֵשׁ לִהְיוֹת דְּאֵשֶׁר אֹתָהּ לִדְדֵּד. דְּשׁוֹם אֵין
לֹא לִהְיוֹת. אֵין דְּדֵד זֶה יֵפֶה לִשׁוֹם זֶפֶסֶר
וְדִפְרֵט. לִכְתֵּב הַקְּדוּצִים. חֲמִידֵי הַזִּכֵּר לִשׁוֹם
מֵה דְּאֵת לִלְבּוֹק. כִּסְמֵלֵן אֹתָהּ לִפְסֵל כֹּל
"מִדְּבָר" שֶׁהוּא. "סִפּוֹר דֵּד מֵהֶרֶץ" לִמֵּן לֹא תִרְעֵב
מִדְּשִׁי שֶׁלֹּא אוֹ לִפְתּוֹת תִּמְלִיט קִהִים קִכְכֵּי בִּרְחָה

וּבְדֹר גַּלְתִּי. וְגַדְלִין אֶפְרַיִם, קָיִים נָא קִינִי כִּם
 אֶתְּהִי יִפֶּה וּפְשׁוּטָה "טְמוּרָה" וּכְכֹה"אֵיךְ הַדִּיטְנוּ. לְמַעַן
 כְּאִתִּיק פְּעָמִים בִּי בָדוֹת "סוֹחֵז". אֲנִי זֶה יֵשׁ
 לְפָסִיק לְמַעַם. וְכֵן אֵין לְשִׁקָּר וּכְלָ הַיּוֹלֵז צִדָּה
 וְשׁוֹךְ פְּעָמִים: עֶקֶר הַעֲקָרִים - דְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָ
יִשְׁכּוּל אֶת אֲשֶׁר אֶתָּה צוֹדֵר וְאֲשֶׁר וְאֶל תְּהִי
תִּרְתִּי - וְכִהְיָ -

- רֶקֶק לְקָיִים -

אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

10/10

שִׁלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה קִצְרָה זְהִירָה
 אֲשֶׁר יָמֹן, בְּנוֹתָ, לְאֶתָּה
 קִצְרָה לְהִתְרַחֵק. וְכֵן לְפָסִיק
 לֹא תִדּוּק לְעֵין, הִנֵּה עַד אֶתָּה עוֹד לֹא עָמְתָה.
 אֲחֵרָה דוּךְ מֵעַל וְאֲחֵר אֲכַתְּיוֹךְ מִכְתָּב שֶׁנִּי:
 אֵין לֹא כְּרָאשׁוֹן. הִנֵּה אֵינִי יוֹדֵעַ אִם כּוֹזֵה הִיא
 דְּכָל דִּקְשָׁר כִּזָּה אוּ דְּכָל דִּקְשָׁר. לְהִזְדַּרְרֵת
 הַעֲנִינִים אֲכַתְּיוֹךְ לֹא מִכְתָּב קִצְרָה. וְאֲדַקְשָׁה
 דוּ הַסִּדְרָה מִדּוּךְ לֹא עָמְתָה? אֵי יוֹדֵעַ?
 מִכְתָּב כִּזָּה שֶׁלֹּא יִשְׁמְדוּ דְּפִנִּיה כֹּל
 עֲקוּדִים וְתִלְעָה. הִנֵּה אֲפִילוֹ יִשְׁמְדָה דָּם מֵאֵל

אותה יחידה תשיב לי הרה. אכתב לה אם ככה
מכתב קנוס ככה:

עברה!
איני מתרגם כלל עליך אל שא ^{על מכתב} ענית ואך
מקינה את רוצה אני לנצח: מצוד לא ענית:
אולי גמל זרקת את המכתב ואשפה קדוצ?
אם כן ואם לאו רוצה הייתי ^{ובשיקה} ~~מא~~ אפילו אל
פתקה גם מה אותה ~~מכתב~~ מכפיקה היתה
לי עם תשובה זו אוסף עזרא אורני
ארכיון אמות במרחב הדיבור
אי-רצון, קי שנית, (עלילות), או כל סיחה אחרת.
רק מה אחת ^{ARTLAB} פתקה קטנה. ואם עם
זה לא, אולי ^{Ezra Aron Collection} ^{Public Art Archive} שרק אני אכתוב
ואז אני: כן או לא. צדד קטן זה
הוא יכול אני לברוש ממך? הא עברה?
(השמיני את המכתב או החזיריהו לי צדד יונתן) אצבא
כן! מכתב זה וצאי 'פתח זאת ^{פיה} ~~פיה~~.
דאיזה חשונה אקדל מיד יונתן פתקה זלילה
ואני אסור למקום סתר" ואפתח קלאט את
המכתב ....

לפני ימים מספר קצת היום שבו "תשנ"ו
 את יום ההולדת ה'טו' שלי. בישלתי חתוך כה
 וספרתי במשחית אמרה לי אמא פקדים מספר
 שהדדירני לנקודת תצפית גבוהה יותר משהיית
 דב כה. (אמרה או ספרה) לי זמא על ה"גיל הקשה"
 אין המלך. אמרה שדגל זה אוסדות כדר העזות
 הראשונה ואני נוכחתי לעד שדגן עשרה הוא
 הרבה יותר פשוט ^{אוסף עזרא אוריון} מאשר ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} כי אין כל
 זמא סתם אהיה חלפה חרות, ידידות של
 נקדדה במסמכת. ^{ARTLAB} סתם ככה קדוד ימים
 מספר יחלו ^{עזרא אוריון} המאובים ^{Ezra Orión Collection} אינה ראש נדים עזרה
 בי תמיד קצתה ^{Public Art Archive} לאינה שנוי שעתיד לקלא:
 שנה חדשה דביה"ש, כתה אחת, הפקידים תנאים
 שנוי מקומית ^{המאגזין} (תדיר המאגזין) סדר חדשים
 חדש, חלפים דשלתיות, פנים חדשות. חתוך באוכל
 אמנם אהיה כל שאת מדרה תלנה, מכירים יותר
 כל ילד. אז למשל חלפים ^{המאגזין} חלפים ^{המאגזין} חלפים
 ציכר אני את 'שיבת' מדר המאגזין" האחרונה
 בשנת אלה, "מספר עקובה" אז למחר שדדדתי את

הקורס אצל אריס (סדרנית העבודה הקובצת) התרשמה
 למראה שליו סדור העבודה הראשון שיצא תחת ידי
 מדשה פאר לכת פאר. אך ענה עם תום החפס
 יצאו ממחר יצי הרבה הרבה אליונות ואין זה
 ואין זה אורס כבר להתרשמות. אך היו זמנים
 רעים: קורס כל דהתחלה "כל ההתחלות קשות"
 דהתחלה עם התכונה לסיום השנה: תדריכות
 מסיפה, הצעה, ניקיון נדראי על ראשי בלוקלי את
 דבורה מדהילה ואקאסל פרא אדיונות, ולכר אני עם
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 טיפוס אחד שדא שדא אחרת עטרה, אפס,
 אפס, לתבוע תפילין. אך לעומר הימים
 הללו בללו שונות תולדות ה"ס"ת והכל היילך
 למישרין. לא לעבר על קהל הטיפוס שנאסם
 מפי יום סיומי, ודאיר את שלחן-סדור העבודה,
 איש איש וטענתו קבוצו. אך היו ימים שפדלרה
 היתה בלילה, בלילה גיותר, היו ימים, היו זמנים
 שכל "מדרכת חיינו" הליקוריים הסתבקה
 על מספר דודדים קטנוני למדי. והיה מדשה
 סבתוקת בנודה נכתקה על סדור העבודה:
 לא לקוא קטנות כי לקיום ברכי תי דומדים בק
 ה"ה"ים אדקדים"

50
"עצה נתכבדת, לדרך אתכם, לכבוד, חס
היודל" "יודל העמודים ליומן" העני תקוה כי
תקרוץ אזכה לדרך על היודל השני. (העני אובל
לכבוד המאמר תתיבת שיקולצ) לחיים! -

אך למרות הזרם הפל, מתמלא המקור כק מחשך לילה
 יחז. מפני שכל ארכי של איתו מקור לא דולה דל
 שדה לדגים ורחדו קטן מארכו דססידותים. ודפיעת
 המקור יורדות מברשות אל הוק האים לשמש הדוחלים
 ואותם מברשות שלשן. אסוף עזרא אוריין אשר מתחלה נאספי
 דצדד לכן דלו, מדע זיקות" נכסכו צדדן ל- ירנק-
 ואל הקירות הו"קו אמריהן יתצטה הדרכה ירק
 ובהמה ירקירת מלכות דפניות. אך כיון
 שנצדו דדרכה, הרי לפנינו דריכת-שחיה. ישלכין
 שמשמה. היא לשחיה דהחלל יידי-מים-לצפרצדים,
 כלדי מים, חפושיות ועוד ובלילה-לצפרצדים, כלדי-מים.
 חפושיות ועוד.

השמש כבר עלתה אך צינת הקרקע עדיין שוררת.
צמחת דקל. אכסיון. אופידה, "עלמה", פאות קטנה, בלת
דש, בטב-ים. ארה"ד עין חלילי עליה כדל קלורס

וכבוד-ים כחלתו דוטר את ראשה וזיפן מתחתיו את
 מתלפותיה ^{את} לפאר שדכה, דלדדים קלים, גאמישים וחרישיים
 היא מתקרבת את הדרכה, נכלת, מתלכת על האדנה
 לפתח החניה שנה דחרק המפרפר דמים, היא מצנצלת
 על פניה מופידה הדדת, "אול" יוצאת נוטלת מקל, ואחר
 מאמצים עולה דיבה להטילו החוליה, כדט המליטה להיכנס...
 — לאט וקצהיכות היא שלמת את רגלה הלדנה והדקה
 בקיפס ו... נוטת דמים... אוי קרים!! לוקטת עז
 ולאת לאת היא ^{אוסף עזרא אוריון} יורדת ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 דתנועות גאישות מתלכה להתנועע דמים,
 ומגדיה חלמה ^{IP} ^{ARTLAB} ^{DIGITAL ART HISTORY CENTER}
 האצמזם שביוקן ^{עזרא אוריון} ^{Ezra Orion Collection} ^{Public Art Archive} מתלכז אים מופת
 ומתנפת, מתנפת ודולה כמקית ^{צעים פדושים}
 שלמצי אלה כלונסאות זרקלז וסיר כחול וסרי היא
 נצח על פני גלים, והנה בללה ורק בללה ולפנינה
 מתנוססים אצל חלקת אים, יהנה עלתה נצדה פנה
 הדגניים דידיה העניעות, וחמש חרש היא נצדה דמים
 דמאמתו של הקר... אלה!... אשרי הרואה את העלמה
 דכחלה ואכן עלמה היא - ^{יכיר} ^{אליו} לה לפני כיומים
 ים. אזק הנה הופלדה דיממה יהושדתה השלמה-

שלושה דחורים קאום דפדחה וקטעלע, ולקושי דגזים
 הם הולכים וקוראים אל הזכרה דבדקות באת. "אך
 נהפך, דרכה אלזה, שלוש וחצי מבראות וכלי קולות"
 "מאה אמוז", "הדגן דאש" הראשון אלם כהן י"ג
 דף קצוצים קלים, קדדך את המדקה והת'צד על
 המקפצה (אשר גדה מצד) הצ'מ'ה דל'ני, הושיט קהונת
 דל'ני. שכן, פ'רכ זרועות'ו ו..... קפץ - לפתח דאש
 באת שלשע, דל'ני נתפסקי ודקל נפל עז הט'ח
 את קט'נו דא'ים שות'עצא אור'ל'ל דגר. "א'צה קטן, א'צה
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 קטן" קראו דהתפוצל'ם פ'שים הצ'חרים שקפצו אלם הם
 ל'מים וא'צ החל מ'ש'קה נאה. "ל'לה דואו
 התחרות", שלש נצ'ים בקוקים הצ'נוק. "אמת, שמים, שלש"
 קראת העלמה ושלש אפ'ת חסונים בוקעים את הא'ים,
 אך א'צ הם נעצרים ומתחילים לפרפר, ק'קאול'
 פ'כר והכה על הא'ים ולפתח דאפ' על ספ'ים.
 לטוף. ה'צ אחר קאמא'צ דלום, שן, והשלש נשאר
 קאמא'צ... החם אחר והדרכה מתמלאת ילדים ער
 שפתה: כל אחד לפני דרכו, ונחל העלמה מן הא'ים
 וא'הרה דפרצופים משכנעים וארה'ים ודת'נולות
 (יל) ודכוז ל הכת'לק מהלכ'לוק ומהלכ'לכ'ים

מהרה לעבוד מקום מרתף מאונץ ורוחצים מזהמים
 מהכל יחד אינו לפי אפה העניט והכח, רשע
 והנה נעלמה. אך איש דמרתף לא נתן קולו
 ק"לטה, לא הפציתו זה לשוד, אלא שמו דהש
 נכנסו דקפצות קלטה עוד ש נפשת וצוחו
 דהמלה המ"מה. אתה מפותל הדנין מהלך לכו
 ל"ב הדרכה הבודה ומעיל מדט אל הרוחצים
 שני שחנים עורכים תחרות, תמך" מקבלה אל קבלה
 והר' הם מתדט, ^{אסף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ד"ר עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 נושאים דמלוא פה"ס ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ד"ר עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 דהש מנזק ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ד"ר עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 מתנפל, מתנפל ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{ד"ר עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 הלא פיהם נמלא מ"ס, נמלא לשימה ונשאו דאמצע
 הדרכה חוקקים ופולטים ואצותים, ואך טיגוסת אתה
 מוכרם להפריע" אך דהש זה מופיע ראש דטור
 כודש ים כמלתא. ואותה ילדה משמרה לשפס
 פניה. הרימה ציחה לאחת מפינת הדרכה... לאט
 לאט בץ אל פני המים גלגל גומי שחור ואל
 טקורו הנקוד יושד ילד, וד תנועות גפ"ים הוא
 מכון ספינתו. אלא ששנים אחרים צללו אי דכה

הופיעו לפניו אחיו ד"ר חיות האל" והפכו
 אל פניו ופה נזרק כדור אל המתרחצים
 פה דרשה הציר יצת המ"מ "גו-ו-ו" נשאל
 קריאה אלצה דצד אחד אל הדרכה, דו דרש
 הוצף הכדור ופה "דרשה ה'ר"י" וכאן
 התלך הכדור לס מוצד לצד ודרש שזמר
 הצוללים הוציא את האש ונתר הכדור דקל
 אל תדקדקו קפל לשדה ופל המ"מ
 אילך את נעמד לוסף עזרצורין הא"ס, פתח את
 הכרס דל... דל... ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 שתי יצירות הוצגו עליו אלא שחטפו
 דברצורין נסתדדו ונצמחו את דפנות הדרכה
 כשמהקיהן שלוחים עזרצורין זק כאן הופיע
 שני ילדים ושלישי ופתחו דאש האחרון הצטרף
 אל הדקדקן והקרקר החל, דתגשיות מהירות
 הם חודטים דכפות יפיהם דא"ס ושולחים
 צבאים אל או"ד'הם, ודחוק הטיפות עזר סלון
 הא"ס הוצא מן הדרכה ומליח דשונאים
 כאן נעמד אשהו אל יצי דתיק הא"ס ורעלו
 הצנואית, נדית לכאן ולכאן ~~יפה~~ משחקים

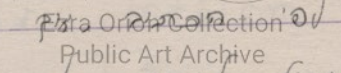

גם זה אם נוצר אני ללא יסוד אפסות
 לסתפק דשן אלה. וחושד אני גם להסתפק
 (המ.א) מספר זה של תפקידים הורס את העדשים.
 (2) ביותה את הכנת השעורים, לא אולם לעמודה
 (3) ואם גם אולם שום תפקיד מתפקיד לא יהיה
 יסודי, וכל אחד יטל חלק אחדות. עם ככה.
 נראה גם אצלם להסביר לעזרה כמו שצריך, ונראה
 גם אצלם להסביר אריות, "תבניות" קצור האולם.
 קצתן חזר האולם. חזר אצוריון קוצם כל להסביר
 את ענין השקט האולם. להדיא את הענין
 לפני שיתחיל חזר. חזר אצוריון קוצם כל להסביר
 חזר ודבר. ואם חזר אצוריון קוצם כל להסביר
 העזרה עצמו, גם חזר אצוריון קוצם כל להסביר
 אדם, לא אתן שירכו על ההפקד אני ארכה על
 כל העזרים) ודבר חזר - האחרים גם כן. וחושד
 מזה דקורות חזרת וכל מיני דברים אחרים
 זה גם כן אשתתפים דתורה. וכדור לקראת
 השנה החזרה. חושד אני כי לא יפה אלא כמין
 שיהיה אשתתף קצתם וכל מיני אשתתפים בלי
 אחר זה אני אחר. אחרת, אחרת, אחרת

משחק יותר דמיונים בליט"

א/ב

תה, דעו צו ימים ספורים תכלה שנת תש"ט ותחל שנת תש"י.
 הימים תולכים ומסירים, דדקרים משהלכנו "צ'ין שרונה
 החשכה דחוף ועם קוץ הערך יכרת ~~החשכה~~ החשכה והחשכה.
 אכן מה אומר או מה אצטר אל עצמי, אל נא גשאל את
 עצמי, אהמם כהגותי ב"מני אל, "גנ"ת אש"י, "שג"י"ס"י הפסכה
 כחמרה" אק תאר לעצמך כי ילדים אמרים (אממך) ויקראו,
 מה יעידך אכן! רדיונית אוקס, עזמ אורלין, ארניון אמנות במחבר הציבור.
 אפי כהנא ע"א. וקאמתי עם אני אומר כק. אק אי אפסר
 לעשות זאת אפי צ'ין. שגני תושד אל כק,
 כק! ניהם אני אפי מכיון שאני זכר
 זאת וגם אני יכול לזכור ~~האם~~ דדקרים אלו.
 אני יכול גם להתנהג ככה אלא כרפלי אק אני
 דדק. "זה רק שאף של צמח".

הט"י קטח"ה 1949 - 1950-1951

חתימה

$$(5) 15,4 = 16,2 = 16,9 = 17,2 = 17,4 = 17,8 = 18 - 25$$

$$(5) 33,5 = (5) 34,5 = 37 = 39,2 = 41 - 50$$

$$(5) 1:19,5 = (5) 1:22,3 = 1:23 = 1:24 = 1:30 = 1:31,2 = 1:37 = 1:45 - 100$$

$$(5) 6,53 = (5) 6,54 = 7,24 = 400$$

$$(5) 19:14 = (5) 19:36 = (5) 20:15 = (5) 20:35 = 1000 \sqrt{35}$$

$$20 = 22 = 25$$

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

$$44 = 45 = 46 = 48 = 50$$

$$1:44,3 = 1:48 = 100$$

$$(5) 3,000 = 3,000$$

29/10/49

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ה'נ"ח
עזר, זה עתה סימתי ערך זה. לאחר ופתיים הפקדתי
קמח דמיזה מרובה. אך לא הלו לצין באפלי המוחין ידואו
אלה שניים יחלו על השלון. הערך יקב, ושיד סעם צניק
אני לטבת אל השלון ולהתחיל מחדש את הכל
שוד לכתב לאורך השלון את כל השמיה ושוד להעמול:
מטבת, עה, סכ, משק ה". כל ערך קלי העדל מוכר
אותו הערך, ואם חפס העדל לא הרשעה מפאת זמן
רב את הערך הרי לכשו זה מוכש. ואין שום

1/11/51

[illegible]

ולאחר ששאלתי את מר"מ. נהיה שם בן אמרה שצריך
 ק"ס 870 קבל זאת לא מצאה לנכון להשתכנע. מילא
 תחשוק לה מעשיות. הרי כאן נמצא שאתה לוין
 אותה. לא נאמר בזה. אך לפעמים קאמת זה מליש.
 ייבטל! ייבטל! ואם כן חזור לענין והכרח
 דצדדים הללו.

8/1/87

צאתי ממדור הירי הלילה קהיר ולח. האתים מרש"ס. ה'רח
 המכס"ס והקר שוסק אל תחולא אורא אסור לזנדן.
 נוח. תלילה אנש דר 303 אל המדוכה. מפרכה
 קשה. ופסילות. מקיטת קבל כאל תצוצות מדוכה נולכות
 נואמת חיסה. יור הכרמל כאל אפר צומצ מיליה להחניקה
 משך נוח. נכנסת אל הדלת אל חם אחניק מלונק
 קריחות מפוקפקים מקצם את פני. מדטי חולץ
 לאונק המרפסת. אין איש. חוזר אור. אני סיתח את
 הדלת - אסקיק דומיות המיסות, הפוכות, וססולות
 הכרים נצדקו לכל עדר ופעה הכסויים מקומשים
 לאחר כביסה. הכסאות פזורים, וקאמפלס דומצ
 השולחן. וזין ראלו את שולת המפה מקומטת אל פ"א.
 קבדרימות תצף לדנות ואפורות. פזורה קליפות

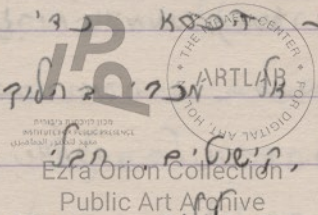
הוללות דאגני קריאות הוללות - זכרא... זכרא... זכרא... זכרא...
 כח שירי חתרת, פני ~~החלל~~ נהכר כח מנחם...
 נלברת ליד הקיר. ראשי הלם, נשמת' כבדה.

מה שמק? - ... דברא (נשם) (יוליס) - מה 318? ... דברא נשמן ...
(נשם ויוליס). המכריז של המקפבה הר'ס 13.

- ראשון היום זכרנו ניסוחן אחרת יותר, ואחר'ל...
אל תהיה חם נעים הציפי (נראה לי שמי'תהי קו קרוא)
- כן נצמתי - ומה הפרס. הפניקה הלבדה זה
והאחרית הוטלה לי, איזה שהייתה לי.....

להרים, אני ונתן דודי כתרנו. הושתתה דלתיה

אחשבה. אני. דגריכה. השש-ששה. הדרכה. הוזה. השמש
אחממה. א' א'צה. הוסע. הלא שמי. דל. "צפונה" הסמח
האנה. אשר. האן. החום. הכמה. פזר. סליה. בקוציה. בקוצה
הדים. יצו. וקרא. ל'. גאלצה'. להפסיק. שמייה. דפ. קצ
הדרכה. יצאת'. אנה. המים. - "דלוד. כמה. ימים. תפעה
הדרכה. דמכז'. וכמה. ימים. מאתנו. הוצאנו. להשתתב.
ויזה. אני. לר. אנה. אותך. - קפצתי. לדריכה. ושתייה'.
דל. כתי. - "דסדר". - והסתלק. כל. הימים. הלאו
חכית'. קצפיה. דימספ. עהאמורון. דקרה. הצפיה. נכנסת'
סמאים. דקות. לקיות. דיפסא. ד'י. "להקל. דל. דצמיה. להסיל
היז. השנה. יצאנו. מכד. דתליק. מברכ. יבא. דנו
אל. הדרכה. דללים. קישורים. חקל. מסלולים. חרונים. עסקים
מסמאים. את. מקום. המסלולים. הכנית. הקהל. גאסל. טקס
הפתיחה. והנה. מהחילות. פה. חרונות. והנה. שוחים. "תמונה
תהירה (קראל) לדגרים" מכיז. הכריז. אשר. דל. המקפצה. גש
דימכז'. ואומר. ל'. גאם. אתה. רוצה. לשחות. שש. ושינה. לא
תהיה. תחורות. תהירה. לנער'. - להמחמה. דם. דלגרים.
אימת. יאוש. נפלה. דלי. נצבת'. מדוכבד. דל. הספד. דל.
המוכנים, הכין (מתיחות. הקפה. אית. אפיה) - יכיה. וי!!!
קפצתי. המימה. נהקלתי. דקיר. הסיום.

... השלתי ראשון ... השלתי את קשרי מכר' ... צד שנית.

X X X

{24/x/43}

ואכן, השת"ה הופסת דממן זה מקום נכדז מאז.
והשלדו אני שוקד על אימונים (דמינה שאפשר) דכר'
להשיג אם ירצה השם קשדת, שיא'ס חזשיס, חלבה
ה"ת להל'ל כל סוף העונה המסת'מת דתה (ואשר
כלפי רק החלה) את הזמנים הללו:

25 א' - חתירה = 16,5 שניות השלתי 26/4/99

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

50 א' - " = 35 ~~26/4/99~~

100 א' - " = 1:20

25 א' - חלבה = 19

Ezra Orion Collection
Public Art Archive "

50 א' - " = 43

100 א' - " = 1:38

השטם אלו אם אש'ל אוכל להתדבק ולהתדבק.

והשיא החשוד ל' דיותר הוא ה 2:10 באמה מסר

חתירה: לאחר התחרויות במקד', יום לאחר האדשה. כשדאמי

לברכה (דמכני) קרא ל' "יול' חדר אחד, חדרמן ממכר', ודבר

אתי (הוא היה אלטל זכיה בשחית ברפר ואם דיותר הלב"ן)

נהן ל' הוראות, תבן שציאות עזר שאלמו פלס: כמה לפי

... העלתי' ראשון ... השלתי' את קשרי' מכדי' ... 37 שנים.

X X X

{24/x/49}

ואכן, השח"ה תופסת דגמן זה מקום נכדז מאד.
והשדוד אני שוקד על אימונים (דמיצה שאפטר) דכדי'
להשיג אם ירצה השם דשדד, שיא'ס חדשים, חוזה
הייתי להפיל זה סוף העונה המסתמית (אשר)
כלפי רק החלה את הצמיח הללו:

25 א' - תהיה = 16,5 שנים תשס"ד 26/x/49

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

50 א' - " = 35 תשס"ד 26/x/49

IP

מרכז תוכנות דיגיטליות
מרכז אמנות דיגיטליות
מרכז אמנות דיגיטליות

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

100 א' - " = 1:20

25 א' - חוזה = 19

50 א' - " = 43

100 א' - " = 1:38

השם אלו אם אש"ס אוכל להתדבק ולהתדבק.
והשיא החשוב לי ביותר הוא ה-20 באפריל מאד.
תהיה: לאחר התחרויות באקד', יום לאחר האדשה. כשדאפי'
לברכה (דאכדי') קרא לי "יול" חבר אחר, חבראן מאכדי', ודבר
אני (הוא היה אלק זכיה בשחית פרפר ואם דיתר הבל"ן)
נהג לי הנראות, תהן שיאות עור. שאחיו פאם: כמה לפי

צדקה, יכל אנ' לטעות סוד א' וותירה? - אמר: אמר
ועשרים זה יהיה לא רח' חשדלך. וכדל' אני דוקר
לסלח אחר.

לפחד דומד אני, מסתכל סד'י: באמי הלך פסקו,
לחידה דסרה צדקה, שקדה מזמן קאי שארש ואנ'
עשנה לא הותיר בלתי אס ריתו: זכרון ותי לא.
שם ילדה אינה דומדת כזה דעני רוחי כילל ולסרה
לשדור. ואנ' הדור רח' כל כך כלל דקרי. זכור אני:

אז דסל שלת פני אספ' דוד אוריון מחרה דה "הלך אתה
אוריון אמנות במרחב הציבורי

לסיל'ים" (במיונים) קדקדה היתר תמיז משהוא. אז לא
הרשתי קוד, כלל אק' אכשו לאמר "השתחר". כאלו

מסד כקד היסר יכל אתה וצפסל על כלם ולא
כאז. ורחי תלקים שמיס מיומני מאים רק דענינים
אלו. ולכשו שוק לא מתאהד עז אל חרשה
צאת. ואולי כדאי להפסיק לרקוד? כן! כן! איך כן:

פרט להורה אינ' ורקד ריקודים סתם. יתכן
ויצלו באנים שאתפסד קריקודים. אז עז אז... המלטה
כקר.

30/4/49 הימים האלו הנם הימים האחרונים לאפשרות השחיה
עז אתה השתה רק שמיס מהקצרותי (כזה אין מיס דמס)
לסלח העונה

ושארו עזר ארז. אשתו שבה לא אולם, היא!
אחרי חל, אהבתי שתא, "חיי שניה סלדים". אך מה
לעשות, הדיכיות נפתחו רק בסוף העונה ולא היה
סיפק דירי לעלות על הדרך הישרה, אך להיות
נאת התחלתי לעלות דמיון ומהות מה, אפסני
כח צבא דרז וכך התקדמתי ומתי הכנאים:
25 מתירה 18 שניות עד 16 שניות, חנה גג - 20, 55' מתירה
41 שנית - 33,5 שניות, חנה 48 שניות - 45 שניות, 55' מתירה 1:45 - 1:23
חנה 1:43 - 1:44 שניות. אחרי חסדים אלו יצאם כולם
צלים עזין אך חושב אני ששקיל חודש אחר
הרז, לא כל איחוי ארזי ומאמן וצאי לא, אינם
ברורים ביותר. ואכן חנה אני קשת"ה עכשיו
זמן הכרה ואם צבא האחרונים מליצים
על כך. ולכן מצטרף אני מאד שכך תמו ימי
החם "ונעלף אני העולה דמיון לאחרי, להוכיח
תכחילי ונעלף יתר דקיקה: הנה עז כאן,
עז הנה העלבי דחודשי זה הקצר ומכאן לא
עזבתי הקרח יקפא את ספרות ה"שיאים" על צפי
יומני עז הקיף הדא אשר קו יפסיר הקרח
והספרות יצאו על אי העפים".

"הדריכה ביקה!" — בצדתי על מקומי הלום. לפני נשאל
הקרקל, הקירות החשופים, קור ההורקה, מיותרת נשאלת
המקפצה, קופיות הציוק לא ציוק, ריקנות מטדיק אין
אדם. שוממת השתדלה הדריכה לפני, עצובה, מיותרת.
ולא אחרו לי את מלך כי יאמרו? — מיותרת נשאלת המעלה
על צוארי, מיותרת היה ה"סליפס" דבס. נשאלת זפתני
למראה הזה. אני אתון המקרים. השלכת אמנוני
את מנותת הצהרים, אחרת מנפוש ודאת לשחות צנע נוס
אחד או יומים דדריכה לפני כמות ימות החם והנה
— ביקה — ירדתי. פוכה, עצובות נשאלו פסילות
על הדלון הידש על הצדפה הינה מיטלת צלחת
פח, רדק-עץ. לא עזב את צד על קודקוד הציוק, לא
עזב אצנן אל המים הכחלולים יקדקים, לא עזב
אחוש קצינתם על גופי, לא אתמור קצב, לא עזב
אשמה דדריכה הזאת. חורף שלם. כינולות נבאה לי
הכמן הזה. מי יבצע אם עזב הקיץ הדא לא אחרת
אולי לא אוכל לשחות. ואולי סתם אשכח? — עצובה נצבת
לפני הדריכה, הקרקל, הקירות החשופים, מיותרת
נשאלת המקפצה, המעלה, הסליפס... הסתלקתי משם.

כך! הנה כך נסתיימה הדיוע, הדרכות נהדרות.
 הקיר ~~אשר~~ מתקדק והולך. והצאן, והשחות, לשחות, לשחות
 ולהשיג השגים המצויים - הלכו ואינם. והנה לא הושלמה
 הקיבוצה ורק שנים מתוך ששת ההקצות נמלאו.
 והספירות - קפאו על גבי הצפים, קפאו, קרוב קרח
 עזה בקרב עליהם. לא יוצר יצור, לא יסילו השגים
 מצפים יתפסו את מקום הראשונים - קפאו, קפאון
 בוקר, ושלג שרם אולם אוריון קרשו הספירות ויצואו.
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

נ"ו - מתח תתקיים שנת כתר
 וקטיחה זו אלה השגים
 את כתר התפלות את פקדון מסדר הקדושה קדוש
 השם! היום זהו היום המבוקש המסיים 4 חפשים
 קיפ קיב. נ"ו - אנצבל - קהלת השבון" חלפה ואצלי חלו שניים
 עכמה מצדות: קיתס מתקיים מדורקים בתחתי כי
 אני מצוקן דמיונים, כדס אני מתעצב לבעתי הבל
 נקיתס אלפים ליערות, ובלתי בתחתי (שאלות אם
 או ילדים אתה חובה לישון) כדס חובה. כדס אני מוזר
 קי. (מוקן שכלפי צבאי כי קלאא אין אני ער אתן דמיון ודכס

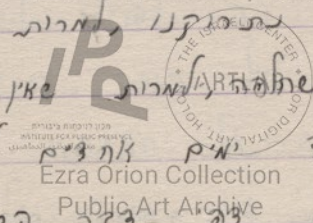

"אוסף אני כמס את כל הילדות יחד ונפילת שפיקה גדולה
 עליהן גדולה ואובשת כן יש לבין שהילדות שלהן נשנו
 "גדולות" גדולים האחרונים, משפחות ודבאל. אך אמרות שאני
 בותד, הרי אין מענינות אותי לא רק קבלת
 לא מענינות. אלא כמס דבאל. ואין שלבד על אהדה
 ממש הרי זה מצחיק ~~הוא~~ כי הרי אמרתי בדר
 שאין מענינות אותי כלל וציקר (אין זה צועש דשילבן)
 "וכי מה איכפת לי"

13/א/40

אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ואמרות שהדרכות
 תוצאות גדולה
 מכי תתמלא עוד
 אין נשקפות על
 אצלי קשה לומר שנאמר גדולה, אמנם אין אני שומה
 דפול אן מהרהר אני דצאת יתרי מזל דדר אחת
 וכדר מרבה אני למוא הקול, "החפש העזר" אשר דו
 (כסודו יאמן אולי (כן אמר) את אמר דקדילות. א' יוצל עז
 היכן יצלו, לז היכן יתמס ויפחת זמן השחיה
 וכל המקצועות הללו. הנני מדיא דזה את
 הקיצוה השתהות להשגים הלצמיים דשחיה.

אמנם לא אוכל "א' מתר" להתחיל ד"ה שבתנו"ט על
השנים אלו וסביר להניח אולם אורח דתור פירקן למהוררים
הרי זה יפה. וזו אה סוף? כן, אומאם חוסרה
אולי סוף סוף אלא סוף הדפדפה והרי אני מפסוט.
עצם זה הי"ה דתור: מספר הדפדפה, דתור אומאם, כאש דתור האומא.
ועצם דתור האומא, ועצם שבת, יתר סבבן הדפדפה,
ועצם שבת יתר האומא ס"א אלא אורח דתור דתור
יגשאר לי רק ראש דתור האומא וסתם דתור אומאם
ד דתור האומאם (קדוש הי"ה יגש-ראש). אלא דתור:
דפדפות האומאם אני אלאם פלאים דתור א"כ
ראש אומאם. אן ראש ט"ף פלאי הילכות. לכאורה
אומאם אן כך הוא דתור. ואני יכול להסביר
לדא' דתור זה. אני רואה דתור זה כמלשה, אן

אז! מה הייתי רוצה להיות ספורטאי!!

ספורטאי דמוי מוקן המלה. הנה קופצים - דריצה
מפכה הוא דובר את המסלול ומכנה, מרחץ דאוויר
נמתח ונותח. מרחק זה מאתגר יותר, הכזה יותר

מ 5 מ'. והנה הוא בא קריצה וקניטה לצד הוא
מתרומם, מקביל לחלל מתבודד ויורד במאטות
יותר מ 1.50 מ. צים רצה ארוכה - קרוע לסיום הוא

פולחן לפסל כסדר אוסף אוריון הציורים וסס קריצה
ה"פני"ש" מציר. כזה. הנה ספורטאי. אך מוקן
שלא לי לקצו ציורים. (הנה) זה סתם ציורים) אך
זה זאת. קורטז (הנה) "קורטז" חנוכה תש"ס
שיצאו לה מניסין של ספורטאים אפרס לה סיסי.

הנה כבר אנדל ערבים אני מק"ם את ההתאמת
הפסולה, השבוע דמיא אנו מראמים להתחרות
של ספורטות עונת האיק. קצפון הארץ, קפ"א.
כמסער מראש - אגפס ואת חקן. אך לפני האמון
האפסי הרי זה סוג, נראה אולי יצא מזה משהוא
עוד דבר - מלאך. ציני. קצפי יומי והנה, מתחילה:
ילדות - עסקים וצינים, אהדה, וקסום: ספורט - שניה, התאמת?

לכאורה צניק היה להיות להפך. קודם הספורט ואח"כ העצות
אך דבר זאת. לכאורה דבאן "האזהרה" לא נמחתי זאת הספורט
אך זה לבואים, וזו לרש. וכך אין אפשרה, אין אזהרה. אך
ספורט יש. הנה פתחתי דמסד שחיה "שנסת"א דתחילתו.

זהנה תמה השחיה ובאה האטלתיקה הקלה. אך דאגה?
"האכה" עברה, ואיש (צ.א. לא איש אלא ילדה) לא דאגה ואח"כ את
מקומה. מתחילה תשדתי: כות.מ. פליה.פ? פליה.ה? כמלה? אך
במקום נשאר פנוי: (נאם לא ~~ממ~~ ימלאוהו דקרוז) מתחילה דאמתי
תשדתי אל כות.מ. (ע"ן ~~מסמך~~ ~~מסמך~~ ~~מסמך~~) אך זה לא ארך הרה

בך פליה.פ. ואף מתשדתי ^{ארכיון אמנות במחבר הציבורי} ~~אין~~ לא היו דעלות משיקל
כצני. דקיצור: מה ^{ארכיון אמנות במחבר הציבורי} ~~אין~~ לא היו דעלות משיקל

- "קלושות". שים לב: ^{ארכיון אמנות במחבר הציבורי} ~~אין~~ לא היו דעלות משיקל
האזן ושוד וחפזן הפולק'ים) ^{ארכיון אמנות במחבר הציבורי} ~~אין~~ לא היו דעלות משיקל
Public Art Collection

(במשק יבוא) (25/11/49) - נ"י - "אפולות" בדר. ואכיון שכן, אשאר
לרוב לנצח "וכי מה איכפת לך" ולא לנדר אל "יצירת (או) -
"תעשיית" ^(המראה) שים לב: נסדו לקנות נעלים חדשות: מתחילה
לא ~~מאז~~ מאז נעלים "מתאימות" אך לאחר שהופיעו נעלי
הקדם, שחפץ לרוב דקצותיהן (דשפיל) ואף דעלות אגים שונים (שמום
אמצעם ככה, במחל' ככה נערה) הכי סוף סוף ^(כחלת) מאז ^(בצ') סיפוקן. אף לא
נמחז את הדבור על הלדש עצמו: מצאתי, ונספן, ואם קפליים

וְהָיוּ קְפָלִים, וְחֻלְצוֹת, שְׂקִיפּוֹת, אוֹ אִם כְּדוֹ, אוֹ רוֹסִית, אוֹ תִּמְנִית
 אוֹ אֲרִי־שְׂרָאֵל, אוֹ סֹמֶר סִדִּי הַצֹּאֵר, אוֹ מִצְנֶה, אוֹ עֹר
 אִיבָה חֻלְצָה מֵהָעִיר (שְׂקִיפָה יָתֵר עַל קִוְּמָתֶיהָ וְאֵל "מֵהִי־הָיָה" יוֹתֵר)
 וְאִפְשָׁר עִם עַם סֹבֵר עַל הַכְּתָפִים, אוֹ מֵהַפְּתַח מִשִּׁי, וְעַם
 אִם תֹּמֶר, מֵעוֹר, אוֹ מִחֻטִּים עוֹלָם... (מִשְׁקָל) וְאֵל בְּרָדִים, אִם
 פִּטְטָה אוֹ קִי, וְחֻלְצוֹת, לְחֻגּוֹת וְאִפְשָׁר עִם תְּכָלִית וְאֵל
 עִם צֹמֶר וְאֵל... (מִשְׁקָל). וְאִפְשָׁר עִם עַם סֹבֵלִים, תִּנְכִּיִּם,
 אִסְתֵּם, וְעַל סֵתֶם. וְאֵל תְּכָרֶת, וְסִירִיק הַשְּׂדֵה
 (הַכֹּנֶה לֹא לֵאמֹר (קִרְדִּים) אֲחֵל עוֹלָם אוֹיִבוֹ
 אֲרִכּוֹן אֲמוֹנוֹת בְּמַחֲבֵר הַצִּיּוֹרִי
 שִׁמְתָה לֹךְ מִיֹּחֲצֵת וְאִפְשָׁר (וְחֻלְצָה סֹמֶר לִסְמֵרִי (הַצִּנְעוֹת)
 וְחֻלְצָה פְתִיחָה קִצֵּת אִם כְּפִתָּה אִתָּה אוֹ אִפְשָׁר אִם
 שְׁתִּי לְחֻלְצוֹת, וְאִם עִם עַל הַכְּתָפִים יָתֵר אֵת
 עַל הַשְּׂדֵה הַיִּתְנִיִּם. הַפִּתָּה לִפְנֵי הָרִי הֵן מוֹפִילוֹת
 כְּעִצֵּת... (לֹא כְעִצֵּת פִּיִּית) מִיִּיִּשִׁים. עַל כֹּל פִּטְטָה הַנִּעְלָה
 וְהַחֲדָשָׁה, וְהַסִּירִיק לִשְׁנֵי סִטִּי, וְהַפִּתָּה וְהַכְּתָפִים
 וְהַפִּתָּה אֵת. דְּאוֹת לִמְדָה דְּאִתּוֹר וְאִתְּשָׁדוֹת דְּפִיכּוֹצוֹר.
 "הוֹצֵר וְהָצֵר, מִחֻלְצָה לְחֻצֵּר" (הַבּוֹכֵל). עִי - וְהַדְּרָדִים יֵשׁ לָהֶם
 - רִי־תִמְנִית - וְאִתּוֹת שֶׁהָאֵשׁ הַצֹּמֶר (תִּקְוִי הַמִּדְבָּר -
 עֲצִיבָה) וְשֶׁהָאֵשׁ (תִּקְוִי הַמִּדְבָּר - נִפְלָא) וְהַדְּרָדִים כּוֹאֲדוֹת
 אֲחֵרִי כֹה. (וְאִי אִפְשָׁר לְעִשּׂוֹת הַסִּירִיק) - וְהַכְּתָפִים -

ג. - ערצו שלמים את אור - הספורט - פפה - דקסילב לאדה אור
 1.40 ונצח (דמארש דיה' אשר הוא קצת ירידה) - 8 שניות.
 השם העולה דפס שניות על השיא (הצמי) הקודם. - וואחר, אחר
 תתק"ם דפסילא" תחרות הסתימה של דוגת הא"ק דפסון.
 ואם אנו משהתקום (ואפילו אני). כמספר מראש אתפוש את
 המקום האחרון בין רצי השמונה מאות וקין הוצפיות כבוד
 הדור. כי מה ההשג של 8,80 מ' לאומת כל ספורטאי - הצפון
 שאני אומאופד אמהם. העי' לתאך מחנה (משפך) של ריבססמא'
 "קדוצת הכזים הצולה אפסדורא אחרים פותחים דריצה, לאחר
 סידור נמתחת הקדוצה אשר שבראשה כל האפס... ונצנה
 בולט... זכרא נושא (כזה) ונצפד אחרים... הכזים אחים
 את קצרים, מזנקים אל קו המסר קצרי זנק ודפסיל
 אציר הנה... ראשון, שני, שלישי, דור אחר, דור שלישי, דור
 דשה, ולפסוף כולל והולך הכל הממונן מרמת - יומן... זכרא.
 ואולי, אולי זאיד לפי האחרון? .....

26/א/49) יצאני דזיקר, צינה, הטקטור נע דכדיס הריק, שטן לנגן
 נמתח לאורך הספסל הכרמל. רות קרה מלה גששיות (דור-דור)
 דדור. והשמש כאלו אוסיפה על הצינה ..... הסדני למארש, קני-סיד
 מתוחים לאורך, מסדיד, מסלולי רצה, קפצה, זריקה. אט אט מגיחים
 מן הכדיס, טקטורים, אומאוקילים, זבלות, זאפנים עוזר

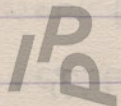
ואמריקים על המבשר את קרדם. ו... התחרות המלה רבים
 100 א. דקרה המלה כובדים הרבים, מאחור ניצב השופט... רב...
 הם סוכרים קבימה, זגנות אקק מתחרות מתחת לרשאים
 (כמו שזכרתי חולץ זכור את הקרקע) מהירים, הרשאים שואות
 דמיון... והנה... הקרב החל. כך עברו הריצות. והנה המלו
 הקפיצות. הדור בדוש חול. על שפתו נצבים המוסות וסליהם
 מונה אט (דמי מאלמנים) הקפיצה "הנץ" דאזה של אטז אומז מאל
 הקרקע. הקופצים נקראים דשמהים, אט אט הם מתחילים
 ומתרים קפלות מאל אוסף זרז אריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 קפיצה שוקרים השופטים וחובבים דשמהים אק יתרה אנה
 הגדה המצויק. ולדסוסן הקפצנים "נכנסו" לרגל ויצאו
 מן התחרות, החל דקפצנים באקק הארצי (מנחם בקוף)
 הוא מתחיל דפצנים קלים וסאליים אחר מחבר לרוץ, מחבר דוד
 יתר ו... קופץ, הוא מתרוסס, הוא דלטנו מאל הנץ והנה
 הנץ סס אנה קאלו השיה וצנה אל החול. הוא עמד 3.71 א.
 והקל דבר אנה נשמתו דרסא שבקוף מתרוסס לסקה של
 878 א. ואק נשאה קלה מנה מחנו להשיג השגה גב. גנדרים
 דאל 14 - 16 לרצות 800 א. גשמה, ישגנו לארץ ולדי חולס. ופסל
 שקררה שנה הציוק כן הלם די לקי יתר ויתר הכנות
 אחרונות. נושאים את השמות. מסלילים את המחקר...

[illegible]

הכתיב של מתוך דברה. דבאן של בשלוש בקות. ג'נת
 הכותה אולית יסתמית סרבה מכונני, ראל' התאקנו, חכי
 אלה וירב דגשימה מלופת, מחית את הכיר מסי.....
 ולתמר זאת "השתדלנו דמכשירי הספוקט שם ו"השטל" שני
 שיאים חזשים: הדיפת כבוד גדול - - 2. ובריקת פיסקוס-קבא
 יש לזיין דמיתר את ברקת הנסקיס שנותה (מנוסר יצדה) אני
 מרבה ללא סיכוד או תנופה, אלא סתם מהמקום. השיאים
 הקובאים - כבוד גדול - 8.80 מ' ולפיסקוס - 20 מ'. כן יקדו!!!!!!

אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

99/40/א

השיא

"אן! מה הייה רובה להיות ספירטואלי ספירטואלי דמלא מוזן האלה.
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive
 .... והנה הוא בא דריבה דקדקת על הוא מתרומם... יורב דמאישות
 יתר מ 150? לא ידעו האלים הפסולות שמאדותן הנכספת נכתרה
 דמחלתו של דמוגדד כי כה מהר יתפכו למציאות. - עם שחר ואני
 סרוח דמיק המטה החמה נמאצקולות השמרה הדדה, וצמחה דדית
 אין קול. אמש נכת דמוגדד ואני... הופע: אולי? אולי היום, לפתע ימלאו
 ראל' עזרה. אולי היום קצק-קרי אשש שיא: 150? לא! עוד לא הוצה העת
 שדה תפיד קומות מחצית הקרח, שדה אפרול, שדה אפרול!!!! את המססר
 האלם - 150. והנה דשית הקר נפרכה המחציה..... ?

כמהוק שמה בשם אדור (דור הקצרה). בשם, שלילני את מכנסיו
והתחלו לקפצותם ככה על קורטז של תקה וסכניס. אך החוט
הלך השליל מלה, ועוד קצת, ועוד קצת. והיה לי ניהור כמי שאפשר
וכמו שזכיר. ובה גם קצת, הלך. - נצתי כחמש-עשרה פסיעות מהבור,
למזרים, והחלל החמוץ דניהם, והעצות, והאופק... התחלתי דתגשה
ללצים אישים וכלולים... אני מתקדק לחוט... ללצים קלנים ומחירים
מאלף... ונתיר... אני מתרומם אל החוט...!...! לנחתי אל החוט.
ובה, הלך. והקרח נאם, והשלם הקשיר והסדול... הלך.

1.53 (חריץ) (כל ישראל חסידי) (דור הקצרה) (לשנת 155-155).

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

לא אתמר ואמר כי... (כמות אני) שנקרא ספורטאי טור, אך
אם חשתי על אוזות הקצרה - הלך. הרי זה השם נהר
דגדלי והרי זה השם העולה על השיא העליון (לשנת 155-155)
1.46, והרי זה עולה על השיא העליון אוסטרליאני אופר
האולימפיה דזיסקוס 1.51 שהשיג דאלי דזיקונה כאן. והרי זה
השם העולה ד8 על השיא הקודם. (השיא הקודם 1.45).

1/2 - "קד"

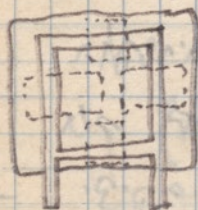
לכבוד דאור 80 אני משרט את טענת השיי דאך, אי יתו
ומספרים תגשים יתוספו לשורות המספרים הללו

אתלטיקה-קלה גלגלת ההשלים החדשים של דגנים 1948, 1949, 1950, 51.

ההשלים	המקצוע
$3,0$ טנות $(49) 8,9 = (49) 8, - = (51) 7,8$	כריזה סטא
$1,20$ $(48) 1,25 = (49) 1,30 = (49) 1,35 = (49) 1,39 = (49) 1,40 = (49) 1,45 = (49) 1,53 = (51) 1,55$	קסירה למודה
$4,30$ $(48) 4,40 = (49) 4,55 = (49) 4,95 = (51) 5,01 = (51) 5,20$	למרחק
$2,10$ $(48) 2,25 = (48) 2,47 = (50) 2,56 = (50)$	מהמקום
$1,95$ $(48) 2,15 = (48) 2,40 = (51) 2,60$	דגנים
$7,00$ $(49) 8,60 = (49) 9, - = (51) 10,35$ ארכיון אמנות במרחב הציבורי	משולש
$4,77$ $(47) 4,52 = (49) 4,58 = (50) 4,62,5$	כריזה הוק'
$2,0$ $(47) 2,25 = (49) 2,30 = (50) 2,48 = (51) 2,8$	ג'וס קוס 1,5
$8,60$ $(49) 8,80 = (49) 9, - = (49) 9,40 = (51) 9,60 = (51) 10,37 = 10,25 = 11, -$ Ezra Orion Collection Public Art Archive	הפסנתר כבוד-הכרזה
$3,3$ $(49) 2,57 = (50) 2,44 = (50) 2,28,5 = (51) 2,28$	כריזה 800
$3,40$ $(50) 3,17 = 3,30$	כריזה 1000

- הכנסה של נטל + המגו המסודר ואלה

אם פני היטלה .

- של נטל, אם יש צורך .

אלה 24 טון נטל נהר של הנטלים

הפיכת והוצאת המים אל נקני פירי חם שמדרי .

למשל .

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מסמכים וציורים
אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

2. יצירה הפלסטית

- הצגה הנטלית קטנה

- הכנסה משלם יטלה המסודר חזק - חזק

- מילוי הנטלים במים ואחרי הכחול גוף כפי כך
ע"י ספיר של המים

- מילוי המים $\frac{1}{4}$ במים

- מילוי המים הנטלי הלך על סף המים - $\frac{2}{3}$

מכחול במים שאלו את הנטלים

- הכנסה קטנה להחזקה - ולוח - חזק

- מרקם הנטלים קטנים ונראים במי חם

אז, כשהליוו עדים את השחר
ומאזר על מפרקת היטל.

מכרנו מן האול, יערה יערה

"התאהבתי? שאלתי, ונתת לי".

אז כשהחזרנו לארמון האלוות

ואז יעזבו מרקיז - נפחך, נפחך

קכג' ימים אז תאפו שני נצחונות של אוספים

תאפו, שדרכו! איך גם

ישוד המאזר מכרזא יעזבו

ארכיון אמנות במחלק הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

x

ואחרי ככה היתה "אהבת - יעל" מ"אהבת - עברה" ועלמ הכב-
רון. עברה היתה דבר קצר, ממשלה ואל יעל יותר מחושך
ואחיתי, יותר לרגי, הרבה יותר! .....! יאול!
אולי לחצור אליה? אולי. לאהוד אותה שנית. וכי אי - אפשר
והרי כמון רב אין לי, "אהובה" והרי יש כדור צורק
דבק (קמקצות). אולי? אולי? לא תכניז הפסם כמ
אז? אולי שגד תהיה האהובה שלך? היא... היא... יעל?

שיר ~~המלך~~ המלך מרצב אל רב

שיר המלים רצוני קר וקר

אתה בפה תהיה זאת

אתה ממש, לב היסוד.

שיר יראה לאיני זה הסופר

אצחוני, תכלילי פשטני

שיר יצא הלא, יהלום אמנם קצת

שיר ירצני העינים אוסר עין אוריון
ארכיון אמנותי במרחב הציבורי

שיר עם כוחות תכלילי עם קצת

שיר פוקד פי תכלילי קצת

והוא יראה שיר מלים שנות

שיר לא רצמה פשטני

שיר מליקים העדים את השחר

שיר מלך עם מרצבת ואלו

שיר חוזרים מן הארץ "העדה והער"

"התאחדותי? אשאל, תבנה פה"

שיר יבשו לעינין תלילות

שיר קצו מרצב - נפתח יעלם

שיר חלפים על פדש שני זכות על אופנים

חלפים ודוקרים ואינם

וְהָיָה אִתְּךָ מִלֵּךְ מִלֵּךְ דָּאִי קָדֵשׁ

וְהָיָה הַיָּמִים אֲסִי צֶלֶת וְהָיָה

וְהָיָה אֲחֻזָּתוֹת עַם צִיָּה שְׂפָדָה

עַל יָמֵי אֶהְדָּה - שְׂפָדָה וְהָיָה.

— — —

עֲבָרָא! ... עֲבָרָא! ... עֲבָרָא עֲבָרָא יוֹדֵעַ אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ.

הַתִּצְדָּה! עֲבָרָא אֵיתָ! עַל הַקְּרוֹס לֹא נִחַ! עַל הַמַּחַר דְּשׁוּם יִלְכֶּה.

עַל הַמַּחַר לֹא שֵׁם אֶהְדָּה. וְאֵם מִצְּהָ אֶתְּ קִרְבָּה יִלְכֶּה.

נִסָּה דְּמַחֲבֵר הַתִּצְדָּה הַתִּצְדָּה הַתִּצְדָּה (יִשְׁתִּי) לֹא שֵׁם

אֲרִכְיוֹן אֲמֻנוֹת בְּמִרְחֵב הַצִּיּוֹן

סִרְצוֹפִים. סִרְצוֹ! סִרְצוֹ! אֲרִכְיוֹן אֲמֻנוֹת בְּמִרְחֵב הַצִּיּוֹן עַם הַתִּצְדָּה

אֲרִכְיוֹן אֲמֻנוֹת בְּמִרְחֵב הַצִּיּוֹן! סִרְצוֹ! סִרְצוֹ! סִרְצוֹ!

IP ARTLAB

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

18/11/49 זֶה הָיָה שְׁמֵם דְּדָרָה

נִסְתִּימָה תִּפְסִית הַמִּסְדָּה, יִלְכֶּה בְּתִתִּי הַתִּרְכָּבָה דְּשִׁלְחֵי הַקִּיֻּלִּים.

אֲרִכְיוֹן דְּדָרָה אֲרִכְיוֹן. אֲרִכְיוֹן דְּשִׁלְחֵי אֲרִכְיוֹן הַשְׁלֵחִית הַכִּי. (דְּשִׁלְחֵי הַתִּצְדָּה)

הַסִּסְתִּי אֵיפֶה אֵשׁ ... דְּחִרְתִּי דְּשִׁלְחֵי עַל פְּנֵי הַמַּחֲרָה הַתִּפְסִית.

לֹא שְׁקָלְתִּי, סִתֵּם יִשְׁתִּי. אֲרִכְיוֹן הַמִּסְדָּה יִלְכֶּה לִיכֹד, אֲרִכְיוֹן קִלְכֹד לִיכֹד.

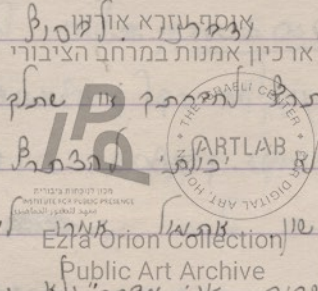
אֲרִכְיוֹן שְׁלֹחֵי - עֲבָרָא, עֲבָרָא הָיָה. יִשְׁתִּי לִיכֹד אֲרִכְיוֹן. דְּשִׁלְחֵי כֹא

הַתִּפְסִית דְּשִׁלְחֵי וְהַתִּפְסִית, אֲרִכְיוֹן הַתִּפְסִית (הַתִּפְסִית) שְׁשִׁלְחֵי הַתִּפְסִית שֵׁם

אֲרִכְיוֹן הַתִּפְסִית, הַתִּפְסִית הַתִּפְסִית הַתִּפְסִית הַתִּפְסִית הַתִּפְסִית הַתִּפְסִית

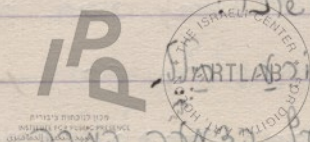

"חכמה" קלושה נסתמרה התכנית. איך קמה סדרה, נוסף, ואל
 בקרי איך הסיתו דשאון את כסאותיהם ופרצו אל השולחן השני
 שבו ספלים, קס, נדש, שוש אותה הצחוק הלפשי. כל שעת
 המכילה היה נדש, חזרים מסביב הציו הצבא, הפסוק נסתים
 הילדים התרכבו ליד שלחן אחד והחלו שרים מחזירים התנצור
 אוצה אחיצה הרשתי קיני יקין החזרה הצאת, הכתתית.
 אלו הייתי מתחילה עפנים, בפנים הקלחת. אזק מן הצב לא
 היה לי רצון להכנס מושם מה איני יוצא. לא נכנסתי אמא
 ואני ישנו מרותקים צופים וקרא אולפסון כשאמא הלכה, אמרה לי
 "אני חולבת, או שתצטרף לחתך ואתן לא" כעת יוצאי ואולי גם
 מתוך אזהרה דצמית לילד הצחוק, גם לפי מדעים שנשלחו
 די מ"שם. הלכתי לישון אמא אצלה
 איתנו ודצמן שכלם שרים ז'נ" "מצב" ונא נאה לי להיות עם כולם
 ואני נוצר להיות יוצא מן הכלל ולהפגין את תשיבותי". ואמר
 אמא לא היה נעים לי לשהת יחזי לנוכח החזרה והרשתי
 את רגשות האחרים, מדגיגם אחרו זאת. אזק לא יכולתי להצטרף
 והרי אז עם כן היו תוקעים לי זאת זה פריצתי. מה זאת
 חושדת צמית? — איש לא יכול להאשימי דרצון להיות יוצא דיפן
 דתור חכם ומשכיל ומדוער מהחזרה. איש לא יכול להאשימי דז'ל-
 תחרותיות. אז צדד זה קשה אולי, מכה שזה ומזקה.

... ואני מתמיד לאחר הכחזה, שמי הצדדים אלפסות דמיון,
 נשים קלים נשאים עלי מן הודו שדחת והכספים אנשים
 אנשים את טיפות העם האמנויות של העם שירב
 לפני כשעה. פוממת גבסיה מנה לקלחת. "עברא
 אסון קרה אמנים .... הילד את". עזבו רגלים פומתים... חזרו
 לעיניו הכתה מבים, לעיניו סבלה, קונוי למה מוכה שמה
 ילד ילד ישר למעכה, ובמם היה למצא.

הייתי דפדף. קניתי לה בלדלד, בלדלד קטן אמרת ביקר
 נגד ואמר חוסם קניתי עזרא אוריון את בזוכן על השלם
 זכרון פתק וכה לשלם

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

אשר פתק פתק פתק פתק
 מה אומר מה אגידה לנחם, מכים?
 מה אומר - לא פתק פתק פתק
 רק פתק פתק פתק פתק
 פתק פתק פתק פתק

עיר אפי' תהיה זמן כזה התקטנו... התקטנים? (לדא?!)
 לא! לא לדא! אמש (כמו שבדעים בדורים מתקטנים) וזה לדא!
 כמו שבדענו זא. לדא! אף סיפור הרבה דברי הינה
 שכל השנים מאז היה צדקות, טענות, כעס, זעם, אפסוס,
 דוכה, מקל' עיר ולדו, אף השנה דמנו, ודעת שיכון' שדו
 שהמה דעולתה' כדו נתחלפי תדירה פלמים. ותכניות
 הוכנו לתיכון השיכון: - אל תשאל! וצדקות (לא לפקד) - אל תשאל!
 ולקטור דעירה התכנית, ודעת שיכון - ואחר זאת, ודעת שיכון
 דצדוק, אופקים, לאחר מכן - ודעת שיכון אצמזמת, ואחר מכן -
 ודעת שיכון מאה, ואחר זאת שימת הכתה. פכאות הכל -
 נלצה התכנית וצדוק, ודעת שיכון - ??? - כי אומר - "החבר"
 (השם דגית המוכר מי: אף, זוי, זוי, מיכה (הינשאי) 'זמני תכנית
 חבשה, מאשיכאלה. חבר [?] - זוי. אף. ויש אולאלה התכנית
 דסחרת ויש צדקות, אדסוס וקאלה ו... השטני את שלנו.
 "חבר ה'צ'אק'ים" זהרר הדא: אני, זוי, פלי, דוקיק. ואחר אחר
 "פ'חטני" את שני בוסות הילדות מהחברים שלנו והרי אף
 חדר - מאה אחיז. — כך, יפה מאז, יפה מאז.
 ואה נשאל יום הפרזופים: - ככה אשהכל, לאט לאט דמשך
 המן, כה ידיו. (דמ היי) — אדו, רק זכור ואל תשכח
 אין אשים פרזופים, "אתה לא דת'אסרון" - אני זכור!!

ומה נשאל אנחנו? מה, איך יוראים את כן? חתונה?
 - לא לפני ימים ארוכים מהה"ת - ~~הה"ת~~ - ראש-חודש
 ואך נשאלת אתה? מה (החור לבנות, ראש וכוונתה) הוא?
 והטילו עלי להצטרף לעצת התורות. גם-כן זיכר!!
 נ. - אצל זה ידוע. — פק!

כן! ואה נשאל דבאל? ~~מחבר~~ מצטמקת דבאל? נא לאסל — היצרות?
צוה היצרות. נא "את חסאי אני מצביר היצ" — עד למה היו
לי כדר... נא תנחש! — שש, שש, שש, שש, שש, שש... לא, לא, לא
תחשוב די היו לי כדר (ניק) אריות. האחות מילא אל שתיס.
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
דברה דלדק עד ארצו-דברה, הייתה אלי דמשך שנת"ס —
קצת נחוכה, שחמורת, קצת ^{ART LAB} עם סוכר אצום — ככה! והשניה
מלפני שנה עד לפני חצי שנה, דבר קצר — קצת נחוכה,
שחמורת, עם צחוק, שמה דחזקת עם כל איני סוכרים — ככה!
הראשונה שמה היה: — יאל! והשניה היה שמה: — דברה! —

כן! לא כל! כן! - ולכש מה?
 כן! לכש אין לי אף אחת! - מה? איך זה? הרי יש
 אצלכם כל כך הרבה ילדות נחמדות אצלכם: רותה, פאיה, צורה,
 נורית, גלי, צבי, פאם, פארה, צופ, פאם, יאן, ורחל, ופאיה, ... צ'ו! צ'ו!
 מספיק לי! אין אני דווקא דאף אחת מכל האלילות הללו!
 - ??? - איך אפשר אתה? שואל - מוכרחים קצת רחליות -

רומא - היא אמנם נחמדה אך, היא צי מסודרת והיא שלה - נחמה
 שפחשו לה אותו לתקן פרציה המנוח והשאלה (אמנם הוא
 ונשיה מתחילה לשי...
 שלה) ושהיא יוצאת לרקוד, אצל היא שויתרת קצת דקדורה
 נחמדה אצל לא דשילי. זליה - היא אמנם "נחמדה" ויש לה פרצות
 יפה אצל דברדוקית אפה תלוי לה נחמדי דוד של נחמדה.
 (ואמנם יש לה גוף (צי) יפה) אצל היא פלאטית ומעטלת את
 התנוות (תחת שלה דמיוח צול ונודע כח פדים) יותר מצי
 דשלת קלובה. ואמנם דסיכום היא נחמדה אצל - לא דשילי.
אורה - היא אמנם נחמדה, ויש לה פרצות יפה (אצל לא נוכח) אך
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 היא גנריות קצת, וקצת נחמדה חושדת את עצמה. גם
 היא פלאטית (הנני מניח) אצל נחמדה דכלל הפלאיות שלה
 רז היא צוה - יוצאת לרקוד ואמנם דשלת צ' בתורה לי מכתב
 "מחזה" (שלא הפך אלי) ואמנם היא יפה ונחמדה אך - לא דשילי.
 נחמדה נוכחית מחול לכה שהיא נחמדה ונוקדת (יהאץ שלה הוא
 לא נוכח) אז יש לה - פה, פה צול ומשתכח מאופן צד
 אופן והיא גם יוצאת לזרוח - מחוק זליה. ואמנם היא נחמדה
 ולא כל - כך פלאטית אצל דכל באת - לא דשילי.
 נחמדה היא אמנם נחמדה וסימפית ואז כל כך פלאטית
 אצל יש לה שפחפם קץ אומתת לאפה גם זה לא נוכח אצל
 היא דכל באת - לא דשילי. עפרה - היא אפס צוד פדים להתחיל.

ישראל: אי אפשר להחליף אותה שוד אחרי "ששנות" אותה (כל אופן אולי כילד)
 בחלה ופליה: שתיים נחמדות, לחלה יש פרצול סימפטי ולפליה (ישאל
 יפה) אהל על אהל הכל - גם הן לא עשיתי. ואני (אל נחשוש)
 כל כך קרוב לא שפוט אין לי חשק להתחיל עניינים.
 למה לי תמיד שוק תמיד תהיה לי עקצקוד רק ילדה אחת
 ושתמיד אסתם רק עליה, וכשאסד אתה אלה ילדך מקום
 אל צביר תמיד אהוד אחריה, אין חופש דמיוני עם תדירה.
 "למה לי צרות".

(9/1/50)

אוסף עזרא אוריון

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

אספי דצקו דצקו, זה אולי מהסנדלריה וגם הנאליים

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

המחשבות מתחלפות אולי תהיה זהה מאחורי גדי. שדה שלמים
 הפס. אולי האטר תלויים על חורו של אלה. ואספי הכוח הקליפה

מכדי ציח את הלה והשדה, זהה וצנחה ללה תתחיל.

החליקה, חמקה, שוד נחלה על עליה צהדה, גיד והיז צורה.

צנחה, ודקול תריש - פלואס" סילון מים קטן צינך וצנח שוד ואסלים

אסלים עולים ומתחמים ומשתרעים אל פני שליליה המים המוחה

שדאנצו המילה".

(10/1/50)

ודצרה של הצורך המאופקת זית נדנה, קרשים מושימים דכה. א.

לנחד, אי למה, אי דאכסון ואו סתמית - דלרימה, וואל, ומקצף וקירות

דטון צרומים שגדות הדרכים הנעוצים דהם מצוקרים על

אל פני הרקיע הקודר, האפלוני ששאי-עדים, מסורגלים בשאויס
אל פניו האפורים, והקירות כאלו עוז מלצוים, ממלח שירד
לפני זמן קצר. ואם הדגן הנכנה מהלכים האנשים, הדודים
דקידו ומחולצה, מכונסים, קובצים, אנשים אפורים שדדי השם
נאפים לעולם ממש דגים המבולבל. ומאור צונן ולח ודין
שדרי הקבשים, דינות אנשים ולאי הדגים מהלך אור. אור
קטן, גדו בחום מלצו מצינה ואפו השחרמור מחדק דמעות
שדה כלית, דורו רעוד, ופולע, וכמנחה הוא מתלד דעות
לנדבים דעות לרפלי הדגים, הקובצים כפותיו הקטנות והמלח
לכות פוסדות על בלבת המלח והנה המלך קרש
ונפל דקל נפל וממ המלח הקובצים המלך. הכלול
נרות דאמה ונס לאחיו, ונרדו הקטלון נהון בין רפלו.
אף ילא נאמה קא הדגא ומצו דמלו, והושלם האור
אל השלולית, ואלוד ומסכן עמד דצב והילול דקול מרישי ועשה
והוא פולע ורעז אנציה לזי יכולת עוז לרמות. נאמנו ונשאלנו
אל הדיר. ואיב הדיר, מלונה ודמלונה האמא ושאר הארים. והכנסתנו
אל המדון וחם שר שם ודעונו מנתבס מנתה לישק החמים
הביל די דענים - עמאות, קשקש דענו הקטן יצנה אל מחדלות
השקים, הוא היה דקית.

יצאנו שהוא צריך לדאוג, האליהו. יצאנו ויבססו זשדות-הצפון של הרמה
 יום זהיר היה היום, השמש ישרה לה צמחה דהקומה שמים וכל העדים
 היו מאלים צדיקות, דמיות, דשפול הרקיע דאופק הים. הרקיע
 זה דבשו במה להחזיק ויהללות דוד יצאו דלח דדקצי העליות
 של אורבה דהקומה. אך אנחנו כדור יצאנו לכן שצריך העשדים
 צו א"ס שתרצה (ואל א"ס שאל תכזה). הכל ירוק מעשדים. דלח כחש
 הצלות נחשים פלחים דרבים ששדו אל החתרה והם אותחים
 תלם מפורק דרכם הצלה השופל אנשים ירוק ורחד ימים
 אוסף עזרא אוריון
 השתדל השדה לפימארכקו דתבנות דהציונות מאלה העשדים, שדור
 כחשו (ואל של אהרן) דצדקותיו, מתפלת דצו. דדור הילדים
 במה מתקדש. לכן השגן ודלח העליות כלה דילא נוספים
 עזרא אוריין
 לא מני חודשים, יצאנו
 האוריון חופד דשאון קל. פסין כחוש חריש. אהרן דדקלנים
 השאירו החורים למעלה ואנחנו (כחור כחש טליתים) רצנו והשתדלנו
 דואצי. המאוס דהקרקע. הוא היה מלין, פרימאוס קל מנה
 אהרן. משיח דצבור כשקיים שחורים מתוחים פלין דדקיים לארכו,
 ודוד מלין כחודות. משה כחיר ודוד אחד דלח דפארה השדה
 מחול. והכילו צללים לדנים. המאוס חש חסות מלין לשדה
 חש, ולפתח השפיל ודוד קטנים אל פני הקרקע ממש. פחות
 מאכר אחד. מלה, הסתודד ושד צלל, חלל, ודוד צנח כנשר

למטהו לספור השנה וארים את הכר והנה... מכתו
 והופך את המטפה אל לא אות - ??? - הותכתו
 לדקר. נכרכתו דלוקי השמירה ובלתי ~~ממלא~~ תהום התבונה
 הקצת... שלחתי את ידו אל דרימת קצווי ושלפתי משם
 - והנה הוא לעיני -

מה אמר. קראו הכאשן בנקרה דלוק שוד אותה בלפדה.
 המכתו שדוש לדוא, כקר לא שדתי שדנה דכלל.
 והדדדים בדדדים יפים, הנבסדים אל הלך" אך מה אגיד
 לך ספרה: אני אנית ^{אוסטורא אדיון} אל "היציבות" ולא על
 ה"ארה" יודתי ^{אדיון אמנות במרחב הציבורי} את כסות הלך" המאוהד".
 תמיד יטה "דמיתת" תמיד הסמיק, או החור אס
 (למשל) דפקוד המ נכסים ^{Public Art Archiva} לפרט שניהם מתאמצים. כלם
 מסתכלים דהם ושומרים. ^{Ezra Orion Collection} אובל (שדת, אכנות הדקדק) יקרה
 וישבו איש איש רדו ושוק יסמיקו ועיני - כל יהיו תליות
 דהם. לטדת אל המטה, ^{נחבד} שמה" לא ליד הנדר (והי) את
 יודת איך זה אצלנו) - ולמה? למה כל זה? וכי אי-אפשר
 רק דיציבות ^{דיציבות} דיציבות הכל פשוט, תלך. הנה למשל
 לשום דחברה אל הקרוב. קרה המקרה ודשלת הוצרה.
 הותקנו יד קיז. והנה - איש לא ציחק, איש לא הצדיף
 איש אפילו לא שם לו שנתנו לומדים יד קיז.

ואם כן הנה שלח את האכתז אלה.

X

50/111) ה'! עזבא! מה זה שם יציר? ילד? מכתב? - לא, סתם
נ"ר. א, כמא', כתוב שם משתו, הראה לא, כובה. מה יש
לא אצחק, דעאמת הראה..... מה שיר? - שאל! אל תביישה!
- טוב תצאה ואסתלק. - זו עשירל זה כבי להכאות.

(2557) "2000"

(א) עֵיר הַכִּנְיָה אֶת־עַמִּית אֲרֻיִן
אֲרֻיִן אֲמֹנֹת בְּמֶלֶךְ הַצִּיבּוֹר

[illegible]

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
(יֵשׁוּעַ בֶּן־נָחֻם)
בְּשֵׁמוֹת הַשָּׁמַיִם
אֲמַנְתִּי וְיָלַדְתִּי
אֶת־בְּרִיתִי הַחֲדָשָׁה

א סופת הלכת משהולקת ב אשד לברות שאל
 דקול דאם קיר נפל
 מתאדך אדמון דאש
 לאדדן פלסין הודל
 דאן מוקד - שטן חולד
 דהד הלכת, דב דקול

ב מתחילת נבר ד - נור
 דדב איזים נדך נדך
 נדב - דפיר דין בחומות
 הוד הפלש אדמון אדמון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

אמה אמה חס כל דין, חס
 חסד יוד: סתם מצד-כוח - ואחרי דא לך המצד-כוח?
 פשט שמעתי אנה הולכות גליל - ומה שירתן מלכות
 דק אנה השכפה? אנה זה סתם תכונים - לא רציתי לכתוב
 סתם דל "ים מתעלש" והנה דאן דאצני סרטוב'הן,
 גליל'הן שאין אמה מדיל איצב שיר זה. הרי אמה יוד
 אנה הלני'ים פה.

X

(23/I/50)

תוקד אה. את עני דמכתזה של עפכה (פוא שמוח אצלי דין דפ
 מיומן) אנה הלני'ים? אמה לא תשיג דל מכתזה שכזה?

X

ה'! עכבא! מה זה שם מצלך דב'ס? מה שור שיר? אתה
מתחיל להשתבש! - אתה קורא ומסתלק! - דסדר יתן.
"י"ס"

תרישי קלאט הוט

תקד יצ'ים זע ה'ים

מסלס חו'י גל'ו

זקר פאש דן נרקס

מלכד סלס' מתחיל אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
מנצח מלכד מתחיל
תתבן זח מתחיל
תלדן מפרש מתחיל
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

לוח'ים גל'י ה'ים

זוח'ים זוקי החול

גל עולה גל שוק

זד - שמי'ם גט יתלכ

אתה! גשתת מתחיל! - לא זה רק לפני הסדרה -

מיש? לא שמת את הילדות לשר. שמת' ואל כן פחות

את קורא הסופר. מתחיל או מתחיל'ם אנשי'ך. ועכשיו מתחיל!

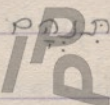
15/1/50
 גי' עזרא! כמדת? - לא אכתוב אחד - תדל שאתה אתה
 לבמות את... א! כמאי! מה רואים אנחנו דולל מהכיס? - אכתוב
 אף. - תן לבמות, חבשה? והרי אמת שכתב בשבועו שכתב
 חבשים לא הייתה לך נבלת. תן לקרוא! - קורא, ואסתלק!
 ארז הוציא כדר. - שמע! אין לך זמן - עק דתחת !!!!!!

"סדר"

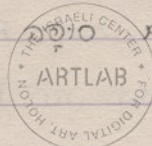
אור תשך על פי תלים

מבצע, חיל הים

אוסף עזרא אוריון
 מיתגאים תחת שלום
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

סניף תל אביב
 תמונת מוזיאון תל אביב
 תמונת מוזיאון תל אביב

הרבים תמונת מוזיאון תל אביב

Public Art Archive

התפוצה ספרה קייל

על ציורים אחר נהג

גאן בסדר מפתח

מיתגאים, נחם הים

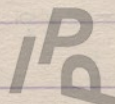
מפתחים במפתחים

נחשוף אחר נחשוף עסא

קרקס מים אדירים

דוֹלֶה נְחֶשֶׁל, דוֹלֶה דָּדָה
 צֶנֶז-נָלִים כְּדִיר שוֹכֵל,
 וְהַתְּנֵחַ דְּשִׁיטָה הַסֵּלֶה
 דָּד צוֹנִים - וְהַתְּנֵחַ.

יְשׁוּעָה, יְשׁוּעָה הַיָּם
 מִשְׁתַּדָּרִים הַמִּשְׁתַּדָּרִים,
 נְחֶשֶׁל אֶחָד נְחֶשֶׁל דָּדָה
 הַצֶּבֶר אִים אֶחָד אֶחָד
 אֶרְכִּיּוֹן אֶלְנוֹת בְּמַרְחֵב הַצִּיבּוֹרִי

המרכז
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

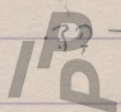
הסֵבֶל צֶנֶז וְכֵן כְּדָמָה אֶחָד צֶנֶז יְשׁוּעָה כֶּסֶף
 וְחִצֵּי הַצִּיבּוֹר אֶחָד שֶׁאֵין לָאֵל קִדְמִי אֶת הַצִּיבּוֹר וְדִיּוֹם
 הַצֶּבֶר דָּמָה שֶׁנֶּחֱדָה הַמִּיִּם הַמִּשְׁנִיטוֹת וְהַשְּׁנוֹת
 "הַיָּם נִדְרָכוּ הַמַּחְנוֹת סְבוּרָה, הִיָּה מִיָּד שְׁלִיחִים כֹּלֵי דָּמָה
 כֶּסֶף: הַצִּיבּוֹר אֶל סוֹפִים, צֶנֶז, הַיָּם... הַיָּם דָּדָה דָּדָה, קִדְמִי
 דָּדָה 5½ אֶחָד דָּדָה. הַיָּם הִיָּה לְנֶקֶד דָּדָה הַתְּנוּחָה וְאֶחָד
 אֶחָד דָּדָה... אֶחָד הַצֶּבֶר שֶׁמִּתְקַן דָּדָה. הַיָּם
 שֶׁלֹּא... אֶחָד שְׁנוֹת, כֵּן אֶחָד שֶׁלֹּא לְקִיּוֹם שֶׁ, צֶנֶז
 שֶׁלֹּא. הַמִּשְׁנִיטוֹת יֵשׁ כֶּסֶף אֶחָד שְׁנוֹת דָּדָה שֶׁנֶּחֱדָה לְסֵבֶל

ה'נ"ו - ה'ק"ו

אל מדרגת אל עזר
מבצב את ה'ב'ב'ב'
מ'מ'מ'מ' או מ'מ'מ'מ'
אין המד'ל ב'ה' ה'נ"ו - ה'ק"ו

דחור ל'ג'ס ומ'נ'ב'ר
יפ'ר'ב'ו מ'ה מ'ה'ב'ר!
אוסף עזר אורי'ן
אורי'ן א'מ'נ'ת במרח'ב ה'צ'ב'ר

ה'נ"ו - ה'ק"ו
ה'נ"ו - ה'ק"ו
Public Art Archive
מ'מ'מ'מ' מ'מ'מ'מ'מ'

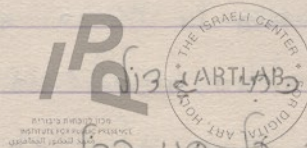
ג'פ'מ'פ'ס ד'ד'ות או מ'ק'ד'ר
אין המד'ל ב'ה' ה'נ"ו - ה'ק"ו

ה'ס'ר'וק'ת - ה'ק'ד'ק, ה'ת'ת'ל ת'פ'א'ר'ת
מ'ק'ד'ק ד'פ'יס לו ל'מ'ש'מ'ר'ת
מ'ל'ל מ'ד'ר, ל'א'ד מ'ל'ק'ד'
אין המד'ל ב'ה' ה'נ"ו - ה'ק"ו

הסבוקת פדוק, פאר תלמה!
הסתלקת וחסל -

מגן-זמ" ? סתם פדוק?
מה הדול זך הינו-הך.

בכנסת לכתה — ללא
לא למדתי מאז אשקד -
תשדן, היסטוריה זו תגד
אין כל שני אוסתר-אחיה.
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

דדוק דוק
זאתו זוקד לא שני קב
Ezra Orton Collection
Public Art Archive
חולס חסר, גולשם סגור-ה
מה הדול זך הינו-הך.

אחר-צדקיים נצא ללא
זל זל פתי שדול
זנח'ון זו שמשח
זו הדול זך הינו-הך.

1. "א' צ' י"ט" קוה'א'ם ח'כ'ל
 ח'ק ח'כ'ל - סו'ר ח'צו'ל
 ח'ל ח'כ'ל, ח'ל ח'כ'ל ח'כ'ל
 ח'ל ח'כ'ל ח'כ'ל ח'כ'ל - ח'ק

X
" c f e,

(27/1/50) מתוך דף 100 בתרומה אני שולח בלגים 43.5 מרובות
 וקול קורא: "א" שחבר לראות שלם יקום מהר" לא יקשה
 הכנה נוספת. בחף מקשה ביקרת: אמרת קצת: לתוך
 המספרים, חלפה את אוסר עמא אוריון ופסי'מה וילצתי החול
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 היה זה מראה שלם שלם דמי" אמר כמי
 מספרים. הבאת תמים המספרים, המספרים על כלם
 תלויים קומצ'י שלם שלם המספרים היו המספרים
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive
 כעין הורר, און אמנים חילק הפתוחים רכבו דתל הקר
 ונצחו על המדיל, לא העדרות. כאפדה אמר. מפרדים פתוח
 השלם הצמור דלם מסדיז כל קרש דחוף עוסה לופן.
 הרי הכחלל מתושאים דמרחק דלופן השלם. דמרחק אפיה
 שיאי' השלם המושלמים. אך זה היה... זאפיר קצ'ר'נית כז
 היחפו דאור ירבו אלינו אמרם. פרים פרזיפק! והמונים,
 המונים הם אלשים, מרחפים דממה וצומחים, על שרולק
 על פניק המיושנים, שלם, פתוח, שלם, דלם אשר תפנה

ואל מתקן אל הצלת כי כל אשר כתבת לפני זאת:
 "אל היתה אצ' ו"ש"ו, ה"שיר" לאר"ס, "לח"י", "י"ס", "סדר" ו"ה"ו - ה"ג"
 רודם ככלאם פתשטן אחד גבול ומחורקן. אך מכיון שא"ס
 לא קוראם מה איכפת ל'? גם דרור ל' שמספור" בה לא
 צא משהוא הפן. כי אין ל' שום מושג על הרקע האצ"ל
 דכלל, ואין ל' יכולת לדנות פחיות אנליות מחיות-קפול
 אך אתחיל וי"מ יצגו:

דמ"צ"

צ"ל: ציוסון ה" שרוד ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי}
 ופולט מפיו כלפי ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור}
 הארסות דחל ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור} ^{התקרה י"פן האמת}
 היתה שמה מאחרי ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור} ^{השניה היתה}
 גתונה הסירה. על השתן ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור} ^{היתה אונחת ההצמחה}
 למשק הכפורהל י"ל היום השעה שעת צהרים והי' הוא
 מאמר ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור} ^{היתה אונחת ההצמחה} ^{היתה אונחת ההצמחה}
 פסחוק. ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור} ^{היתה אונחת ההצמחה} ^{היתה אונחת ההצמחה}
 היה עוקד אחרי צדוד שנה א - ג"י התקרה דהשאלו במצאם
 קל צננת פרחים כחושם היתה נצת דסיעת השלחק והאפורה
 שמה ^{אנלף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{לדגדג - אסור} ^{היתה אונחת ההצמחה} ^{היתה אונחת ההצמחה}
 מתקן קישל התרוחם צ"ל: אמאסה נאש ופקחה. מככר

המכונה ^{הצרה} ~~המכונה~~ וקצות "ספרינט" ירדה למטה תוך-ההלכה
 צפדים האחרונה אני מתקש פה, קצו"ם נכחו לפניו המאזנים
 הסוודר-היציב, הנעלים, "האחרונה". הקצות ~~הנעלים~~ על המטה
 ציגים מכוננים תחת אסד הבחן הבועה, יום ערפילי, קולף המטה
 קולף נשען צילי על מנזרת השער, צפדים האחרונה. אי-מנה

[illegible]

לחל' עז על שער היריד הנאזק, יר'ה זכה פרכה את חוות
המאן והכבוד תפר לרשת. ש:ו. ל'ספרינט'. הקהל כוש. שוך פל'ר
הקריד, הכבוד המלכותי מלחמ' דעות לרפלים השואות.
שוך הנאמ' דשער הנאזי. כבודים נאמחים כדוק. פצצת המרכז
הקריעה דשנית זאת שער היריד ש:ב. "מה אדם? שאל' עבד
לא נראה על פני המוחרים של צ'ל'י, קובר נשון על המכונה,

אז'ים ומ'אש. ה'ר'ד נחל'ף להתקפה השדרה, הכבוד
 דבשה, הלך וקרד אל השדר. האז'ים נחמו דחב'ל-נש
 אז התוקף פ'ל, ו'קה... ציוסון... הכבוד נק'ט די'ו
 הו'דו'ת ו'פ'ת' ח'ק מ'ין אצ'דו'תיו ו'ל'ש ל'רש'ת...
 קוס' ר'ד' צ'ל'י אל קר'ק המ'ר'ש המ'א'י'ט'ת, דאצ'נו ה'ל'ח'ה
 ש'א'ת ^{ה'י'נ'י} ד'ק'י'ת ע'ינו הק'ט'נות וה'ל'ו'ת ה'צ'ל' דו ע'י'ם
 סק'ל'ס'ן ד'ח'ט ל'ול'ט ואס'ב'ר'י. מ'ל'כ'ל'ך וד'ול'ב מ'ול' הכבוד ד'ין
 ע'ל' - ה'רש'ת. ו'ש'ד פ'כ'ל'ה ה'התקפ'ה, הכבוד ה'ש'ת'ר מ'ול'ו.
~~ה'ח'ל'ו'ז'ים~~ פ'כ'ו, הכ'ס'פ' ע'ד'א'ד'י'ע... ו'ש'ל'ח ה'ש'ר'ה... צ'ל'י
 א'ר'כ'יו'ן א'מ'נות ב'ת'ר'ח'ב ה'צ'י'בו'ר'י
 י'צ'א ל'ק'ר'א'ת'ו ו'ס'חן ~~ה'פ'ס'ו'ן~~ ו'ה'ל'י... ח'ק "ד'ין נ'ל'י" ... ד'צ'ו'ח'ה
 צ'נ'ק י'ל'יו צ'ח'ל'ס'ן... ד'ח'ל'ס'ן... א'ז'ר א'ת ה'מ'ע'ד' ע'י'ם ח'י'ך
 ו'ק'ק'ק, ה'ק'ח'ל' ש'א'ת, ה'וא ק'ק מ'א'ל'ס'ן ד'ק'ק, ש'ש' א'ור'צ' נ'ש'ת
 ע'ל ה'א'י'צ'ט'צ'יו'ן, ה'ס'ל'ן צ'ח'ק ד'ח'ל'ס'ן
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

x

(31/I/50)

רו'ט מ'צ'ם ו'י'א'ש נ'ל'ח' צ'ל'י צ'יו'סון אל ה'מ'ש'ה ה'א'צ'ד'ח'צ'ת
 כ'ש'ה'וא נ'ול'ף ד'ה א'ת צ'י'כ'נו ד'ע'ו'ת. מ'ול' פ'נו ה'מ'ע'ו'ת'ים
 צ'י'ת'ק'ה צ'מ'ו'ת'ו אל ע'י'ם סק'ל'ס'ן. פ'נו ה'צ'י'ש'ים נ'ע'דו ד'צ'מ'וק'י ה'מ'ו'ש'
 כ'ש'נ'ד ה'ס'י'כ'י'ה רו'ט ד'ין ש'פ'ת'ו ה'ת'פ'ו'ח'ת וה'ס'ד'ו'ק'ו'ת... ה'ה'
 ה'ה. ה'ה צ'ל'י צ'יו'סון, ש'ד'ר ל'מ'ו'ש'ת, מ'א'ז ל'ז כ'א'נ'ד'ת מ'ל'ח ה'ס'ל'ו'ז'ים
 ש'כ'ד'ו'ר'ים, ה'מ'ל'ש'ים ש'כ'ד'ו'ר'ים! ה'ה, ה'ה, ה'ה ש'ד'ר ל'מ'ו'ש'ת" ו'ק'ק'ק.

צדיק, וזאת... שאלה החפץ של קדושת "ספרי" נרכש
 ד.ס.ס.ס. לירות... דרכות חריצותו של מזכיר הקדושה הצריח...
 ... סקלסון... השער החפץ מלה פשרות... "הכלל המצוי" ...
 צדיק אסף את השמן דגלו והשליכו אתה לאלו כשהוא
 חורק דשניו... "אורח" אתה משרת השמן הפעור לאלו החל.
 הוא הרכוש ^{ותלש} ~~הוא~~ דסחידה דצדניה. דצדניהו הקדוה
 והמפרכות צדו את הענינה כשדניו העלות דחל והקשות
 נצ כל שהוא לדצוה הזמם. אך לשרת כקק והכל את
 החל החוצה מעד לחלוקתו אורי. איני יכול לקפול ^{מחלוקת} ~~מחלוקת~~
 החלוקה החל צדו, נחל ^{אדיון אמנות במרחב דציבורי} ~~דל~~ ארצה-צולץ, כשהוא
 מלד דרוח הכפור ^{דל} ~~דל~~ וצדו, ואקד דתהום הסואת
 של הכחור לא! לא אף-לך ^{כדי} ~~כדי~~ "אתה צד" פחד ^{כחול} ~~כחול~~ כוחותיו
 וצדו מתפלל על ^{אמנות} ~~אמנות~~

x

(1/1/50)

צדו ימים, ש ימים, זו שאלה י. דצואמן בקר ומצונן סודד
 צדיק ציוסון דחמדות, נחמן דשרש קדוה. כים אנשים, דרד-רד
 של מעדות חלפות דודות, בתי הענק הנקודים דאאות חור-
 החלונות, האכונות שואות, דית החרושת כולם ופולס
 המרות עשן מאכונות-לעק שחורות. דקקן הרחוד מתנפנפ
 שיכור הלום יין. כשריר להדהד צד מפין הפעור דדויות.

נחמץ זכרם ההמון נשר ז'ללי ונפחת אצפ... חמור ז'ליר
 כמנהו כמותו השוער החכם שזרתו, אך פניו ^{מה} נעפים. דקול
 זכור ^{נהם} ז'ללי, תומס קרלי" הציר אצפ, חיים נאום מואה אתה
 דקדוצת, ספרינ"ט בה"ד המשיך ציוסון דקול נמר. תומס קרלי אצפ
 דכרסו, ^{הרפ"י} לקרן ז'ללי. "מי אתה?" אצל דקול מוונה, ז'ללי ציוסון
 "ציוסון, ציוסון שם מוכר" חלה מצמו א נאום קמא"ם. "זכר" נהם
 ז'ללי. "ישך אתה על זוכני דכר", תומס קרלי" תומס חייך ז'ללי
 "אכן ז'ללי ציוסון, לשא השמה, שם לאו ז'ללי יא יא יא וזוהו
 הכלל שום סקלסון היל"ל ^{אוסף אוניברסיטת תל אביב} ז'ללי אצפ נהם ומור.
 "למה תהא ד"ל שאל חרש, ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ז'ללי, לא נשאלת מן ד'ללי
^{וידוע} דקדוצת השער הלך ^{ARTHAB} ונחיש אצל ^{המרכז} דנרש
 חרש והלכני מצירתי ^{המרכז} ד ^{פרוטקט דכר" קרלי חרש}
 שיני "ה'יה שום" ונלך ד'ללי יבו א ז'ללי נדור
 ופששו דכר" חרש פרוטה יחודה בתלכסה ד'ללי. יא יא יא
 יא יא היה מסתודד דכרש האלף ^{ד'ללי ד'ללי} וחקש פרוטה ונהם. מועדון
 ספורטידי - קדוצת, "מא"ל סיקס". ליד הצורה קיצם את פניו היל"ל
 פרוץ ממושקל ונזי. "אצפ" פנה אלו ז'ללי דקול תמונ"ם. האוכל
 להתקל כשער לקדוצת המילואים, א סתם שמש דמועזון" ונמר
 מל פניו את תמונת השער הקדוצת. ^{ד'ללי} ז'ללי ללך היל"ל את
 פניו הצהוקים של האיש "יסתלק מכאן" והיל"ל ד'ללי את

חזר חזר אשהוא, רק כסא אחד שָׁקַד. שני היתר נאכרו. הוֹלָאוֹת
 הכהים שהיו עוֹנִים את החלון נאכרו אֵלּוּ הֵם. במזר, אמתת
 למטה ודפניות החל נחמק חרש-הַעֲנִי, הצללות-נקשה הפולת-
 הוא סר מאצל החלון ופקחיה..... היה זה שֵׁם סקלסון. הוא
 היה לדוש הצור, בדלתי שֶׁכְּרוּ האחרונים סורקו למשִׁי, פֶּצֶצָה
 הסיכיה נאלס, ודת צחוק חפנית היתה שרזיה על שפתיו
 המצודות. "שלוש למר ציוסון" אחר דנימוס "שלוש, מה הענין?" השיב
 ושאל צללי דקל אציש למלסון. ^{ההצגה} להכנס לבידור? שאל
 מחלקקות. "יכנס" השיב צללי כשהוא עומד ^{אסון} דחמדות את הפולת כבי
 שֵׁם סקלסון דל עֵץ ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} יוכל לראו ולדבר זה. הוא ביק
 מדל התפלות מאיפה ^{הפולת} ויש על הכסא היחיד
 שֶׁכְּרוּ שֶׁכְּרוּ דמחק ללחמן. "מה שומו של" ^{הפולת} מה? רואה אני כי הורשו
 פֶּנִי דמחל, "אכן" כן צללי ^{הפולת} "הפולת" המשיך שֵׁם קלס
 להביש דללס המר "רואה אני כי לא עלו יפה, וכי מה? אין כסף?"
 "אין נבם צללי" וכי תחשוב כי יכל אע"י לקנות דששים ואמת אלפים
 אצם, לשרש מלסל נשח חן דעני ולקנות במחבתו אחר דששים-
 וחמש אלפים אחרים? סקלסון חייך ^{הפולת} אכן הפסד נקי. מל דיש,
 מלכו לי דדת-אמת מרדדים וששה אלפים לירות שאר קנפסך. צידר
 כשהוא עוצם את עיניו הנעצרות ומנענע דראשו ^{הפולת} "אנכדים וששה אלפים
 ל לירות א' א'י", "וחי אצם כאפס יחשדו דעניך מה?" נבם שוד צללי.

גדול כל אפלי הדבן אשר לו "הסתלק" ושלחו. ג'ים שחן הכים
מאגלהו שגרה "שום" אחר "שום" לו סדר העץ את הצלה וקול
פסידותיו חלד דחצר המדברות הריק. צ'כלי גשען אל זבן החלון
כשמאטו שמוט-מטה אל העיר, מדעד לעיכל גממה וסאנה,
אכורה ושנואה - לורבון הדמעות.

"סוף"

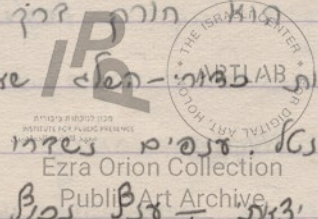
- גמיון חלש, חוסר יכולת ספרותית, סתם חקוי, תוכן הפסי', סאנו
מפוקפק, כעיון עזר, וטנד, לא - כק - השב יוצא!

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

5/II/50

היה זה דשלת האמנות ^{על} ^{השם} ^{לזנות} ^{רוח} ^{קטז} ^{צפונות}
הריאנו עדינו. נזית ^{קטז} ^{על} ^{השם} ^{לזנות} ^{רוח} ^{קטז} ^{צפונות}
אל לבבות פני פח זנו ^{השם} ^{לזנות} ^{רוח} ^{קטז} ^{צפונות}
וכאלו הלא האלוהים ^{השם} ^{לזנות} ^{רוח} ^{קטז} ^{צפונות}
שמה כבי להחם את אדריו שגטנו. געלמו האפקים. הקר
אלש וירד אל פני המדחום ועד האסס הני-ס. לאמלא הליון
נפול, זינה שלל הנוצות הזמורות - לפתח - פני האצמה געלמו
הטעות הקונות כיל והלש יורד יורד. - עדרו שגתיים -
הלש לא פסק. השבות הליון כעדרות הלש הרוסיות, אשר
הכדורבל. היה זה מראה ראשון קח"י (הלש הראשון כליין

(לוחות) הכל לכן "חלוא" משמעותו של הדסוי. דנסי. ^{האילנות}
 שמו תחת מלי השלם-בחקול. הצבאים, הע'נות, העצים, השמט
 הכל צמור. והשלם יורב, יורב קדממה דשקט, גפולומה. העולם
 נתכסה שפירות. שכדות-שלם ממש. (השדה נדע היא 4⁴⁰ הקר
 יורב לז-1) על הכל. מוצרים ותמוהים נראים העקלים בשלם כמותות
 נישאים אלי השלם. הכדיש נמצא חלק ואנחנו הסדקים, סיכונים
 אנו ^{החלקה} חלק אין מצור. דדקק היוצרת למכדי" החלקנו (גם על
 מנסנו החלקנו) ומאשרי" הנשלם. היו חרזה "מאושרים" אלא מהבה
 מראה כשהכל מכוסה ^{אוסף חזקאורי} שלם כדשרים סג'אמ'סר. וזאת
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 פוסד ומתנה מפיק ^{החלק} חלק דדק. (השדה 8⁸⁰ הקר יורב ע' 2-)
 ולמותר לספר על קדקת ^{החלק} שלם שדדא לחם דהם בארי.
 העצים כדא תחת הנל. דנסי' דשדיו. הלכנו דחקלות וחזנו
 על הענפים. אל אני יצאת ^{החלק} דדק. תחת חמשוי שלם שדה.
 דכל כחי חזקה זו. השלם התמוטט ונל דקול. דאנחת הקלה
 התמוטט הענף, מתפרק מעולו. קיצונו' של דדק-היה זה שלם
 "דריא" שלם שלם דדים כמבו אגא ודאי דימי ח"י-שיאריכו.
 יורב וירב קדממה, פתיות' שלם מרפרפים, ופרי-שלם עדי אפקים.
 50/117) ולא די! יורב לילה ^{החלק} דדק. את אשר היה יצת השעה-האלהים
 יוצד. אק דדקק-השלם הגדיל לעשות. שפטי שפדים, שטחים, הכל
 נקדק - מברכות, א'נות, דשאים, דרצים הכל נחתק ונלם תחת

לקחתי, ומסחרתי ~~בזה~~ בזה, ואני, השם יציל אִיפה". אִישׁ שֶׁ

דעם צווייטן, וואס האט זיך געפאלן, איז דאס וואס זיין פאטער האט געזאגט, אז ער וויל זיין זון און זיין פרוי.

הפנ" - ואלה צורא יפ"ד" אאל רב' זברומות "יפ" ואל אמר' אל רב'ת

א'ק נשט אים, א'ק צייר, א'ק פלען פרוצור, דערוק כמו אונז! ככה *

משה אמר זכר כהן לעזר אל חזק את תנועת השרה, "אמל" מה

הוכחות
ע. לך? - "אין לי הוכחות, אקזיסטנציאליזם, והרי בלם

[illegible]

ס'ו דספיקות, דצד דגמ'ו היחסות והסתלק בשא' צד

נפלאות דמקלות על הא ארץ עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

[illegible][illegible]

קמחי, ירדני, תחתונים, אחר אופיה וקסום - מכסים. ונשי, לסיפור האמת

כל אחד יוצא הטק כי זכר לפרס את הספר הכתוב, צריך להסיר

קבלה את הנחה ^{מחובות} ואני יסירה, וזה... קפירה, מונח

משהו כזה. אני מתכוון לזה... השם המקורי הוא שמו

הפניה נכתבה על ידי: הרב יצחק יוסף. תאריך: 19.12.2019. מקום: ארץ ישראל.

13. משפחת' ומוסקת' ונהמת אפ'ציות. מורד וקצחוק אפ'ציות.

שם אי' אחר ^{הכ} ~~האחר~~ ישר' - "איה אצלו אותה?" והסתלק. ~~אחר~~ ^{אחר} הצדק

השדונים האלו קדמו לזאת שנקראת וקורן מאושר נשמת' אל

אליש. "הנה נחיה, הלא אמרת כי שירי הוא צבא!" זלזלו דלנך את
השקולה ח"ך אליש "מי יוצא?"

12/11/50

סג.

"קרוכים פסגות"

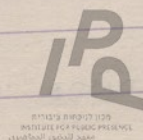
קרוכים פסגות וסלע

קרוכים קנים וקרוכים

שגיא לזרים יקריב שחק

קן בן שר אצלם

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מכון לזיכרון ופיתוח
מכון לזיכרון ופיתוח
מכון לזיכרון ופיתוח

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

קרוכים שגיא

קרוכים לזרים

קרוכים לזרים

קרוכים לזרים

קרוכים לזרים

קרוכים לזרים

קרוכים לזרים

קרוכים לזרים

סילון בלוי וקד נודע

מפכה דלת סוד

חדש קדם דק קולח

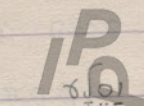
באלו קד קדומים ילדוט

בסוד פרכה ילדוט את מימי

בלולים, ילדוט דמורד במדון

דקמות קלום בלפחת, אט

באר אקד שזרא אורון
ארכיון אמנות במרחב וציבורי

מכון דקמות וילדוט
ארכיון אמנות במרחב וציבורי
אקד שזרא אורון

דקמות קלום
Ezra S. Dizon Collection

Public Art Archive

מגדן א' - קד נודע

קר לילדוט, קד סלום

x

"שיחון"

(13/11/50)

באדר בלוד קד ידים

בלמות בלדים, מלכות אין סוף

בפירות ארד רותם

דקדק בלמות מפרד ילדוט

צדקת צדק, קללת חלף
 ישמחן צדק, דוד שרד.
 כאו צלי סבן ירשח הפלג
 קבור יתח קרובם קרד.

אכל פלאודות, מות ושמה
 צדקת אריות צדקרים ועל
 אי-שם קחול שאדים יאגיו

אדם צלוד כרס אוסף עזרא אוריו
 אדיון אמנות במרחב הציבורי

צמח המות
 קבור כדשן
 שמת צדק, משור צדק
 הוד הנצח, צמח, הקר.

x

כספות של קופס"

(16/II/50)

חוט סבורין, אדמדם וקאל כרבי אמה שזה מאל הסבך. רחל מאל
 לטאות השלמים, לרפל דרך את דמוז החשמה, החליק ועדר תחת סבן
 הפחח, שבה רשע דמחה רבאל, דחלוצת הדור המושלך ודין רשפי המשות.
 והנצח, וסס הלאה ועברך בין אושניה של דמחה-צלק נצורה שהיתה

מאלגה את אופניה שבה זמן לא ~~מאומה~~ עתה נעים. וקול פאחון דגום
 מתבצבז מאליה דכפר ^{הקאסה} של האוכר. נסחל דמות דוד קליה שאלה, רחל
 החוט נאפל ומתח כנחש אגריי ודסוסל זנח ואמח דגדגתה של
 החצר האחורית שבינה משתבשת דברות-ידיה מאחורי גבו של
 דיה הקפה הקטן "דג-דג". ודאותה השעה שגין שקיעה מתמה לשקיעה
 היה נטוש דאותה חצר "קד". אך לא קרד של אמש היה זה.
 אלא קרד אשופנים. דאמצעה של החצר היו ^{אקרסטים} ~~מסמכים~~ שני
 נערים קטנים וחודסים איש דעברו דכפותיהם הפזות. ומסדידים
 היה הואה קהל זאטושי. ^{אוסף עזרא אוריון} ~~הפכר האטלוא~~ שיה חוכה דאותה
 השעה היא שיה השקילה קרד ~~הדוכס~~ ^{הדוכס} ~~המאומה~~ ^{המאומה} ~~המאומה~~
 על התואר "דג-חודס" ^{דג-חודס} ~~דג-חודס~~ ^{דג-חודס} ~~דג-חודס~~ ^{דג-חודס}
 דכחולו של ים, נער ודא ^{דג-חודס} ~~דג-חודס~~ ^{דג-חודס} ~~דג-חודס~~ ^{דג-חודס}
 אריה וסגסגל. ואותו יוקרא ^{דג-חודס} ~~דג-חודס ^{דג-חודס} ~~דג-חודס~~ ^{דג-חודס}
 האהומות: שני נערים טפשים "שלא יוצאים" ^{החצר} ~~החצר~~ ^{החצר} ~~החצר~~ ^{החצר}
 שהם דאמת יוצאים". "זה על התואר "דג-חודס" למש על אצני נער
 שמחר אחד דרס, כשהוא מרותק למראה "הה! תואר זה אני נוטל
 דנקל" צוק אריה דלאלים. "כך! הנה נראה". גינתים לקה האחד
 דפרכוסו וזנח. החלו חודסים על מכסה חזית ואחד החל סופר-מש
 שוט. ודסוסל קפצו אל המנח כל הזאטושים וזווחו דבתלמודת
 אך לפתע הושלך הם... אריה וסגסגל. הקהל דין ^{נצרים} ~~החצר~~ ^{החצר} ~~החצר ^{החצר}~~~~

כדור, "אני אסבירנו יפה, אני אחזקנו נאה, כאן תראו". הבר-קדק נועד
לעוד ג' ימים. למען יאמזנו הרוחמים יציהם לעשות קמחמה.

X

וְלִי שְׂעוּדָה כִּי יִמָּס יֵאלֹאוּ לְעֹזְרֵי לִי שְׂתִיב-עֲשֶׂה. נִכְרַךְ אֲרִיָּה דְחִיקָה שֶׁ
 אֵין הַפְּסוּלָה מֵרִד נֶחֱת וּמִתְּתֵן דְּקוּלוֹ "אֲנִי אֲמַלְלִי" קִנְיָ לִי אֶתְהָה יֶסֶד לַיּוֹם
 הַזֶּה" דְּחִיקָה (שֶׁהִשְׁתַּדֵּד אֲמַלְלָה הַשְׁמָאֲלִית עַל פְּנֵי פְנֵיהִי וְהִפְדִּי לֵאמֹר שְׂמֵאֲמִין)
 שֶׁאֵלֶּה הָאֵם דְּקוּל ~~הַשְׁמָאֲלִית~~ הַיּוֹצֵא מִתְּתֵן נִכְסֵי כְּרֶסֶה "וְאֵה אֶקְנֶה לֶךָ חֲדִידִין
 וְנִמְחַדֵּת לֹא קִאֲצִלָּה הַזֶּה פִּקְלָה שׁוֹקֵלֵךְ לִפְנֵי קִנְיָ לִי... קִנְיָ לִי... קִנְיָ לִי
 כְּסוּתָה שֶׁל דּוֹכֵס וְאֵין נָאִי קִאֲצִלָּה ^{מִתְּתֵן הַשְׁמָאֲלִית} אֶקְנֶה חֲדִידִי אֶקְנֶה ^{הַיּוֹצֵא} הַיּוֹצֵא
 אֲרִכִּיּוֹן אֲמִנּוֹת בְּמִרְחֵב הַצִּיּוּרִי

שנה ה'תשנ"א - תשנ"ב

יום הקרב היום ואם שם ATLAS * THE
על איתן אל לוח האומות של
מכון ד"ר הקרב "עם-רז" בית האסטרולוגיה
Ezra Orion Collection
Public Art Archive
איתן ד"ר הינה תאמה של ספרה ד"ר חן הכחול הרעש. אל דבולו של

השם תלו את המכסה של חדירת האשפות. וזאטוט אחד היה מתוח
ומתקן דיברו לנצח על הקרד. גליקת נשוא כלים (שכס ע"י מתן שלות אחת)
הופל אורח וסרסטל על פני הכירה. הוא שלש את דביו ולדס
אשה ותקן את הכפפות החפשות ואת גלי הבוא ושוכיהן מליסין
וכורפן ואת הקרנולים. וקפל ופלל על פני החצר והשתבז להסיל
איתה על ידיו ~~המחלוא~~ שיסד דקון הכירה. מכסה האשפות
כספה את חדתה
חם והשנים קפזי נצלו זה דצז זה כשהם לוחצים

אחר נסומו איש לפניו. הפת רצח שוד והקרד התל. כשני תרמולים
 זנקו אחת לעזר השני והתלו חודשים איש זכרם של רצחו.
 אך כל אותו ענין החיש לפתח את מחלכו דמיון לכלל השדות^{של אריות}
 לפתח נחמד דמלמו ופול. דעינים פערות שבת שמוץ על הקרקע
 דפישוט אדירים. קהל שרונות לכת דאצנים, מכסה האשפות
 רצח גלי הרי. שוטה אחד הראה דקיאורה בלוח הספרות: פתח ד
 "אחד ושנים, וסיים דתשע ועשר" וכל אותו קרד דא אל קצו.
 תמונה היתה התבוסה. הער המנצח דלם על הער ולוח:
 "אל תסתכל דכפפות, אל אוסף דא אריות הכפפות" לפתח אחד וזנח
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 אחד המשובה ודפלו קהל את חל סמרטו ומחל דלפניו.

מכון לרשומות וציורים
 INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
 מרכז למחקר ולפיתוח

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

19/II/50

היתה זו שקיעה, אזהרה, אזהרה.

דממות צדד, שוק דמתיש.

אנקת יום מתפלל דשדד שמש זמנת

אנקת דמים נפלאה, נסתרה מפני איש.

אלשה החמה ונצחה דפאת ים

דכול וקבוצ דם אנפק גישקי,

והכסיפו המים זסלסלי דהט

את יקוצ ואלים דמתי התבפרו.

ואצרת דק"ץ פרושה מצלח
 צדק בלמד, יצחיק וידעק,
 ונזהר בנאם מכלילי השפער
 ואקד צפחולים ונאם דמרתק.

ואצחן הקרים והבגידו פסגות
 ופסע אצחן יצחן אחרות,
 וצדק שקיעה בנאם דמא
 ואפלטות דרך אחרות אחרות
 ארזיון אמנות במרחב הציבורי

עזרא אוריון
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

50/21/11 מ' אני המנסה כתב ספרות? יצחן שו. ינוקא. ואכן נראה
 הדבר. הרי הסיפור "דמא" אכן לא כל כך אגנין וסופו אולי
 סיפור "השעון" אין דן שם דבר מן האומד. וסיפור "כפפות של דוש"
 אמר "חלש", טפשי. נראה שנוצר אני להתבררם דמיל צדיר. להיות
 "ספר". וכותב איזה דבר לפני ששוקלו ודופקו בדוק היטב.
 ואם משתוקק אני לכתיב פזם "סיפור חבק". סיפור שגם
 אקא ואמא יוצו שיפה הוא שמבק הוא. וישוד אני מנסה.
 ואם לי לחשוב דמא לסופר. עצוב שטיות. שטות גם לכתיב
 זאת. הדלוקא: פשוט כותב אנכי סיפוריון שעה דצדית
 מתוך הקהילה. נעלף צני דתקרה אהלות דמאונ' — ואמיל.

$\times 908 \times$

[illegible]

כן! היתה זו גדלות. השתדלתי עליו דגל ששט דבור שלני.
 היה זה שמאל הון. מתחילה נפילת ארצה, אך דלית עליו ורדפת.
 לפתע התרוממת. והתחלתי משיירי ארץ מהלומות אכזר על פניו.
 הוא שבר שבר על הקרקע ~~ממשי~~ וזכה. היינו מאושים, הלכנו
 התקלחנו והתפייסנו. אך אני הרגשתי דלתי אשם. ואם אחר
 ההפסקה כשידתי אל שלמן הלאומים ורות' (רותא שאני יושב על-ידיה)
 אמרה לי כך וכך, עניתי לה „דחסי“. לאחר זאת התקדמתי וכתבתי התחלתי
 בדו שית מעל-גבי ^{אוסף עזרא אוריין} ~~הרשימה~~ ^{וארכיון אמנותי במחוז הציבורי} ~~דלתי~~ ^{חייזר קצין וגסייתי לעבסדין:}
 (כדי לעקוב אחרי מהלך השיחה ^{אוסף עזרא אוריין} ~~הרשימה~~ ^{וארכיון אמנותי במחוז הציבורי} ~~דלתי~~ ^{חייזר קצין וגסייתי לעבסדין:}
 עזרא - היתה זו התפרצות סתמית של ^{אוסף עזרא אוריין} ~~הרשימה~~ ^{וארכיון אמנותי במחוז הציבורי} ~~דלתי~~ ^{חייזר קצין וגסייתי לעבסדין:}
 היתה לי כל שליטה. היה זה ^{אוסף עזרא אוריין} ~~הרשימה~~ ^{וארכיון אמנותי במחוז הציבורי} ~~דלתי~~ ^{חייזר קצין וגסייתי לעבסדין:}
 לפתע דבורה מדישה כל כך. יוצר אני את אשר חשתי על כולם.
 דלתי התחרטתי חרטה אחר. יוצר אני שהיתה זו חלשה
 וחוסר אופי דבור. אך מה לעשות עובד ילד היני.
 רותי - „צד שנצדד ונעצד בזמן רד - והתפכח...“ מה הוא הצדד?
 דשדילי, לראות אותך דמדי זה זאת כעין מכה - ולא קטנה.
 דכל הרציונות אני מצדדתי לא סתם. יש כאלה שזה רשיל
 אצלם, אבל אותך מרקיש דבורה כזו, דחסי! לא הייתי אאמינה.
 אין זה סתם מליש. ודוד: כשאומרים לך משהוא, ואפילו אם

הנך דארתו הכא לא דאצד-נח רביל, תשתבא לענות דאצד
אותי למשל זה נורא מליד. דיתור שאני יוצאת אתה דארתו
רצ' חושד כחוני.

דאצד-ה' דאצד" - היתה זו צבירה. צבירה של רצ' כעס רדים, פאמ'ים
רבות קצות אצרי' ושחקת. היתה זו התפרצות תת-הכחית
לא יכלת דפתאומות כזאת לעצור עצמה, יוצאת את שבתון
אני ויש די מן החוללניות. ודוד: מליס זלו שפאצו דק.
קשה לי תמיל' לסדול את הדקות שלך אצד לך את האמת-
שהיא משפיע עלי אומות ואצדיו. אבל כשרק אני יושב. דחקו
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
למשל דפתקה כזו בא וראית, מחתום אני ולמה אחרת צוקא
אצד?

רות' - ראשית המליס לא כל כך פאצו דאצד דאצד זה לפאמ'ים הם
פאצות מאד. שנית, דאצד לא ראית שפנך מחתום. משנת
שהצנן נסחר צור קוצם. ראית אותך משחק אחרי-זה. אני
למשל לא יוצאת אם אחרי מקרה כזה הייתי יכולה שוד
להתדרג עם כל הילוצים דאשחק. זה סימן שזה לא השפיע
עליך כל כך. ודוד: הדקות שלי זו אחת הציבות ציבוריות
דאופי שלי. לרד אין לי שליטה עליה.

דאצד - ראשית לא הייתי מחתום מהאקרה קרה, אלא סתמית לאחר
משחק. יוצאת את שאתה מחולשות היא שאני מחתום דאשחק.

ושוד דמקרה כזך אינ' יכול לשמוד את ~~הקומונת~~ הקומונת
 דערקט ופא' להביד. אך לענין ההשפעה, בוקא התפיסנו דמחבר
 ולביה"ס חזרנו שקטים ומתפייסין אחולטין. שנית, מושג אינ'
 שמוש הדיוקנות אינו שאל' כלל וכלל. א' החוש הנ"ל שאך
 הנהיג ומעביר.

כות' - אאנס זה לא כלכך לענין אהל אצד: - דאקרה זה
 אתה כאני. אני גם כן מעונינת דדקרות. ואולי גם
 דאלו זה אני אדקרת אחרים. מאן אני שואלת זאת. אהל
 אמה אחרים כדן אוסמיה אדלרם אחרים: שאני לא בריכה
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 כל מה שדורה דלדלרם אני משתאה דזה את דצדיל אל המדרה.
 וזה כאלו אני דלדלרם אהל "אצל מה" (דדך מה שאני אומרת לך תאצד -
 "האם אתה מושלם?" זאת אמת מלבים שצדעם משודה לי.
 אהל אפנות?

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

צברא - חושדני שם לדיקורת אחריים אין להתירם כחוקה מסעי. כי -
אם נפסד הלז קובץ לכן דדיקורתך למשל, הרי אז גם דיקורת
לא תהיה כנה. אך למשל אם זאת לחברה לפורים, מצוד
היית צריכה להאשיני דכך שאני יודע לנפן ואין לי שום שליטה
דכלי. למא דדיקורת הזאת. צדדים אלו יוצרים טינה. הנה
דצדד אחר, אם תרגמי את (צדק משל) דאיזה צדד אחר. אז צד
אולי מקוץ לשם. האם אי-אפשר רק לרמוז לפסאמים אלו?

$$27/\underline{11}/50$$

✕

Ezra Orion Collection

אנית-הקיסור התפרצה דהמולה דאנה המען, כאלו פוסי' בן דהדו
 אלה לפת' מחצלותיו אל הנח' השיקט, אצרת עין שחור היתה
 מתאצבת ומתגדרת מאחוריה, הדגים היו סודים דהמולה-אן
 שופים ומי' קצ' המים. הים נחרב לשעה, דשיות הדיגים נחב
 מאמה אל המכה. הספינה הדקירה דהאון הקיסור וקודה לשנה אל כוח
 המען. לפת' דחמן דרבין בסכה המתכששת. אצול' היה מתחרב דמים
 ודורו הולם... ספינת הקיסור הלכה וקודה דעש, אומרת לכו' ולכך
 קדשה השואים. הער צינ' אל המים, המצולה היכה כעצת וגומיה
 לאון ~~המולה~~. לפת' המ' ~~אצול' נסח' ונכ' ונכ'~~
 דהמולה... הוא אחר דשירו ~~המולה~~ היה שול' סדיים אידיים
 מתקים, ולחשים סכ'ו ~~המולה~~ את האפ' ~~המולה~~
 הצת'ס, ראל'ו סד'ו דמים ~~המולה~~ דהמולה ~~המולה~~ וזכ' כח
 חיל'ו הצידה. לפת' הול' ~~המולה~~ צינ' כד' - דמים דומים.
 הדגים שאו נחלות, האידיים התקוהו. עור מעט ונכ' דש'י
 האל' האיום... אזק הוא נחל' דחמירותיו הלכות והכחיק מהספינה
 העשת ושדרת וכאלו צמח' אל ארבה שגל' הימה, שנית תפס
 דאצול' והקריד דשחיה אל המען. הוא האל' ~~המולה~~ אל הכז' ~~המולה~~ וזכ'
 לפת' אלוריתו השחורה וצד'ו שקרו כפלים, חבד'לה ויכ' דגשימה הסערת
 לפת' החור. שגאם הוא... אצול' לפת' היה מיטל לפני נע. פיו הה פאו
 דהקית נחנק, ציניו היו קרועות לרמות, מאמות צם וזוללות-לאושות

אל החלל וכל פניו היו מעוקים קבוצה - הוא את. - ... יותר מינו זמן
 האון נאסב ושם... כפתו יציו... ^{חצ"ח, חצ"ח} הכורה... והודיעו לאי-שם דג'ר...
 30/11/50 ^{מסמך} לפושדים... הערפלים נחשים... הנה כי כן... מוסב לפושד
 בל-יכס. - המשך דג'ר -

x

"ספרות"

2/11/50

דג'ר: אמר: ארון-דג'
 דג'ר: וכתב ספרים -
 דג'ר: אסף אוסף דג'ר
 אוניון אמנות צמחם הציבורי

דג'ר: "ספרות" דג'ר: דג'ר

דג'ר: אמר: דג'ר: דג'ר
 Ezra Collection
 Public Art Archive

דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר
 דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר
 דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר

ספרות דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר
 דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר
 דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר
 דג'ר: דג'ר: דג'ר: דג'ר

וּבְכֹר אֵיךְ הָיָה אֶל פֶּתַח אֲפִיקֵי
וְאֵלָּן וְחוֹדָנוֹ, הָרֹגִים אִי פֶלֶא,
וּבְכֹר אֵיךְ יָלַד בְּזִנְיָה עַל חֵלֶם -
שֶׁתָּרַד בְּשׂוֹמֵה, דִּישׁ בִּישׁ מֵאֲדָר.

וְזָכַר הוּא אֲדָם שֶׁדָּרַח אֶל מִישָׁם
וְנִמְלֵט עַל זֶקֶן סֶלֶם - מֵהָרֹג הַבְּרָדִים,
וְיִקְרָא, וְהֵנִיחַ אֶל חֹסֶן עַל הַשָּׁמַיִם
וְשָׁאֵל שָׁאֵלָה, אֵיךְ קִרְאָה וְהִתְרֹם
אֲרִכְיוֹן אֲמֵנוֹת בִּמְרֹחֵב הַצִּיּוֹרִי

וְהִתְרֹם הַשָּׁמַיִם אֲרִכְיוֹן
בְּשֶׁלֶטֶתוֹ שֶׁל עֲדִיר הַשֹּׁרֶפִים,
וְהִתְרֹם עֲדִירִים וְהִתְרֹם עֲדִירִים
אֶל עֲדִירִים מֵהַשֹּׁרֶפִים

X

3/50

"קִצְרִי - קִצְרִי"

קִצְרִי אֶל עֲדִיר - נָא הִישׁ
מֵה לֵךְ לֵאמֹר? עֲדִיר!
נִתְרַד הַשָּׁמַיִם, הִתְרֹם - נָא אִישׁ!
פֶּאן קִצְרִים תִּתְרֹם!

X

"הַרְקוּדִיק"

אַרְקוּדִיקוֹן אֶצֶק אֶרֶץ

אַמֶּנֶץ - נָא אֶמְנָה אֶרֶץ הַ

הַרְקֶה אֶרֶץ - נִצְנִיזוֹת הַ

אֶרֶץ הַרְקֶה

x

אֶרֶץ הַרְקֶה אֶמֶנֶץ אֶרֶץ

אֶרֶץ הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

סֶמֶט הַרְקֶה - נָא אֶמֶנֶץ אֶרֶץ
אֶרֶץ הַרְקֶה אֶמֶנֶץ בְּמֶרְחֵב הַצִּיבּוֹר

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

x

"הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה"

4/50

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

הַרְקוּדִיק הַרְקֶה אֶרֶץ הַרְקֶה

ואת השירות צרופות האחר,

ואת הצפאים הארוכים,

ואת הצפאים השפונים הרבה.

ובאת אל השנות ובאתם את הצפאים הארוכים,

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

במסגרת

Ezra Oriol Collection
Public Art Archive

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

ובאתם אל צרופות צרופות צרופות צרופות.

!חזקת ש"ך ואגרוף תרפ"ד
וקלכת מ'שם .....

x

5/2/50 הנני מתחיל ד"ר, "ההצה" של פסח, מתחר שמש"ך אל דבתי
ואני תורה שאמר דאמת צורי זה. ה"ה חזק!

x

9/11/50 מ"ן השי"ן שפירא.

"אה טאזי תצ"ך - פ"ה ט"

א' ימיה פ"ה יוסף עזר אורי
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ש"ך קד, אב"ה
אם אב"ה

א' תצ"ך פ"ה

Ezra Orión Collection
Public Art Archive

פ' צ"ה פ"ה יוסף אורי

י"ז פ"ה יוסף אורי

פ' פאן ד"ר יוסף אורי

ולא אם פ' אורי אורי אורי!

פ' פ"ה יוסף אורי

ולא פ"ה יוסף אורי

הַזֶּה אֵלֶּיךָ יֵלֵךְ שֶׁקֶל וְזָנִיד
בְּשֵׁן וְהִדִּיעַ, וְלֹא סִתְּמָה חֲלֹלָה

עַל דָּם אֲשֶׁר הָיָה דָּם רַב־הַיָּד
כִּי הָיָה לָהּ כִּי אֵלֶּיךָ הָיָה דְּבִרְתָּהּ,
וְלֹא סִתְּמָה פְּסָלִים מִתְּלֵיךְ דִּין בְּלֵיכָה
וְרָק יִפְסַח אֶת דְּבִרְתָּהּ.

אֵלֶּיךָ הָיָה זֶה אֲשֶׁר עָרָא אֲרִיבֵי הַרְאָה דְּשִׁמְלוֹת
אֲרִיבֵי אֲמִנוֹת בְּמִרְחֵב הַצִּיבֹרֶת

וְהָיָה כִּי תִּפְסַח אֶת פְּסָלֶיךָ
אֵלֶּיךָ אֲשֶׁר הָיָה אֵלֶּיךָ

הָיָה עַם עֶזְרָא אֲשֶׁר הָיָה
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אֵלֶּיךָ הָיָה חֲזָרָה לְדָמָה אֲשֶׁר הָיָה

אֲשֶׁר הָיָה שִׁמְלָה נִיבָה

אֲשֶׁר הָיָה בְּחֹלֶת הַכֶּלֶל וְהַכֶּלֶל

אֲשֶׁר הָיָה בְּחֹלֶת הַכֶּלֶל

וְהָיָה כִּי תִּפְסַח אֶת פְּסָלֶיךָ

אֲשֶׁר הָיָה שִׁמְלָה נִיבָה

ופה דא יולר זצמא - אה צדק

ופה זצמא בלען מילא, זאד

לכח זצמא דיום זצמא

זולר ומזיא כל פתחון משכח

אז! אס א זאצמא? אס זר פפפפפפ?

אז פתחון פו דער פה כל אדול!

דער פ פתחון זצמא אס זאצמא
אדול אמר זצמא זצמא

אז? זר זאצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

זר זאצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

אז זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

* - פתחון זצמא זצמא זצמא זצמא זצמא

[illegible]

ומתחת צמות קצת מצוי.

מצוי אצלם עשרה כתיבת הדינה ומסוללות וצחץ צחץ נקודות קלן
משמים גורם נאה לכתב המסולל.

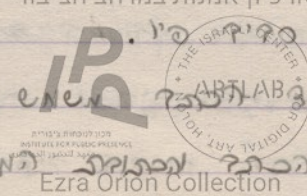
מצוי שתי-עשרה "שן" נקודות עזרת את עמוד הכתב וכתובות
נאה מאליו.

מצוי שלש-עשרה כרך לכתובת הכזוה משמים עשירים מנוקדים.

מלמטה משני הצדדים נראים כדשים מקוצים, גפנים ועוד.

מצוי ארבע-עשרה הכתובת משלש קנקר. למטה נראה משה הרולה

כשהוא חץ ומקלו לידו, אצבעות עזרת אצל והצדי אוחן ושולח
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

בסולל המים מליצרים קצת פני.

מצוי ששה-עשר כרך למטה הכתב משלש הסנה העזר דליות נקודות

מצוי שש-עשרה מל למטה הכתב הכתובת קוצים. עומד צדי

לכן ומשני הצדדים אלים השולח האודם מצד אחד עולם נאדים

אפורים המנסים לשרפו ומחצב השני עולם ומעצבים בני אדם

אפורים המתגללים להראו. קצב האנשים עולם גם אנשים מלינים

ולמטה נראה סבין עקוד צמ, אם הענויים וצלג ואנשים אפורים סקול

צדיק זה לסתם את יסכאל ואוידיו. הצדי סונה עססדו אל הצג

ומשן עקוד אחרי, בוסת הוא דאבא אשר למטה קרוד ונאדי

כד כידוע מאליו.

מצוי שלש-עשרה את עמוד הכתב עשירים לך עק ויד מנופת את

הנה האש. מסוכנת ~~מאד~~ ג'דים. ואש אפורה (קרב) מאלהיה.

אמר שמואל שתי פאיות קדויות מדאגות את הקיבה ואת
הגולה רצון מפתח.

אמר שמואל ג'ג שפרות וגם אגותה קטן מעטים קטע הסורי.
אמר שמואל דאג זה מדור ע' א' גולה ~~אמר~~ ומקושט כלי נשק
וקול ג'ג.

אמר שמואל ואת את חקת הכהן היפה מעלת ע' גולה ופירות.
אמר שמואל ושתים חקת כהן דק ודבין זה מעלת ע' גולה. דתוכה
נראה ממנו ע'ד' ומסדיקו ^{אוסף עזרא אוריון} ~~אוסף עזרא אוריון~~ סלרת. כ'ג' יות מתפצלת
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
ורגלים מתפצלת.

אמר שמואל נא: מצודה סלרים ^{IR ARTLAB} ~~אמר שמואל~~ מעטים את דאג הכהן.
אמר שמואל וארצ' דאג כהן ^{500 תוכיות כיסויים} ~~אמר שמואל~~ דב'צ'יו מתחת לעגים

קופרים ואפורים נראים ^{Ezra Orion Collection} ~~אמר שמואל~~ נאש המשא
שורה אחרי ילד נדד וחלוש. ליצו סודי אחרי אחר את חפציו
ופני דוד מפנים אל הנפשות אל העדה, שנים כשל כוחם וקטן.
אחר נשא את ליצו הרק. הילד מרים יצו ~~אמר שמואל~~ את השמש
את העלמים. החון סוד. מרחוק נראה דאג תליה עקום ושורה שמוח
מתפצלת, ובצרות. הת' ומרדן מסדיק. ומאל להחון, מאל לעגים,
ל'ג' נאיה י'ג גולה ואצירה וצורה ואון - "הג' מדיא אותם
האלף צפון."

הנהגת המצב לשנים וחמש שלשית אברים עומדת אחרת, גם חוט
וקוצר ... וצור.

גם לשנים ושש: כהנהגת ולוהת פרי עומדת את המצב הפסיק הנא
גם לשנים ושש: שש של דרכה, כפי שהן ויין, אשכ לשנים, סל
הצבים ואססים, צלחת פחה, ראונים ותבואה שפלים דומה
אל אחרת: "שמן עורק".

גם לשנים ושמונה: אל המצב הכתוב הנא והחוט. לשנים שני יחיד
לדגוש הארוך נסגרים מבהקים ונעים דתבילת צפיה לאיל
הנביא, דיציהם הקטלית ^{אוסף עמא אורינו} ארכיון אמנות במרחב הציבורי
המצב הכתוב הנא והחוט.

גם לשנים ושש: מילה ואלה כהנהגת. שש נאה
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.
המצב הכתוב הנא והחוט. שש צמיות המצב הכתוב הנא והחוט.

מצבת מלוא מבקר מחשבה הדיר - ורשאים למכר:

רַבֵּם אַחַד - זְמַנְתָּ דְתַר, רַבֵּם אַשְׁתֵּיהּ - יוֹם סֵדָר ... וְכוּר.

"१३३३"

— ۱۲۱ —

"יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

מלכות הים זאָר קינס סטער

[illegible]

"it ---

רָצֵן יִכֶּה רָשָׁי בְּצֵה

יאל פסוקה קרה וצורחת
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

אֱלֹהֵינוּ מַחְיֵה הַמֵּתִים

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

אזכרת, בחי, אל

Art Archive

שֶׁהָיָה חֹרֵר צְדִיק חֲלָא'ס

בְּחַלְמֵי וִיחִזֵּם הַקָּלִימָה נִשְׁחַתָּה.

33. ז'ה ז'ה? באר'ן

1. $\frac{P}{T} \frac{dT}{P} = \frac{Q}{T} \frac{dT}{P}$ $\frac{Q}{T} \frac{dT}{P} = \frac{Q}{T} \frac{dT}{P}$ $\frac{Q}{T} \frac{dT}{P} = \frac{Q}{T} \frac{dT}{P}$ $\frac{Q}{T} \frac{dT}{P} = \frac{Q}{T} \frac{dT}{P}$ $\frac{Q}{T} \frac{dT}{P} = \frac{Q}{T} \frac{dT}{P}$

שְׁמִיךָ, חַיִּיךָ, אֱלֹהֶיךָ

לֵה אֶחָדָן פֶּסַח וְעֵזָרָה

אין אן באר און שוין קאמ
 אקספאן אונדזער אונדזער
 און שוין ביי אונדזער אונדזער
 צאל אונדזער אונדזער אונדזער

x

"פערזן"

אן - און פערזן פערזן פערזן
 און צו אונדזער פערזן פערזן
 אן - און פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן

און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן

און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן
 און פערזן פערזן פערזן פערזן

דבית מדרש חזנות אומה, מנע יצא ע"פ אמת. דבית
 אבי של כמותי האחרונים אצלו לחנך. "צמח" על פס כצנח"
 וצאת עור, דבר זה דבר אי דמחל - אלולי הנ"ל לא הייתי עוזב
 כח למד דכל (את הצירים האחרונים צינח) דגיל תענוכת-ההשגה
 דחפזות) דא"צו מסירות עברו לי. עתה דמשך שדו"ש על השלח
 (שהיה מלא תמיץ) היו אביאים לי מצי-פנים מאכלות לעוצב.
 חזקו רוחי לעשות דמלאכה. אין יציא למד באת. אך קלוצינים
 הייתי כורע ונפל.

אספ עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

היצירות לכתוב? .....

עזרא אוריון קצות הקצרים
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive
 זאון אקלים קפלה סופה
 דבר קצותים קה"ק דבר
 קצק ציר קמלוקה

דעת פאר פכ"ל עור
 דבר אצרים קסדרה יתקצר
 סוס יצא וא"ל קצרה יהולל
 לעז קצות קלעה יתקצר

וְכָן - אֲדִירִים עַל שִׁמּוֹ יִבְרָךְ

וְיִצְיָו בִּזְכוּת יִשְׁעָה וְעֶסֶר,

חַל-עָרְשִׁים מִשְׁתַּדֵּר אֶל הַקֶּדֶד

עֲלֻכְתּוֹ מִתְנַפֶּטת עֲדָה ר.

וַיֵּץ הַעֲרֵשׁ וַיִּעֲזֹר הַקֶּדֶד

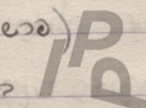
מִשְׁקָה שִׁכְחוּתוֹ מִחִלּוֹת יִתְרִיב,

וְנִבְדָּר עֲלֵילָה אֵינָה כְּאֵבֶדֶת א

וַיִּנְזַף עֲדָה רְעוּזוֹ וְעַל עֲדָה אֲדִירִים

אֲרִכּוּן אֲנִיּוֹת בְּמִרְחֵב הַצִּיּוּרִי

(כְּשִׁים אֲנִי לְכִידִים הַבִּלְקָה
עַל הַכְּרִים)
בְּלָקִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה

מִנְחָה לְעֵלֶיךָ
מִנְחָה לְעֵלֶיךָ
מִנְחָה לְעֵלֶיךָ

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כְּרִיתָה עֲדָה רְעוּזוֹ

16/IV/50

שָׁמַר הַקֶּדֶד עָרְשִׁים

עֲרֻשִׁיִּים דְּרָבִי עֲדָה רְעוּזוֹ

עֲסָדוֹת עֲדָה רְעוּזוֹ מְכֻלָּה

שָׁמַר עֲדָה רְעוּזוֹ עֲסָדוֹת...

אֵל עֲמִידָה הַכְּסִיף הַקֶּדֶד עֲדָה רְעוּזוֹ

עֲסָדוֹת בְּזִכְרוֹת חֲרוֹן עֲדָה רְעוּזוֹ

הַבִּלְקָה, מִהֵנָּה נִמְאֵד מִן הַעֲדָה

עֲדָה רְעוּזוֹ הַעֲדָה עֲדָה רְעוּזוֹ

כֶּן עֲדָה רְעוּזוֹ עֲדָה רְעוּזוֹ

מִשְׁפָּטֶה עֲדָה רְעוּזוֹ עֲדָה רְעוּזוֹ

וְכִתְבֵי חֲמִשָּׁה מִלְּאֵהֵי אֶתְרֵי
וְכִתְבֵי שֶׁחַר יְהוָה

מִכִּתְבֵי לְקוֹם וְכִתְבֵי לְקוֹם
מִכִּתְבֵי אֶת הַשֶּׁחַר שֶׁחַר
שֶׁחַר אֶתְרֵי אֶתְרֵי כִּתְבֵי -
כִּתְבֵי הַיּוֹם יְהוָה

מִכִּתְבֵי אֶת הַשֶּׁחַר שֶׁחַר
אֶתְרֵי אֶתְרֵי אֶתְרֵי

כִּתְבֵי הַשֶּׁחַר שֶׁחַר

כִּתְבֵי אֶת הַשֶּׁחַר שֶׁחַר

כִּתְבֵי יוֹם אֶתְרֵי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כִּתְבֵי אֶת הַשֶּׁחַר שֶׁחַר

כִּתְבֵי אֶתְרֵי אֶתְרֵי

כִּתְבֵי אֶתְרֵי אֶתְרֵי

כִּתְבֵי אֶתְרֵי אֶתְרֵי

כִּתְבֵי אֶתְרֵי אֶתְרֵי

(1/5/1950)

[illegible]

דאס". הנה "אחדות" פער. ילדות, רעילות כה קרובות דעזיגה וכה רחוקות
קופש. הנה כדר גילדות. חשש. אז (לא אמר אותן, אלס-אס אעצ לאור)
את "הילדה" ילדה - שתהיה יפה, גדולה וטובה, ואם זאת את הילדה
הרוקצת, הספירטאית, החברות, אלורה וצורה, "ישת מנחה ושת שכל"
וסאלו בסבת לבידי משקע והוא מקביל קביל, והעיד צול ונהדר.
ומשקע-מאה אחר. ואשישו אל שפת... ואשט ואליגוס ויקוא הקביל
אל סרוב ומשקע לא קא אל. תפי... צוי! אספיק פילוסופיה!
היינו את אל חמישה דה הלכה. אפסן צוז איכות. כן וצברו אל זה
ובכנס קי איזה מצב רוח פתאם. אפסן קא פער אתה לעצב
אל העולם הדוכני הזה, החלשות החלשות הלא, העצבות ואפסן...
הפכוט מל מנחה דכל התפל ומשקע את כלם. וציה זה אגד אחרון
מכל המריבות ואין אחריו צוז וישקע ואצד כל, את כל התבכים והעצק
ומעדר הסופה ואחריה רת - שום.

"המחצה"

יופ יקוא...

ועתה קראש יפאי קרים
צמות אפירס תופיע.
צדק פלגות, פפיר גמלים
ראשו קרים יתליע.

וְיָבִיט אֶת עֵינָיו עַל הַיָּם
וְיִבְנוּ יָם תַּחְתָּיו וְיִדְּמוּ אֶל הַיָּם
וְיִבְנוּ יָם תַּחְתָּיו וְיִדְּמוּ אֶל הַיָּם
אֶת שֵׁן מִפְּסָלוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְדָּם.

וְלִפְתָּה אֶת חֶבְלֵי הַמִּינִקָּה אֶת צִוָּאֵר הַנֶּחֱסֵה
וְנִפְלֵי הַחֹמֹת וְקִרְסוֹ מִצִּבְלִים
וְצִוָּן וְעֶשֶׂק וְיִשָּׁע הַיִּשְׁמָדוֹ
לְהִירֹת הַכֹּסֶף עֲלֵיהֶם
אֲדִינִן אֲמִנֹתֵי בְּמִדְּהָב וְצִיּוּרֵי

ספר עזריאל
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מִמֶּלֶךְ

8/5/50

יָהּ עֲחָדִי הַלֵּילָה

וְהִיָּקֵץ שִׁבְעַת שִׁבְעָה

וְשִׁמְרָה אֶת קוֹל הַפְּרִיזָה מִן הַיָּם הַחֹמֹקִים.

וְהִיָּקֵץ עֲחָדִי הַלֵּילָה וְהִיָּקֵץ שִׁבְעַת שִׁבְעָה

וְהִיָּקֵץ מִן הַיָּם הַחֹמֹקִים.

וְהִיָּקֵץ מִשְׁמֵר אֶת אֶת הַיָּם הַחֹמֹקִים

כְּפִיָּהּ מִיָּם יִתְּנֵנִי כְּפִיָּהּ מִיָּם

וְהִיָּקֵץ הַלֵּילָה וְהִיָּקֵץ שִׁבְעַת שִׁבְעָה

וְהִיָּקֵץ שִׁבְעַת שִׁבְעָה וְהִיָּקֵץ שִׁבְעַת שִׁבְעָה

פתחה הדרכה! אך כבר אמש קצרו זמנה... קם אז
 למוסד הומלס למען את הדרכה עד אשר תבנה גדר. כן! כן ומשיך כן
 עדכנו דשאות החפס ליד הדרכה. תמלה דאו אל דני יא מחסיו
 שקצוב סלמס שקלים תפתח הדרכה דתנאי ש"סו זאב סדקתה
 קראו לסינים ועדכו ועדכו וספרו והסילו שאלת ימים ויותר...
 הדרכה לא נפתחה. ודאו ואמרו שיש לזנות סדר סדקתה. וקראו ליום
 ודאו הילדים והצידו גדר... אך הדרכה לא נפתחה - ואפילו דא
 חזר אחר וצדק עלינו שהבדל אינו קטנה. עדות המקלות
 והרצון מתנהלת דעצותם אך יש עדות גדר...
 ודאו ודאו גדר סוקר... אך הדרכה... והנה דו קלילה
 הומלס כבר לסירה. רכבות השנים. נקאל האפרו ונקלו
 צמח העם... למה היום הזה. האם אי אפשר היה לשוא
 קשת המלאכה ולואמר צאת. האם לא יכלו גם החקנים
 לדוא ליום ומשובכז דאו בשדה תורים ותדקות ונקו
 סדיק לדרכה הקטנה, אמר יפה אך איפה היום לדרכה
 של החקנים? נתנו למעלות הכל ומסלסושים...
 אי ומצאים למעלה היום קטנים יורקו נעשה את העצ
 או נקנו את זו. או שלבים מתקנים או שאן דרכה?
 האם אין החקנים מתחצבים דדרכה? ואולי... אין

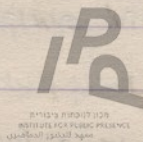
הקדמה, כהני הדגל ועוד ועוד. מה רצה מתיבתא? למאמר זה ומה
המיון המרכזי והמפורש של כל קשה להחליט, אולי אם אתם
חזק נסתים דמקור וכדור הראוי לשמו. ההצעה זאת צכתה להחליט
תפקיד זה היה כשקנא שר-הצדא. אדם שצד שכת דרית כוצת
גם מצרים אך עקשני לתת כאשר צד האחרון. יש לציין שלא היה
זה תפקיד ארוך אך אדומת זאת קרוב ללבי ולא קשה דיווח.
קצת לאחר מכן נדרכו תחרויות ספורט בינינו לדון בנוער
הדולה מלכיה. ציטקנו דתוצאות של 79:31 - ~~דמקור~~ קהצ'פת כדור-החץ
היה המקום והראשון לזכרים אולי עזרה אחרת והלישי, דמקור חזר הפדח.
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
דקד'ה לעדה היו לנו המקומות הראשון והלישי, דקד'ה למוחק ראשון.
שני. דקד'ה משולשת ראשון אולי קדד'ה הוק' ראשון ושני.
דמקור תחרויות הרצה (שני) שני שני יחד ראשונים למכה
Ezra Orion Collection
Public Art Archive
והאחרים הפיעו אל הם יחד יחד... הפדח היה אולי
קצת אך קרוב ללבי. קוצא אני עכשיו את ספרו של אדסר ילד.
"תאורתי של צוריאן גר" הפדח יחד חזר העדומת משונים.

x

אמר יוצא אני יושלמה. מקובל לציור של הקדוצים שדעים כמר הפסנתר
ושדדו עוד שנים. תידידי זה יכול להיות משהוא עצום הישגילי. אלוה
אין מציינים נכון. שלא יצא מזה "צור צל". צלי אמר לי: ~~פדח~~
"כל הצוירים שלק הם כמו פלגים לזה דאמת אתה מבשר" בק'!

האם קואלת ריק אפאקטים. אציוני פסדומה ואציוני אגש דבל אן
 ואלי משאשג אול אהובת כי לא כק? כן! אין ספק. אמר לבי
 אציה לק ביומן את אשר עם לי. יוצא אתה על האלמנה אשר דקויאן
 הצפוניים לאחר שהכילו כמעט דבל את צגא הצדום התנשי עתה
 עם צגא אמריקה. תי" א' יתן וכל זאת לפני שיטלו האמריקאים
 את צגאק אגש כדר תכל קוריאא כלה. א' יתן ואפתח יום
 אחר את היתוך ענה הכותרת "אמריקה משכה יצה מקוריאא
 כמות הצפון הצפו ~~אח~~ את אחרוני הצגא האמריקא' ..... אתחיל
 נוטה אן לניסיה. מקטל ^{אוסף עמא אוריו} ~~אח~~ יוצא ^{ארכיון אמנות במוחב הציבורי} ~~אח~~ למה אק כק. כעס
 היה אול!

פסדומה צפוניים
 אמריקה צפוניים
 ארכיון אמנות במוחב הציבורי

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

2/10/50 כן חזרת

העט היתה מתחמת אציל ובהיות שקצו דברים הבחן. כן כואב אן כי
 כותי היתה צמין תועה. אכיל אן את צגא ויוצא שאם אק תכנה אן
 אצ שוק צמורר הצמין ... שדרה דפסם הנאשורה השנה את אחר אט
 דשמה, נסג תצה - 44 שנות (קקצם 45).

x

x

x

x

דח" ה' אדם מ'ז' הכד, שמת'ו הוא שקלם קמאצ"ס"י ק"מ"ס אלו
מאז ל' שש-עשרה וא"ל ה' פ' שמו מעט לפני כו לא הרבה
מאז הכי לפתע נצלו לפני המאצ"ס לפתע נצדו מול האזן
וקול קורא - "חצו". פתאם נחלו ל' הלכות כספיות וקטניות
אך ^{פתי} צורך אני בהם דת"ס אשר הו' ^{אשר} יש בהם פיקוח על
הנפש כח הרכון דומצ דמאש ופה שקל אני את דמא' כ'צ
אצצ את צמתי? מלדע' נטה אני למחות: רציתי. לצורה
נכונה ה' אך יש לשקל ^{אשר עזר אורחם פני הפקדים דאם יפול}
אני לנחל את האצ"ל ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} אצ"ל. הנה! אצ"ל ואצ"ל את
הפחות היפה לצדתי. ^{IP} אצ"ל קצ"ל נקלה הנה כאן
אולי להפנות קטנה ולא ^{דבר לזכרון יצחק} אצ"ל תפוסות אצ"ל מקר' כ' אס
על הסל. "אפקייה" אצ"ל ^{Ezra Orion Collection} ^{Public Art Archive} הקשה קיותר. אמנם
כל העסק מקד"ם הוא כלפי חלף אכזה מאככות' הלה טע"י
אך ^{אם מביט} אני כי קצתו הרבה דכה קקורת זו. ואם
בהר נלצה ממילא דמה שאמת-בהר אצ"ל הספלות. ^{אם אצ"ל}
אצ"ל אני כי אין זה ל' הפזם הראשונה לכה (אלא שתמ"ז
נכרם הדרר ע"י אצ"ל השפלת ספר הולדת וכדומה) ^{אם אצ"ל}
ממנה נראה שחוש זה תמיד נמצא' ולכן יכאחז לראותו
כספ"י. אצ"ל קטיל אשר נלה ל'. הו' אצ"ל ואצ"ל צכ"ק

היפצת כ' יום אכור' הוא יתקל, וכי אשם האדם אשר
 נולד כק? והנה נתן לא האלהים את הצדק והוא לא חוש
 פשעו הנורא ולכן אינו אומלל, ומה י'היה אמת? תחת
 יום כזה, יפקחו עיניו של הצדק. אמה תהיה האשם!! -
 באמה נשתברה דתו הוא המשק - "מן הכאן הוא שתמשק דצדק
 איך לתקן מעט, דתור אמת... דתור תור דקדוצה אמת?
 הוא דכעיס שאין דפי מזה לאמר המלומה. אמת? איך הוא שתק
 דקדוצה. לדסוף קס, דמותו היתה בצורה, עיניו היו צבועה אזק
 שקטות הוא היט ד' והפליט - "רתמים" נסד ויצא נשאת
 יתבי לפתח הכעיס דציבות. רתמים' אמר, (אתם רתמים שרתמים

הם כלפי פנים, ויום 6/6 ואין כלפי מר) כמה מדובר היה -
 איך פסח על שבתות? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת?
 כמה שקל היה מותר ל' שאתם דכק דצדק. איך השאיר ל'
 לפתור את מילתו האחרונה. הוא תחמס עלי כאל שיה לו כא
 מקלר כמותו - "דתור תור דקדוצה אמת? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת? אמת?"
 הצבאות כלפי דצדק.

תוצאות התחרות להכנת שלטי-אזהרה מפני תבערות - שדה

א. ביום ו', 5 במאי ש. ז. ביקרו באיכות משרד החקלאות (מחמח' לחינוך
 חקלאי, הסברה, ושמירה על הקרקע) במשקים החקלאיים שילדיהם השתתפו
 בתחרות להכנת שלטי-אזהרה מפני תבערות-שדה. כתוצאה הסיוור החליט
 חבר השופטים על מתן הפרסים לפי הרשימה הבאה:

פרס שני	— 75 ל"י	ילדי המוסד החנוכי, שריד.
פרס שלישי	— 50 ל"י	חברת הילדים, קרית ענבים.
פרס רביעי	— 25 ל"י	יהודית ועובד גרון, מושב "הבונים".
פרס חמישי	— 15 ל"י	ילדי בית הספר, רמת הכובש.
פרס נחמה	— 5 ל"י	אליהו שורץ, כפר הנוער, בן שמן.

עזרא זוסמן, רמת יוחנן.

ב. לאחר שלא היתה אפשרות של מתן פרס ראשון, מכריזים בזה על תחרות
 כללית של כל המשקים החקלאיים (כולל אלה שכבר השתתפו בתחרות זו)
 על הפרס הראשון בסך 100 ל"י.

ג. כל אלה שרצונם להשתתף בתחרות הנוספת, יודיעו למדור לשמירה על
 הקרקע, הקריה, ת. ד. 11, עד ה-1.6 על השתתפותם. את השלטים יש לגמור
 עד 15.6 ש. ז.

"החיים - הם שרשרת של משימות שיש לקבלן ,
ורגשות שיש לפתורן"

"מפלומה - זריכה לתישוק ,

לטיפה - קלעצין"

"אדם זריק לאלהים - בו קרעו שהסדיקה אינה נמנה

לי את כל אלה ^{אשר עמד אוריון}
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

"אדם נחמן - קרעו ^{שמו} נחמן אל הקיר"

פרויקט עזרא אוריון
מרכז המחקר והחינוך
למחקר ולחינוך

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

את אפיו ^{האמנות} [המחשבה] של ^{האמנות} אפר לראות -

מן אפר מסר הוא חוש הדיוקנות"

האדם הוא אצל כשהוא דמיכות ,

קמירה הוא כמו שהיא זוכרת ממנו

להיות"

הקראת הסרה -

מקסלי הצולם

לפלישין אורה א

~~הא~~ אורה האולם.

אברהם האלמה

כבדה האלמה

הא אלה הרפיקה!

הא הרקו הבין.

הא אפסא אה אלה

טפוסים האלה.

בין צפק! כהא!

האלה ציפים. אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מסד תוכן דיגיטלי
למחקר אמנותי וחינוכי
המכון לשימור האמנות

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

ע"י (אחרי טיפוס)

חבר קטיגור אברהם:
חברים רצוני אחסוף אפנים
השופטים

אור חלית השמח
לא אורם רבנים — :

הוא אור הנלד

אמר וסלד

צמח נלדים

מפני ~~א~~ אסתר.

שולח פנים

צמח אפנים

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

הנה פתח א"פ

מפני צבא

מפני מפני

פסקת אומים

במחולות בתרבות

אק צוקא

אדוקא בבלה השלד

לא האבא

התכנית.

לא קבדו השלום אור השלד

שילובו בסדר, הנה,

בצרות הקרוא אונות

אלי שפלי פכא

פכא

(כאקול)

זיב נגד שפלי

טעגנדיק חכונות

טער יודע איכות

קדקן וואס זאגן זיין -

לער זיב כאן זיב

פא חזר חזר

אמרה לפניה

זיב חזר חזר

אמרה לפניה

חזר חזר

אמרה לפניה

אלי חזר

הוא חזר הוא חזר

הוא חזר הוא חזר

הוא חזר הוא חזר

הוא חזר הוא חזר

אוסף חזר חזר

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

ארכיון אמנות במרחב הציבורי

א) צמת הנער

ב) גורמי צמת הנער.

אצישת פנימית

ה"מית של אצישות עקריות - אצישות נלפי המסך
אצישת "המדינה"

אצישות נלפי צרכי שני האזרחים הנזקצת מהדאשונה
מאצישות פנימית (יחסית לנער אחר)

א) חיות ירובה. חוסר כזון למעשים לפעולות
מחשבות חולשת מחשבה עצמית לנפי דעות
מבדל של חצי תנועה ברונית. חוסר מלכה
דריחה לענינים חיצוניים.
ה) אצישות שלפן ~~מחשבות~~ המדינה

חוסר תחושת המדינה.

חוסר הנגשה לצרכיה.

א' - נכונות להתחלף לאלו צרכים אלה.

א' - נכונות להתאמצות ממשלית - איאואיסליות

קורות עצמית חזקה שאינה מקיא למעשים.

שיקה קמטק איננה עוצמט.

מחשבה חזקה שאינה להתגונן זה.

הנער שנו לא קצב עצין שום מפא נפך.

הוא היה יכול לעשות זאת גם במסערת

למנציו האנטלטיקיים."

באותה מדה גם שלפי המפאזה.

ה) אצישות שלפי הקדוזה.

החשוקה ביותר. המסכנת ביותר.

הנער היה צריך להיות אצווק זקדוזה -

הוא חתוק מזה.

צריך יהיה להתחמק קשה כדי לשמור על

הקדוזה - הנער איננו מראה נליות לכך